נגבון ל׳ בטיפר ושמעטרון ואות פאות המשכן
ולאהלו ומזרח ומגרש ופאות לפ׳ : ס׳ :

וכמן שראל הלי רצאים בוד רמה אנו ישוד מישה כיבא סנה מבנו עשרים ודרמאו את המקלל אשר חשו ויחרו
כבלהת מישה עבדיהוה אמרו נטשה הנו שוד ארחו לון לבבעמים ונקבו עו ומגב ותחדש השבי עו ומופיון : ס׳

יוסף אחר שער בנימן ׃
אחד שערדן אחד ופאת
נגבה חמש שמאות וארבעת
אלפים מזרח שערים שלשה
שער שמעון אחד שער
ששכר אחד שער זבולן
אחד פאת ימה חמש ׃׃
מאות וארבעת אלפים ׃
שעריהם שלשה שער ׃
גד אחד שער אשר אחר
שער נפתלי אחד סביב ׃
שמנה עשר אלף ושם ׃׃
העיר מיום יהוה שמה ׃

סכום הפסוקים
אלף ומאתים
ושבעים ושלשה

דבר יהוה אשר רחם אל ׃
חושעם בארי בימי עזיה
יותם אחז יחזקיה מלכי ׃
יהודה ובימי ירבעם בן יואש
מלך ישראל ׃ תחלת דבר ׃
יהוה בהושע ׃
ויאמר יהוה אל הושע לך
קח לך אשת זנונים ולדי
זנונים כי זנה תזנה הארץ ׃
מאחרי יהוה ׃ וילך ויקח את

גמר בת דבלים ותהר ותלד ׃
לו בן ׃ ויאמר יהוה אליו ׃
קרא שמו יזרעאל כי עוד
מעט ופקדתי את דמי ׃׃
יזרעאל על בית יהוא ׃׃
והשבתי ממלכות בית ׃׃
ישראל ׃ והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל
בעמק יזרעאל ׃ ותהר עוד
ותלד בת ׃ ויאמר לו קרא
שמה לא רחמה כי לא ׃
אוסיף עוד ארחם את בית
ישראל כי נשא אשאלהם ׃
ואת בית יהודה ארחם
וחושעתים ביהוה אלהיהם
ולא אושיעם בקשת ובחרב
ובמלחמה בסוסים ובפרשים ׃
ותגמל את לא רחמה ותהר
ותלד בן ׃ ויאמר קרא שמו
לא עמי כי אתם לא עמי
ואנכי לא אהיה לכם ׃
והיה מספר בני
ישראל כחול הים אשר
לא ימד ולא יספר והיה ׃
במקום אשר יאמר להם
לא עמי אתם יאמר להם
בני אל חי ׃ ונקבצו בני ׃׃

יהודה ובני ישראל יחדו
ושמו להם ראש אחד
ועלו מן הארץ כי גדול יום
יזרעאל ׃ אמרו לאחיכם
עמי ולאחותיכם רחמה ׃
ריבו באמכם ריבו כי הוא
לא אשתי ואנכי לא ׃׃
אישה ותסר זנוניה מפניה
ונאפופיה מבין שדיה ׃
פן אפשיטנה ערמה ׃׃
והצגתיה כיום תולדה ׃
ושמתיה כמדבר ושתה
כארץ ציה והמיתיה ׃׃
בצמא ׃ ואת בניה לא ׃
ארחם כי בני זנונים הנה ׃
כי זנתה אמם הבישה ׃
הורתם כי אמרה אלכה
אחרי מאהבי נתני לחמי
ומימי צמרי ופשתי שמני
ושקוי ׃ לכן הנני שך את
דרכך בסירים וגדרתי את
גדרה ותתיבותיה לא תמצא ׃
ורדפה את מאהביה ולא
תשיגם ובקשתם ולא
תמצא ׃ ואמרה אלכה ׃
ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה ׃ והיא

עלוסן ג׳ ב׳ מל מדי עלוסה בעלוסה בעלוסה את
אישה וביום עלוסה: ס׳:

רשבי׳ ל׳ לבדי חושב באריגה בסמוך נשמכה אחיה בשמכה ובעשה בפ׳ עשרה עבדים כמיומים באמין יחוה וקשה
וישקם כי ישוחו אך כמיוקים עדי עד סשב בוסדיה לאמין: ס׳:

לאיד עה כי אנכי נתתי
לה חדגן והתירו שוחי עחר
וכסף הרביתי לה וזהב
עשו לבעל לכו אשוב
ולקחתי רגבי עתו ותירושי
במועדו והצלתי עמרי
ופשתי לכסות את ערותה
ועתה אגלה את נבלתה
לעינן מאהביה ואיש לא
יצילנה מידי והשבתי כל
משוש חגה חדשה ושבתה
וכל מועדה והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה
אתנה המה לי אשר נתנו
למאהבי ושמתים ליער
ואכלתם חית השדה
ופקדתי עליה את ימי
הבעלים אשר תקטיר ל
להם ותעד נזמה וחליתה
ותלך אחרי מאהביה ואתי
שכחה נאם יחוה
לכן הנה אנכי מפתיה
והלכתיה המדבר ודברתי
על לבה ונתתי לה את
כרמיה משם ואת עמק
עכור לפתח תקוה וענתה
שמה כימי נעוריה וכיום

עלותה מארץ מצרים
והיה ביום ההוא
נאם יחוה תקרא אישי
ולא תקרא לי עוד בעלי
והסרתי את שמות הבעלים
מפיה ולא יזכרו עוד בשמם
וכרתי להם ברית ביום
ההוא עם החיתה שדה ועם
עוף השמים ורמש האדמה
וקשת וחרב ומלחמה
אשבור מן הארץ והשכבתים
לבטח: וארשתיך לי ל
לעולם וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים
וארשתיך ליבאמונה
וידעת את יחוה
והיה ביום ההוא
אענה נאם יחוה אענה
את השמים והם יענו את
הארץ והארץ תענה את
הדגן ואת התירוש ואת
היצהר והם יענו את יזרעאל
וזרעתיה לי בארץ ורחמתי
את לא רחמה ואמרתי
לא עמי עמי אתה והוא
יאמר אלהי:
ויאמר יחוה אלי עוד לך

אהב אשה אהבת רע
ומנאפת כאהבת יחוה את
בני ישראל והם פנים אל
אלהים אחרים ואהבי אשישי
ענבים ואכרה לה בחמשה
עשר כסף וחמר שעורים ל
ולתך שעורים ואמר אליה
יקום רבים תשבי לי לא תזני
ולא תהיי לאיש וגם אני
אליך: כי ימים רבים ישבו בני
ישראל אין מלך ואין שר
ואין זבח ואין מצבה ואין
אפוד ותרפים: אחר ישבו בני
ישראל ובקשו את יחוה
אלהיהם ואת דוד מלכם
ופחדו אל יחוה ואל טובו
באחרית הימים:
שמעו דבר יחוה בני ישראל
כי ריב ליחוה עם יושבי הארץ
כי אין אמת ואין חסד ואין
דעת אלהים בארץ: אלה
וכחש ורצח וגנב ונאף פרצו
ודמים בדמים נגעו: על כן
תאבל הארץ ואמלל כל
יושב בה בחית השדה ובעוף
השמים וגם דגי הים יאספו:
אך איש אל ירב ואל יוכח איש

ואמיה ח׳ ואמיה אל טעם שוקה ואמריה הנשוה אמן אמן ואמיה כאן יבני ועשה ואמיה בכה ואמיה אלהה
ואשובה ואסרי לב ואמרה לו ומעטי לא פעלתי אז: ומבמו עדי ג׳ מל דעשובנו ישראל לכן אשובנו: ס׳ ס׳:

והמרדש ג׳ חזוא לא ידעו ויעם חזוה ויאמר
לעמו וכלוזיה הביאו מעשרו ולאנן: ס׳: ס׳:

ועמך ב׳ אפרים ארם דמשק בל׳ ודמשק מיכר
ואל אוכל לבנו הדמשק: ס

בפסוק ה׳ ויעשה במנו וחלמה בעלו פ׳ על רגלו ועמו נאמן ישראל בפסוק וחבור הרעה אי שרשוע בפסוק: ס׳ ס׳:
ויעמד ג׳ עמדו ויעמוד ברוח ויקבלו ויערבו כמאן לשאול שיש מוכ׳ ויעמד: וחדוויעמד ס׳ ס׳ ס׳:

ועמך בכמרכבי כחו ובשלתך
חיוס ובשל גם נביא עמך
לילה ודמיתי אמך נדמו
עמי מבלותי עת כי אתה
חדעת מאסת ואמאס אתכם
מכהן לי ותשכח תורת אלהיך
אשכח בנך גם אני מלכם כן
חטאו לי כבודם בקלון אמיר
חטאת עמי יאכלו ואל עונם
ישאו נפשם והיה כעם ככהן
ופקדתי עליו הכמיום עליו
אשובלו ואכלו ולא ישבעו
חזנו לא יפרצו כי את יהוה
עזבו לשמר זנות ויין ותירוש
יקחלבב עמי בעצו ישאל
ומקלו יגיד לו כי רוח זנונים
חתעה ויזנו מתחת אלהיהם
על ראשי ההרים יזבחו על
הגבעות יקטרו תחת אלון
ולבנה ואלה כי טוב עלה
על כן תזנה בנותיכם
וכלותיכם תנאפנה לא
אפקוד על בנותיכם כי
תזנה ועל כלותיכם כי
תנאפנה כי היה עם הזנות
ופרדו עם הקדשות
ובהרו עם לא יבין ולבט

אם זנה אתה ישראל אל
יאשם יהודה ואל תבאו
הגלגל ואל תעלו בית און
ואל תשבעו חי יהוה כי
כפרה סררה סרר ישראל
עתה ירעם יהוה כבכש
במרחב חבוק עבים
אפרים חנחלו סר סבאם
הזנה הזנו אהבו הבו קלון
מגניה ערר רוח אותה
בבנפיה ויבשו מזבחותם
שמעו זאת
הזקנים והקשיבו כל
ישראל ובית המלך האזינו
כי לכם המשפט כי פח
היתם למצפה ורשת
פרושה על תבור ושחטה
שטים העמיקו ואני מוסר
לכלם אנכי ידעתי אפרים
וישראל לא נכחד ממני
עתה הזנית אפרים נטמא
ישראל לא יתנו מעלליהם
לשוב אל אלהיהם כי
רוח זנונים בקרבם ואת
יהוה לא ידעו ועניה גאון
ישראל בפניו ישראל
ואפרים בעונם כשל

גם יהודה עמם בצאנם
ובבקרם ילכו לבקש את
יהוה ולא ימצאו חלץ מהם
בי יהוה בגדו כי בנים זרים
ילדו עתה יאכלם חדש
אתחלקיהם:
תקעו שופר
בגבעה חצצרה ברמה
הריעו בית און אחריך
בנימין אפרים לשמה
תהיה בים תוכחה בשבטי
ישראל הודעתי נאמנה
היו שרי יהודה כמסיגי גבול
עליהם אשפוך כמים עברתי
עשוק אפרים רצוץ משפט
כי הואיל הלך אחרי צו
ואני כעש לאפרים וכרקב
לבית יהודה וירא אפרים
את חלו ויהודה את מזורו
וילך אפרים אל אשור
וישלח אל מלך ריב והוא
לא יוכל לרפא לכם ולא
יגה מכם מזור כי אני
כשחל לאפרים וכבפיר
לבית יהודה אני אני אטרף
ואלך אשא ואין מציל
אלך אשובה אל מקומי

אפרים ל׳ קמיע לפטה אפרים ויהי אישר אחרי אפרים שרוי חבור עכבריב וכל אוכנו ושוב פסוק דמוכל ס׳ ס׳
המלך ויהוה ולא ישעה ויעלו מישליהם הדאגים עברי אחבי אלוך ובכו:

ועמ ג׳ ופל שחמים לא יבין אפ יוקע בשופרים:
כבוזן ב׳ והיה כעם כבוזן הדיה כעם: ס׳:

עד אשר יאשמו ובקשו פני
ביערם יחסו ישחרוני לכו
ונשובה אל יהוה כי הוא טרף
וירפאנו יך ויחבשנו ויחיינו
מימים ביום השלישי יקימנו
ונחיה לפניו ונדעה נרדפה
לדעת את יהוה כשחר נכון
מוצאו ובואו כגשם לנו
כמלקוש יורה ארץ מה
אעשה לך אפרים מה אעשה
לך יהודה וחסדכם כענן
בקר וכטל משכים הלך
על כן חצבתי בנביאים
הרגתים באמרי פי ומשפטי
אור יצא כי חסד חפצתי
ולא זבח ודעת אלהים
מעלות וחמה כאדם עברו
ברית שם בגדו בי גלעד
קריית פעליו און עקובה מדם
מדם וכחכי איש גדודים
חבר כהמתנים דרך ירצחו שכם
שכמה כי זמה עשו בית
ישראל ראיתי שערורה
שם זנות לאפרים נטמא
ישראל גם יהודה שת לך
קציר בשובי שבות עמי

ברפאי לישראל ונגלה
עון אפרים ורעת שמרון
כי פעלו שקר וגנב יבוא
פשט גדוד בחוץ ובלאמה
ללבכם כל רעתם זכרתי
עתה סבבום מעלליהם נגד
פני היו ברעתם ישמחו מלך
ובבחי שוחים שרים כלם
מנאפים כמו תנור בערה
מאפה ישבות מעיר מלוש
בעצקן ערה מצתו ומסמלנו
חחלו שרים חמת מיומם שר
ידו אתל עצים בי קרבו
כתנור לבם בארבם כל
הלילה ישן אפם בקר
הוא אבער כאש להבה כל
יתמו כתנור ואכלו את
שפטיהם כל מלכיהם נפלו
אין קרא בהם אלי אפרים
בעמים הוא יתבולל אפרים
היה עגה בלי הפוכה אכלו
זרים כחו והוא לא ידע גם
שיבה זרקה בו והוא לא
ידע ועניה בגאון ישראל
בפנו ולא שבו אל יהוה
אלהיהם ולא בקשוהו
בכל זאת ויהי אפרים כיונה

פותה אין לב מערים קראו
אשור הלכו בארם לבדו
אפרים שכר עלי חטאתי
כעוף השמים אורידם
אסרם כשמע לעדתם
אוי להם כי נדדו
ממני שד להם כי פשעו בי
ואני אפדם והמה דברו
עלי כזבים ולא זעקו אלי
בלבם כי יילילו על משכבותם
על דגן ותירוש יתגודדו
יסרתי ואמץ זרועתם
ודעתם אלי יחשבו רע
ישובו לא על היום
רמה יפל בחרב שריהם
מזעם לשונם זו לעגם
בארץ מצרים אל חרפה
שפר בגשר על פני יהוה
יצו עברותיו ועל תורתי
פשעו לי יזעקו אלהי
ידענוך ישראל זנחו ישראל
טוב אויב ירדפו אם חמלכו
ולא ממני השורו ולא
יקרעתי בסבם ויחבם עשו
לחם עצבים לם ישפרת
זנח עגלך שמרון תקצף אפי
בם ערמתי לא יוכלו נקון

ונשובה ל׳ וכשחסורו בנכסי ראש חמור באין ורחמה
כרשל לפ׳ כתפשחי חישיבנו ורחמה חי׳ פלגה סל׳ ר׳
ונשובה׳ ה׳

ומא׳ א׳ חכמחנו שחיר ה׳ עשיחמו פעמו ונגישו בפנין מלך ובמדבר בו שאנו שאו ב׳ ליעו מל׳ ר׳: מאדיב ג׳ ומשה
ונגיחון אם בחרתי׳ ס׳: שחק ל׳ קמיל׳ ס׳ שת ל׳ אלהיהם ומשן מפ׳ עגה בחוחרת בחוחרת חכמיל׳ ה׳:

עשון ל׳ ג׳ מל׳ ומשיות מ׳ ששש בעשרים פרי אדמיק עשוק אפריק אחר עשוק כרים נפש: ומדי ומרשלו
גוילמיד עשוק: ס׳ בנבראים ה׳ ומדי כל ידרש ויען אישים ס׳ ששל גם ויפשטו גם הוא גם בחלמות גם בבאוריים על
כן חבול: ס׳

טרף ב׳ ומצ׳ ומצו עלו ומרק מי מחוא מרפא:
מלאו ב׳ בשחור מרקשל ומשמים קדי חפוי:

כי מי ישראל הוא חרש
עשחו ולא אלהים הוא כי
שברים יהיה עגל שמרון
כי רוח יזרעו וסופתה לי
וקצר קמה אין לו צמח בלי
יעשה קמח אולי יעשה
זרים יבלעהו נבלע ישראל
עתה היו בגוים כלי אין חפץ
כי כי עלו אשור פרא
בודד לו אפרים התנו אהבים
גם כי יתנו בגוים עתה
אקבצם ויחלו מעט משא
מלך שרים כי הרבה אפרים
מזבחות לחטא היו לו למזבחות
לחטא אכתוב לו רבו תורתי
כמו זר נחשבו זבחי אהבי
יזבחו בשר ואכלו יהוה לא
רצם עתה יזכר עונם ויפקד
חטאותם המה מצרים ישובו
וישכח ישראל את עשהו
ויבן היכלות ויהודה הרבה
ערים בערותי ושלחתי אש
בעריו ואכלה ארמנותיה
אל תשמח 9,1
ישראל אל גיל כעמים כי
זנית מעל אלהיך אהבת
אתנן על כל גרנות דגן גרן

ויקב לא ירעם ותירוש
יכחש בה לא ישבו בארץ
והוה ושב אפרים מצרים
ובאשור טמא יאכלו לא
יסכו ליהוה מזולא יערבו
לו זבחיהם כלחם אונים
לחם כל אכליו יטמאו כי
לחמם לנפשם לא יבוא
בית יהוה מה תעשו ליום
מועד וליום חגיהוה כי הנה
הלכו משד מצרים תקבצם
מף תקברם מחמד לכספם
קמוש יירשם חוח באהליהם
באו ימי הפקדה באו ימי
השלם ידעו ישראל אולל
הנביא משגע איש הרוח
על רב עונך ורבה משטמה
צפה אפרים עם אלהי
נביא אפרים נקוש על כל דרכיו
משטמה בבית אלהיו
העמיקו שחתו כימי הגבעה
יזכור עונם יפקוד חטאותם
כענבים במדבר
מצאתי ישראל כבכורה
בתאנה בראשיתה ראיתי
אבותיכם המה באו בעל
פעור ויזירו לבשת ויהיו

שקוצים כאהבם אפרים
כעוף תעופף כבודם
מלדת ומבטן ומהרון כי
אם יגדלו את בניהם
ושכלתים מאדם כם גם אוי
להם בשורי מהם אפרים
כאשר ראיתי לצור שתולה
בנוה ואפרים להוציא אל
הרג בניו תן להם יהוה מה
תתן תן להם רחם משכיל
ושדים צמקים בלדעתם
בגלגל כל רשעם שנאתים על
רע מעלליהם מביתי
אגרשם לא אוסיף אהבתם
כל שריהם סרים הם
אפרים שדשם נכה פרי
בלו עשו גם כי ילדון
והמתי מחמדי בטנם
ימאסם אלהי כי
לא שמעו לו והיו נדדים
בגוים
נפוצו ויזקן
ישראל פרי ישוה לו כי
לפרי הרבה למזבחות כטוב
לארצו היטיבו מצבות
חלק לבם עתה יאשמו
הוא יערף מזבחותם ישודד
מצבותם כי עתה יאמרו

אחביכם ב׳ אפרים ועמו אחבים אולת וחי נתעלה באהבים: ס׳ כאו ב׳
ראש פסוק באו מלכים באו ימי הפקדה: ס׳ ר״פ לא ונעשק לא בקדיא
ויסר: ס׳

שלו ב׳ קסיב ואמר הנבי חקק על ישוב לא על: ישחו ב׳ בל מלבבן הנגודים: ס׳
ואולי ב׳ ואלוהי שבורי ע״ראלי דבר ינבו אליו אמרים: יחשבו ב׳ ולא ראלי: ס׳

הנשחו: ל׳ ר״שעי״ר בשעיר בנעיר אין בחקשור עשרים ואמרו חטר הקדר כשלו ולעם: גדל ב׳ אל תשמח ישראל
ושמחו אל תגל שאר שיקר: חדי הגל בעדל ותגרסי: ס׳ בבית אלהיך ב׳ משמחה בבית אלהיך ותנגנם בבתי אל חי:

ואפרים ה׳ לא ומרים עלה בכורי לחן ויא
וישראל ב׳ מסדן ראש פסוק: ס׳

אין מלך לנו כי לא יראנו את
יהוה והמלך מה יעשה לנו ׃
דברו דברים אלות שוא כרת
ברית ופרח כראש משפט ׃
על תלמי שדי לעגלות בית
און יגורו שכן שמרון כי ׃
אבל עליו עמו וכמריו עליו
גילו על כבודו כי גלה ממנו ׃
גם אותו לאשור יובל מנחה
למלך יורב שנה אפרים יקח
ויבוש ישראל מעצתו ׃
גרמה שמרון מלכה כקצף
על פני מים ונשמדו במות
און חטאת ישראל קוץ
ורדו יעלה על מזבחותם
ואמרו לחרים כסו ולגבעות
נפלו עלינו מימי
חגבעה חטאת ישראל שם
עמדו לא תשיגם בגבעה ׃
מלחמה על בני עולה באותי
ואסרם ואספו עליהם עמים
באסרם לשתי עונתם ׃
ואפרים עגלה מלמדה ׃
אנכי עברתי לדשו אני עברתי
על טוב צוארה ארכיב ׃
אפרים יחרש יהודה יעד
ישר לו יעקב זרעו לכם

לזרקה קצרו לפי חסד ׃
נירו לכם ניר ועת לדרוש
את יהוה עד יבא ויורה ׃
צדק לכם חרשתם רשע
עולתה קצרתם אכלתם ׃
פרי כחש כי בטחת בדרכך
בדב גבוריך וקם עם שאון ׃
בעמך ישדד כל מבצריך כשדד
שלמן בית ארבאל ביום
מלחמה אם על בנים רטשה
עשה לכם בית אל מפני רעת
רעתכם בשחר נדמה מלך
מלך ישראל כי נער ישראל
ואהבהו וממצרים קראתי
לבני קראו לחסדם הלכו
מפניהם לבעלים יזבחו ׃
ולפסלים יקטרון ואנכי ׃
תרגלתי לאפרים קחם על
זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים ׃
בחבלי אדם אמשכם ׃
בעבותות אהבה ואהיה להם
כמרימי על על לחיהם ואט
אליו אוכיל לאשוב אל ׃
ארץ מצרים ואשור הוא
מלכו כי מאנו לשוב ׃ וחלה
חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה
ממעצותיהם ועמי תלואים

למשובתי ואל על יקראוהו
יחד לא ירומם איך אתנך
אפרים אמגנך ישראל
איך אתנך כאדמה אשימך
כצבאים נהפך עלי לבי יחד
נכמרו נחומי לא אעשה ׃
חרון אפי לא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי ולא
איש בקרבך קדוש ולא
אבוא בעיר ׃ אחרי יהוה ׃
ילכו כאריה ישאג כי הוא
ישאג ויחרדו בנים ממים ׃
יחרדו כצפור ממצרים ׃
וכיונה מארץ אשור ׃ ועם
ושבתים על בתיהם נאם
יהוה ׃ סבבני
בכחש אפרים ובמרמה בית
ישראל ויהודה עד רד עם
אל ועם קדושים נאמן ׃
אפרים רעה רוח ורודף קדים
כל היום כזב ושד ורבה וברית
עם אשור וכרתו ושמן למצרים
יובל ׃ ריב ליהודה
עם יהודה ופקד על יעקב
כדרכו כמעלליו ישיב לו ׃
בבטן עקב את אחיו ׃
ובאונו שרה את אלהים ׃

ויאמר אל מלאך ויכל כבה
ויתחנן לו בית אל ימצאנו
ושם דבר עמנו ויתוח
אלהים צבאות יהוה וכרו
ואתה באלהיך תשוב חסד
ומשפט שמר וקוה אל
אלהיך תמיד כנעני בידו
מאזנים מרמה לעשק אהב
ויאמר אפרים אך עשרתי
מצאתי און לי כל יגיעי לא
ימצאו לי עון אשר חטא
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים
מצרים עד אושיב באהלים
כימי מועד הכרתי על
חזיתי ואנכי חזון והרביתי
וביד נביאים אדמה אם
גלעד און אך שוא היו
בגלגל שורים זבחו גם עגיהם
מזבחותם כגלים על תלמי
שדי ויברח יעקב שדה
ארם ויעבד ישראל באשה
ובאשה שמר ובנביא השלה
יהוה את ישראל ממצרים
ובנביא נשמר חכעים
אפרים תמרורים ודמיו
עליו יטוש חרפתו ושיב
לו אדניו חרפתו
נשאהו בישראל ויאשם
בבעליו ימות ועתה הוסיפו
לחטא ויעשו להם מסכה
מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם
הם אמריהם זבחי אדם
עגלים ישקון בלבו יחיו
כענן בקר וכטל משכים
תלך כמץ יסער מגרן
ובעשן מארבה ואנכי
יהוה אלהיך מארץ מצרים
ואלהים זולתי לא תדע
ומושיע אין בלתי אני
רעתיך במדבר בארץ
תלאתים כמרעיתם וישבעו
שבעו ורם לבם על כן
שכחוני ואחי לחם כמו שחל
כנמר על דרך אשור
אפגשם כדב שכול ואקרע
סגר לבם ואכלם שם
כלביא חיתה תשרפם
שחתך ישראל כי בי בעזרך
אחי מלכך אפו איו שעך
בכל עריך ושפטיך אשר
אמרת תן לי מלך ושרים
אתן לך במאפי ואקח
בעברתי עדות עון
אפרים עפונה חטאתו
חבלי יולדה יבאו לו חוא
בן לא יחכם מעת לא יעמד
במשברים מות שאול
אפדים ממות אגאלם אחי
דבריך מות אחי קטבך
שאול הם יסתר מעיני כי
חוא בן אחים יפריא ובא
קדים רוח יהוה ממדבר עלה
ויבש שמקורו ויחרב מעינו
חוא ישסה אוצר כל כלי
חמדה תאשם שמרון כי
מרתה באלהיה בחרב יפלו
עלליהם ירטשו והריותיו
יבקעו
שובה ישראל עד יהוה אלהיך
כי כשלת בעונך קחו עמכם
דברים ושובו אל יהוה אמרו
אליו כל תשא עון וקח טוב
ונשלמה פרים שפתינו
אשור לא יושיענו על סוס
לא נרכב עוד לא נאמר עוד
אלהינו למעשה ידינו אשר
בך יורחם יתום ארפאה
משובתם אחבם נדבה כי שב
אפי ממנו אהיה כטל לי
לישראל יפרח כשושנה

אפריים ד׳ קל מ״ג לפטורותיו איש מחרי אפריים
עיזרי עון אפריים חבורי קבעטש אפריים : ה :

ל״ז דיטרוט ונסטו וכל ישראל השמיטו וישליו אלהובן ורדד ויסטרוסטו אמרדבמרים לאוטפו : כתנך ●
לעמדי ג׳ מלוחרי הרשעי לסמוי ואקריעלא ויכן סגרי יסהיכוד : בעזרך ב׳ ויכב שמרים שחוקי ישראל ● :

שמול ב׳ ומרי נפש קשה מרוב שכול אפבשט
בדיל פגרשיב שמלבאוש : ● : ● : ● :

על דיריך ה׳ ויכלד בני אלעמטר רכבי אוכנרי ורשרפר חפרוך ואורי לוחם אנון ויקשב עלקשכבו : ● :
ואלהים ז׳ ואמרי ויסף אל אחזיו ואלהים מלמעלי ואלהים ורלטו ואלהים אמרי הבחלטו ואלהים מלטי
מקדים פועל ישרעוזי : ●

ויקף ויוסף ד׳ ויאמר ויאמר ויאמר ויאמר ואמוריו לא יוסף וסף וחזור עליכם ׳ וכל אחריו דבוסרון בי
מן ב׳ אריבעים וכמ׳ ב׳ בר׳ מיר ב׳ וקפ׳ מחול ובשון וכל אמשלומ׳ ובחול ב׳ ל׳ ב׳ פת מיבריו ינו הנמ
וחמירו : ס׳ :

ואין מספר ד׳ כי בוי עלה ואין מספר לעון שם
רמישו איזמשרחוזיר אמרו ובאו׳ ס׳ :

ויף שר שיו כלבנון ילכו ׳
ונקוטיו ויחי כבוית חורו ורחן
לובלבנון ישבו ישבי בצלו
יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו ׳
כיין לבנון אפרים
מחליעוד לעצבים אני ׳׳
ענתי ואשורנו אנכי כברוש
ר׳ענן ממנו פרי נמצא מי
חכם ויבן אלה נבון ויד עסקי
ישרים ודרכי יהוה ורצדיקים
ילכו בם ופשעים יכשלו בם

מאמר ומשעים
ושמעמ

דבר זה אשר הזה אליאל
בן פ׳ ואר שמ׳ עזאת ׳׳ ל
חזקים ונאוינו כל ושבי
הארץ הזה הזה הכימיכם
ואם ב מי אבתי מי עליהם
לבניכם ספרו ובניכם לבניהם
ובניהם לדור אחר יתר הגזם
אכל הארבה ויתר הארבה
אכל הילקוט ויתר הילקוט אכל
החסיל הקיצו שכורים
ובכו והילילו כל שתיין
על עסיס כי נכרת מפיכם
כי גוי עלה על ארצי עצום

ואין מספר שניו שני אריה
ומלתעות לביאה׳ ו׳ שם
גפן לשמחות אתי ל׳
לקן צפע חשף חשפה ל׳
ותשליך חלביו שריגיה ;
אל כבתה לחרבת שק ׳
על בעל נעוריה חכרת ׳
מנחה ונסך מבית יהוה ׳ מ
אבלו הכהנים משרתי יהוה ;
שדד שדה אבלה אדמה
כי שדד דגן הוביש תירוש
אמלל יצחק חבישו ׳׳
אכרים הילילו כרמים ׳
על חטה ועל שעורה כי אבד
קציר שדה חגפן הובישה
והתאנה אמלל הרמון גם
תמרי תפוח גם כל עצי השדה
יבשו כי הבישו ששון מן
בני אדם חגרו וספדו
הכהנים הילילו משרתי ׳
מזבח באו לינו בשקים ׳
משרתי אלהי כי נמנע ׳׳
מבית אלהיכם מנחה ונסך
קדשו צום קדאו עצרה ׳
אספו זקנים כל ישבי ׳׳
הארץ בית יהוה אלהיכם
וזעקו אל יהוה אהה ליום

כי קרוב יום יהוה וכשד ׳
משדי יבא הלא נגד עינינו
אכל נכרת מבית אלהינו
שמחה וגיל עבשופרות
תחת מגרפותיהם נשמו ׳
אצרות נהרסו ממגרות כי
הבישו דגן מה נאנחה בהמה
נבכו עדרי בקר כי אין ׳׳
מרעה להם גם עדרי הצאן
נאשמו אליך יהוה אקרא
כי אש אכלה נאות מדבר
ולהבה להטה כל עצי השדה
גם בהמות שדה תערג אליך
כי יבשו אפיקי מים ואש ׳
אכלה נאות המדבר
תקעו שופר בציון והריעו ׳
בהר קדשי ירגזו כל ישבי
הארץ כי בא יום יהוה כי ׳׳
קרוב יום חשך ואפלה יום
ענן וערפל כשחר פרש על
הרים עם רב ועצום כמוהו
לא נהיה מזה עולם ואחריו ׳
לא יוסף עד שני דור ודור ׳
לפניו אכלה אש ואחריו ׳
תלהט להבה כגן עדן הארץ
לפניו ואחריו מדבר שממה
וגם פליטה לא היתה לו ׳׳

ויקף ב׳ מל ואל אשר חטא ואחריו לא יוסף
ויקף יהוה על עמו ׳ ובל שמו דמיעתרון ס׳ :

ויבן ב׳ מי הוא איש מיחכמ׳ ושב ויבן ׳ ס׳ : ר׳ קיש ב׳ חמשלין בנבוא אשר בבנ׳ משמ אנשים ויהי בבקרי
ר׳ יוסי מי ישחיתם ויהי הזה ׳ ס׳ ; ס׳ יבל אריה ב׳ באחורית חמשיל ומרחיל לרבנו ס׳ ; חקיצו ב׳ ודכנו שבמי
שמריינו ובמי ויהי לו ׳ ס׳ ;

בְּמַרְאֵה סוּסִים מַרְאֵהוּ וְכַפָּרָשִׁים בְּן הֵמָּה׃ וְגַם אֶל־עֵשָׂו אָחִיו אָמַרְתִּי כִּי־גָדוֹל יַעֲקֹב וְעַבֹד יַעֲבֹד עֵשָׂו׃ וַיַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל־פָּנָיו וְהוּא לָן בַּמַּחֲנֶה׃ וַיָּקָם בַּלַּיְלָה הוּא וַיִּקַּח אֶת־שְׁתַּי נָשָׁיו וְאֶת־שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת־אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעֲבַר יַבֹּק׃ וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת־הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף־יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם־בֵּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הוֹדִיעָה־נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי־רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ וְזָרַח־לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת־פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל־יְרֵכוֹ׃ עַל־כֵּן לֹא־יֹאכְלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל־כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף־יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת־הַיְלָדִים אֶל־לֵאָה וְאֶל־רָחֵל וְאֶל־שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשְּׁפָחוֹת וְיַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְלֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְרָחֵל וְיוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו׃ וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיַּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עַבְדֶּךָ׃ וַתִּגַּשְׁנָה שִׁפְחֹת הֵנָּה הֵמָּה וִילדיהן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיָן׃ וְגַם־לֵאָה נִגְּשָׁה הֵמָּה וִילָדֶיהָ וַתִּשְׁתַּחֲוֻיָן אַחַר נִגְּשׁוּ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוֻיָן׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָל־הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ־לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר עַל־כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ קַח־נָא אֶת־בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הֻבָאָה לָּךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ־לִי־כֹל וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּקָּח׃ וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יָדַעַת כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלוּת עָלַי וְדָפְקוּם יוֹם אֶחָד וָמֵתוּ כָל־הַצֹּאן׃ יַעֲבֹר־נָא אֲדֹנִי לְפְנֵי עַבְדּוֹ וְאָנֹכִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וְלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר־אָבוֹא אֶל־אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אָצִיגָה־נָּא עִמְּךָ מִן־הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן־לוֹ בָּיִת וְלִקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכּוֹת עַל־כֵּן קָרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיַּחַן אֶת־פְּנֵי הָעִיר׃ וַיִּקְנֶה אֶת־חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַתֵּצֵא דִינָה בַּת־לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר הַחִוִּי נְשִׂיא הָאָרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אֹתָהּ וַיְעַנֶּהָ׃ וַתִּדְבַּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַּת־יַעֲקֹב וַיֶּאֱהַב אֶת־הַנַּעֲרָה וַיְדַבֵּר עַל־לֵב הַנַּעֲרָה׃ וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־חֲמוֹר אָבִיו לֵאמֹר קַח־לִי אֶת־הַיַּלְדָּה הַזֹּאת לְאִשָּׁה׃ וְיַעֲקֹב שָׁמַע כִּי טִמֵּא אֶת־דִּינָה בִּתּוֹ וּבָנָיו הָיוּ אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה וְהֶחֱרִשׁ יַעֲקֹב עַד־בֹּאָם׃ וַיֵּצֵא חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם אֶל־יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ׃ וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן־הַשָּׂדֶה כְּשָׁמְעָם וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים וַיִּחַר־לָהֶם מְאֹד כִּי נְבָלָה עָשָׂה בְיִשְׂרָאֵל לִשְׁכַּב אֶת־בַּת־יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יֵעָשֶׂה׃ וַיְדַבֵּר חֲמוֹר אִתָּם לֵאמֹר שְׁכֶם בְּנִי חָשְׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבִתְּכֶם תְּנוּ־נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃ וְהִתְחַתְּנוּ אֵתָנוּ בְּנֹתֵיכֶם תִּתְּנוּ־לָנוּ וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ תִּקְחוּ לָכֶם׃ וְאִתָּנוּ תֵּשֵׁבוּ וְהָאָרֶץ תִּהְיֶה לִפְנֵיכֶם שְׁבוּ וְסַחֲרוּהָ וְהֵאָחֲזוּ בָהּ׃ וְשְׁכֶם אָמַר אֶל־אָבִיהָ וְאֶל־אֶחָיהָ אֶמְצָא־חֵן בְּעֵינֵיכֶם וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן׃ הַרְבּוּ מְאֹד מֹהַר וּמַתָּן וְאֶבְקְשָׁה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וּתְנוּ־לִי אֶת־הַנַּעֲרָה לְאִשָּׁה׃ וַיַּעֲנוּ בְנֵי־יַעֲקֹב אֶת־שְׁכֶם וְאֶת־חֲמוֹר אָבִיו מִרְמָה וַיְדַבֵּרוּ אֲשֶׁר טִמֵּא אֶת־דִּינָה אֲחֹתָם׃ וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם לֹא נוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לָתֵת אֲחֹתֵנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר־לוֹ עָרְלָה כִּי חֶרְפָּה הִוא לָנוּ׃ אַךְ־זֹאת נֵאוֹת לָכֶם וְהָיִינוּ כָמוֹנוּ לְהִמּוֹל לָכֶם כָּל־זָכָר׃ אָז נִתֶּן־אֶת־בְּנֹתֵינוּ לָכֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיכֶם נִקָּח־לָנוּ וְיָשַׁבְנוּ אִתְּכֶם וְהָיִינוּ לְעַם אֶחָד׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלֵינוּ לְהִמּוֹל וְלָקַחְנוּ אֶת־בִּתֵּנוּ וְהָלָכְנוּ׃ וַיִּיְטְבוּ דִבְרֵיהֶם בְּעֵינֵי חֲמוֹר וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר׃ וְלֹא־אֵחַר הַנַּעַר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חָפֵץ בְּבַת־יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבָּד מִכָּל־בֵּית אָבִיו׃ וַיָּבֹאוּ חֲמוֹר וְשְׁכֶם בְּנוֹ אֶל־שַׁעַר עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל־אַנְשֵׁי עִירָם לֵאמֹר׃ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וְיֵשְׁבוּ בָאָרֶץ וְיִסְחֲרוּהָ וְהִנֵּה הָאָרֶץ רַחְבַת־יָדַיִם לְפָנֶיהָ׃ אֶת־בְּנֹתָם נִקַּח־לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת־בְּנֹתֵינוּ נִתֶּן לָהֶם׃ אַךְ־זֹאת נֵאוֹתוּ לָנוּ לָשֶׁבֶת אִתָּנוּ לִהְיוֹת לְעַם אֶחָד בְּהִמּוֹל לָנוּ כָּל־זָכָר כַּאֲשֶׁר הֵם נְמוֹלִים׃ מִקְנֵהֶם וְקִנְיָנָם וְכָל־בְּהֵמָתָם הֲלוֹא לָנוּ הֵם אַךְ נֵאוֹתָה לָהֶם וְיֵשְׁבוּ אִתָּנוּ׃ וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־חֲמוֹר וְאֶל־שְׁכֶם בְּנוֹ כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ וַיִּמֹּלוּ כָּל־זָכָר כָּל־יֹצְאֵי שַׁעַר עִירוֹ׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי־בָנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחִי דִינָה אִישׁ חַרְבּוֹ וַיָּבֹאוּ עַל־עִיר בֶּטַח וַיַּהַרְגוּ כָל־זָכָר׃ וְאֶת־חֲמוֹר וְאֶת־שְׁכֶם בְּנוֹ הָרְגוּ לְפִי חָרֶב וַיִּקְחוּ אֶת־דִּינָה מִבֵּית שְׁכֶם וַיֵּצֵאוּ׃ בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל־הַחֲלָלִים בָּזוּ הָעִיר אֲשֶׁר טִמְּאוּ אֲחֹתָם׃ אֶת־צֹאנָם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־חֲמֹרָם וְאֵת אֲשֶׁר־בָּעִיר וְאֵת אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקָחוּ׃ וְאֶת־כָּל־חֵילָם וְאֶת־כָּל־טַפָּם וְאֶת־נְשֵׁיהֶם שָׁבוּ וַיָּבֹזוּ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן וְאֶל־לֵוִי עֲכַרְתֶּם אֹתִי לְהַבְאִישׁ אֶתְכֶם בְּיֹשֵׁב הָאָרֶץ בַּכְּנַעֲנִי וּבַפְּרִזִּי וַאֲנִי מְתֻי מִסְפָּר וְנֶאֶסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי׃ וַיֹּאמְרוּ הֲכְזֹנָה יַעֲשֶׂה אֶת־אֲחֹתֵנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית־אֵל וְשֶׁב שָׁם וַעֲשֵׂה שָׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הַנִּרְאֶה אֵלֶיךָ בְּבָרְחֲךָ מִפְּנֵי עֵשָׂו אָחִיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֶל־בֵּיתוֹ וְאֶל־כָּל־אֲשֶׁר עִמּוֹ הָסִירוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַנֵּכָר אֲשֶׁר בְּתֹכְכֶם וְהִטַּהֲרוּ וְהַחֲלִיפוּ שִׂמְלֹתֵיכֶם׃ וְנָקוּמָה וְנַעֲלֶה בֵית־אֵל וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ לָאֵל הָעֹנֶה אֹתִי בְּיוֹם צָרָתִי וַיְהִי עִמָּדִי בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלָכְתִּי׃ וַיִּסְעוּ וַתְּהִי חִתַּת אֱלֹהִים עַל־הֶעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרֵי בְּנֵי יַעֲקֹב׃ וַיָּבֹא לוּזָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הִוא בֵית־אֵל הוּא וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ׃ וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לַמָּקוֹם אֵל בֵּית אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אָחִיו׃ וַתָּמָת דְּבֹרָה מְנִקַת רִבְקָה וַתִּקָּבֵר מִתַּחַת לְבֵית־אֵל תַּחַת הָאַלּוֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת׃ וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא יִקָּרֵא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם־יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שַׁדָּי פְּרֵה וּרְבֵה גּוֹי וּקְהַל גּוֹיִם יִהְיֶה מִמֶּךָּ וּמְלָכִים מֵחֲלָצֶיךָ יֵצֵאוּ׃ וְאֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְרָהָם וּלְיִצְחָק לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ׃ וַיַּעַל מֵעָלָיו אֱלֹהִים בְּמָקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אִתּוֹ׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר אִתּוֹ מַצֶּבֶת אֶבֶן וַיַּסֵּךְ עָלֶיהָ נֶסֶךְ וַיַּצֶק עָלֶיהָ שָׁמֶן׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת־שֵׁם הַמָּקוֹם אֲשֶׁר דִּבַּר־אִתּוֹ שָׁם אֱלֹהִים בֵּית אֵל׃ וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי־עוֹד כִּבְרַת הָאָרֶץ לָבוֹא אֶפְרָתָה וַתֵּלֶד רָחֵל וַתְּקַשֵּׁה בְּלִדְתָּהּ׃ וַיְהִי בְּהַקְשֹׁתָהּ בְּלִדְתָּהּ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת אַל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן׃ וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶּן־אוֹנִי וְאָבִיו קָרָא לוֹ בִנְיָמִין׃ וַתָּמָת רָחֵל וַתִּקָּבֶר בְּדֶרֶךְ אֶפְרָתָה הִוא בֵית לָחֶם׃ וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה עַל־קִבְרָתָהּ הִיא מַצֶּבֶת קִבֶּרֶת רָחֵל עַד הַיּוֹם׃ וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וַיֵּט אָהֳלֹה מִגְּדַל עֵדֶר׃ וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּלֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמָע יִשְׂרָאֵל׃ וּבְנֵי יַעֲקֹב הָיוּ שְׁנֵים עָשָׂר׃ בְּנֵי לֵאָה בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וּזְבוּלֻן׃ בְּנֵי רָחֵל יוֹסֵף וּבִנְיָמִין׃ וּבְנֵי בִלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל דָּן וְנַפְתָּלִי׃ וּבְנֵי זִלְפָּה שִׁפְחַת לֵאָה גָּד וְאָשֵׁר אֵלֶּה בְנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר יֻלַּד־לוֹ בְּפַדַּן אֲרָם׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו מַמְרֵא קִרְיַת הָאַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן אֲשֶׁר גָּר־שָׁם אַבְרָהָם וְיִצְחָק׃ וַיְהִי יְמֵי יִצְחָק מֵאָה שָׁנָה וְשִׁבְעִים שָׁנָה׃ וַיִּגְוַע יִצְחָק וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו זָקֵן וְשָׂבֵעַ יָמִים וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עֵשָׂו וְיַעֲקֹב בָּנָיו׃

וקמיכם חלמות יחלמון׃
בחוריכם חזיונות יראו ונסו
עלה עם יסון עלה שפרות
במים החזה אשפוך את
רוחי ונתתי מופתים בשמים
ובארץ דם ואש ותימרות
עשן השמש יהפך לחשך
והירח לדם לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא׃ והיה
כל אשר יקרא בשם יהוה
ומלט כי בהר ציון ובירושלם
תהיה פליטה כאשר אמר
יהוה ובשרידים אשר יהוה
קרא׃ כי הנה בימים ההמה
ובעת ההיא אשר אשוב
את שבות יהודה וירושלם׃
וקבצתי את כל הגוים׃
והורדתים אל עמק יהושפט
ונשפטתי עמם שם על עמי
ונחלתי ישראל אשר פזרו
בגוים ואת ארצי חלקו׃
ועל עמי ירו גורל ויתנו
הילד בזונה והילדה מכרו
ביין ושתו׃ וגם מה אתם
לי צר וצידון וכל גלילות
פלשת הגמול אתם משלמים
עלי ואם גמלים אתם עלי
קל מהרה אשיב גמלכם
בראשכם׃ אשר כספי
וזהבי לקחתם ומחמדי
הטובים הבאתם להיכלים׃
ובני יהודה ובני ירושלם מ
מכרתם לבני היונים למען
הרחיקם מעל גבולם׃ הנני
מעיר אתם מהמקום אשר
מכרתם אתם שמה והשבתי
גמלכם בראשכם׃ ומכרתי
את בניכם ואת בנותיכם ביד
בני יהודה ומכרום לשבאים
אל גוי רחוק כי יהוה דבר׃
קראו את בגוים
קדשו מלחמה עוררו הגבורים
יגשו יעלו
כל אנשי המלחמה׃ כתתו
אתיכם לחרבות ומזמרותיכם
לרמחים החלש אמר גבור
אני׃ חישו ובאו כל הגוים
מסביב ונקבצו שמה הורד
יהוה גבוריך׃ יערו ויעלו
הגוים אל עמק יהושפט
כי שם אשב לשפט את כל
הגוים מסביב׃ שלחו מגל כי
בשל קציר בואו רדו כי
מלאה גת הישקו היקבים
כי רבה רעתם׃ המונים המונים
בעמק החרוץ׃ כי קרוב יום
יהוה בעמק החרוץ׃ שמש
ירח קדרו וכוכבים אספו
נגהם׃ יהוה מציון ישאג
ומירושלם יתן קולו ורעשו
שמים וארץ׃ ויהוה מחסה
לעמו ומעוז לבני ישראל׃
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
שכן בציון הר קדשי׃ והיתה
ירושלם קדש׃ ושוזרים לא
יעברו בה עוד׃
והיה ביום ההוא יטפו
ההרים עסיס והגבעות תלכנה
חלב׃ וכל אפיקי
יהודה תלכנה מים ומעין מבית
יהוה יצא והשקה את נחל
השטים׃ מצרים לשממה
תהיה ואדום למדבר שממה
תהיה׃ מחמס בני יהודה
אשר שפכו דם נקי׃ ואבאר
ויהודה לעולם תשב׃
וירושלם לדור ודור׃ ונקיתי
דמם לא נקיתי׃ ויהוה שכן
בציון׃

שכעיה ישלשה
פסוקים

רִבְרִי עַמּוֹס אֲשֶׁר הָיָה
בַּנֹּקְדִים מִתְּקוֹעַ אֲשֶׁר חָזָה
עַל יִשְׂרָאֵל בִּימֵי עֻזִּיָּה מֶלֶךְ
יְהוּדָה וּבִימֵי יָרָבְעָם בֶּן יוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שְׁנָתַיִם לִפְנֵי
הָרַעַשׁ וַיֹּאמַר יְהוָה מִצִּיּוֹן
יִשְׁאָג וּמִירוּשָׁלִַם יִתֵּן קוֹלוֹ
וְאָבְלוּ נְאוֹת הָרֹעִים וְיִבַּשׁ
רֹאשׁ הַכַּרְמֶל׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי דַמֶּשֶׂק וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל הָרִיסָם בַּרְזֶל
בַּחֲרוּצוֹת הַגִّלְעָד׃
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּבֵית חֲזָאֵל
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בֶּן הֲדַד׃
וְשָׁבַרְתִּי בְרִיחַ דַּמֶּשֶׂק
וְהִכְרַתִּי יוֹשֵׁב מִבִּקְעַת אָוֶן
וּתֹפֵשׂ שַׁבֶּט מִבֵּית עֵדֶן
וְגָלָה עַם אֲרָם קִירָה אָמַר
יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי עַזָּה וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל הַגְלוֹתָם
גָּלוּת שְׁלֵמָה לְהַסְגִּיר לֶאֱדוֹם׃
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּחוֹמַת עַזָּה
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹתֶיהָ וְחִכְרַתִּי
יוֹשֵׁב מֵאַשְׁדּוֹד וּתֹמֵךְ שַׁבֶּט

מֵאַשְׁקְלוֹן וַהֲשִׁיבוֹתִי יָדִי
עַל עֶקְרוֹן וְאָבְדוּ שְׁאֲרִית
פְּלִשְׁתִּים אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי צֹר וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל הַסְגִּירָם
גָּלוּת שְׁלֵמָה לֶאֱדוֹם וְלֹא
זָכְרוּ בְּרִית אַחִים׃ שִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בְּחוֹמַת צֹר וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹתֶיהָ׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי אֱדוֹם וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל רָדְפוֹ בַחֶרֶב
אָחִיו וְשִׁחֵת רַחֲמָיו וַיִּטְרָף
עַד אַפּוֹ עֶבְרָתוֹ שָׁמְרָה
נֶצַח׃ וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּתֵימָן
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת בָּצְרָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי בְנֵי עַמּוֹן וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל בְּקָעָם
הָרִיּוֹת הַגִּלְעָד לְמַעַן הַרְחִיב
אֶת גְּבוּלָם׃ וְהִצַּתִּי אֵשׁ
בְּחוֹמַת רַבָּה וְאָכְלָה
אַרְמְנוֹתֶיהָ בְּתְרוּעָה בְּיוֹם
מִלְחָמָה בְּסַעַר בְּיוֹם סוּפָה

וְהָלַךְ מַלְכָּם בַּגֹּלָה הוּא
וְשָׂרָיו יַחְדָּו אָמַר יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי מוֹאָב וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל שְׂרֹפוֹ
עַצְמוֹת מֶלֶךְ אֱדוֹם לַשִּׂיד׃
וְשִׁלַּחְתִּי אֵשׁ בְּמוֹאָב
וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת קְרִיּוֹת
וּמֵת בְּשָׁאוֹן מוֹאָב בְּתְרוּעָה
בְּקוֹל שוֹפָר׃ וְהִכְרַתִּי שֹׁפֵט
מִקִּרְבָּהּ וְכָל שָׂרֶיהָ
אַהֲרוֹג עִמּוֹ אָמַר יְהוָה׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי יְהוּדָה וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל מָאֲסָם אֶת
תּוֹרַת יְהוָה וְחֻקָּיו לֹא שָׁמָרוּ
וַתַּעֻיהֶם כִּזְבֵיהֶם אֲשֶׁר הָלְכוּ
אֲבוֹתָם אַחֲרֵיהֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי
אֵשׁ בִּיהוּדָה וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת
יְרוּשָׁלִָם׃
כֹּה אָמַר יְהוָה עַל שְׁלֹשָׁה
פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבָּעָה
לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ עַל מִכְרָם
בַּכֶּסֶף צַדִּיק וְאֶבְיוֹן בַּעֲבוּר
נַעֲלָיִם׃ הַשֹּׁאֲפִים עַל עֲפַר

ואמרו ס׳. קריא לו בנעורין שמה אות הדיבר לאמרו ואמרו אחרו איש אמו ואביו ומוראו ויראו שמו שוון ושל אחיו
ואמרו איש שיר ואיש ואמרו לכו: ומלט ח׳ ואבי ומפשב בו מי מגבריו הוה אינקי ישיע שקר: ס׳

ואחלף ד׳ קומיהון בכל ארעא דמצרים
שנו ארבעים פרשתו ד׳ ראמלה ג׳ ונכרלו
ונכרכו ריק ארעכם: ס׳

ארץ בר אשרלים ורדה
ענוניטו ואישו אביולם
אל הנערה למעוחלל את
שם קדשי ועל בגדים
חבלים וטו אעל כל מזבח
ויין ענו שיס ישתו בית
אל היהס יאנליה שמרתי
אתה אמר מפניהס אשר
בגבה ארזים גבהו וחסן
הוא באלונים ואשמיד פריו
מעל ושרשו מתחת
ואנכי העליתי אתכם
מארץ מצרים ואולך
אתכם במדבר ארבעים
שנה לרשת את ארץ מ
האמרי ואקים מבניכם
לנביאים ומבחוריכם ל
לנזרים האף אין את בני
ישראל נאם יהוה ותשקו
את הנזרים יין ועל הנביאים
צויתם לאמר לא תנבאו
הנה אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר ואבד
מנוס מקל ותוקף לא יאמץ
כחו וגבור לא ימלט נפשו
ותפש הקשת לא יעמד

וקל ברגליו לא ימלט ורכב
הסוס לא ימלט נפשו
ואמיץ לבו בגבורים ערום
ינוס ביום ההוא נאם יהוה

שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהוה עליכם בני ישראל
על כל המשפחה אשר
העליתי מארץ מצרים ל
לאמר רק אתכם ידעתי
מכל משפחות האדמה
על כן אפקד עליכם את
כל עונותיכם חלילו שנים
יחדו בלתי אם נועדו
הי שאג אריה ביער וטרף
אין לו הי תן כפיר קולו
ממעונו בלתי אם לכד
התפל צפור על פח הארץ
ומוקש אין לה הי עלה פח
מן האדמה לכד לא ולכד
אם יתקע שופר בעיר העם
לא יחרדו אם תהיה רעה
בעיר ויהוה לא עשה: כי
לא יעשה אדני יהוה דבר
כי אם גלה סודו אל עבדיו
הנביאים: אריה שאג מי לא
ירא אדני יהוה דבר מי לא

ינבא: הישמיעו על ארמנות
באשדוד ועל ארמנות
בארץ מצרים ואמרו
האספו על הרי שמרון וראו
מהומות רבות בתוכה ועשקים
בקרבה: ולא ידעו עשות
נכחה נאם יהוה הא צרים
חמס ושד בארמנותיהם

לכן כה אמר אדני יהוה צר
וסביב הארץ והורד ממך
עזך ונבזו ארמנותיך: כה
אמר יהוה כאשר יציל הרועה
מפי הארי שתי כרעים או
בדל אזן כן ינצלו בני ישראל
הישבים בשמרון בפאת
מטה ובדמשק ערש שמר
והעידו בבית יעקב נאם
אדני יהוה אלהי הצבאות
כי ביום פקדי פשע ישראל
עליו ופקדתי על מזבחות
בית אל ונגדעו קרנות המזבח
ונפלו לארץ: והכיתי בית
החרף על בית הקיץ ואבדו
בתי השן וספו בתים רבים
נאם יהוה

שמעו הדבר הזה

פרות הבשן אשר בהר שמרון
העשקות דלים הרצצות
אבונים האמרות לאדניהם
הביאה ונשתה נשבע אדני
יהוה בקדשו הנה ימים
באים עליכם ונשא אתכם
בצנות ואחריתכן בסירות
דוגה ופרצים תצאנה אשה
נגדה והשלכתנה הרמונה
נאם יהוה באו בית אל
ופשעו הגלגל הרבו לפשע
והביאו לבקר זבחיכם
לשלשת ימים מעשרתיכם
וקטר מחמץ תודה וקראו
נדבות השמיעו כי כן אהבתם
בני ישראל נאם אדני יהוה
וגם אני נתתי לכם נקיון
שנים בכל עריכם וחסר ל
לחם בכל מקומותיכם ולא
שבתם עדי נאם יהוה וגם
אני מנעתי מכם את הגשם
בעוד שלשה חדשים ל
לקצר והמטרתי על עיר
אחת ועל עיר אחת לא
אמטיר חלקה אחת תמטר
וחלקה אשר לא תמטיר
עליה תיבש ונעו שתים ל
שלש ערים אל עיר אחת
לשתות מים ולא ישבעו
ולא שבתם עדי נאם יהוה
הכיתי אתכם בשדפון
וביר קון הרבות גנותיכם
וכרמיכם ותאנתיכם וזיתיכם
יאכל הגזם ולא שבתם
עדי נאם יהוה
שלחתי בכם דבר
בדרך מצרים הרגתי בחרב
בחוריכם עם שבי סוסיכם
ואעלה באשן מחניכם
ובאפכם ולא שבתם עדי
נאם יהוה הפכתי בכם
כמהפכת אלהים את סדם
ואת עמרה והיותם כאוד
מצל משרפה ולא שבתם
עדי נאם יהוה
לכן כה אעשה לך
ישראל עקב בזאת
אעשה לך הכון לקראת
אלהיך ישראל כי הנה
יוצר הרים ובורא רוח ומגיד
לאדם מה שחו עשה שחר
עיפה ודרך על במתי ארץ
יהוה אלהי צבאות שמו
שמעו את הדבר
הזה אשר אנכי נשא
עליכם קינה בית ישראל
נפלה לא תוסיף לקום בתולת
ישראל נטשה על אדמתה
אין מקימה כי כה אמר אדני
יהוה העיר יצאת אלף
תשאיר מאה והיו יצאת
מאה תשאיר עשרה לבית
ישראל כי כה אמר
יהוה לבית ישראל דרשוני
וחיו ואל תדרשו בית אל
והגלגל לא תבאו ובאר
שבע לא תעברו כי הגלגל
גלה יגלה ובית אל יהיה
לאון דרשו את יהוה וחיו
פן יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין מכבה לבית אל
ההפכים לענה משפט
וצדקה לארץ הניחו עשה
כימה וכסיל והפך לבקר
צלמות ויום לילה הזה שיר
הקורא למי הים ושפכם
על פני הארץ יהוה שמו
והמבליג שד על
עז ושד על מבצר יבוא
שנאו בשער מוכיח ודבר
תמים יתעבו כן ענו

בשסכם על דמי שאת
בל תקח ממנו בתי נזית
בנתם ולא את שבם בסברמי
חמר נטעתם ולא תשתו
אתיינם כי ידעתי רביס
פשעיכם ועצומים חטאתיכם
עדי צדיק לקחו כסף
ואביונים בשער הטו לבן
המשכיל בעת ההיא ידם
כי עת רעה היא ידשו
טובו אל רע לבקשו תחיו
ויהי כן יהוה אלהי צבאות
אתכם כאשר אמרתם
שנאו רע ואהבו טוב
והציגו בשער משפט
אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף
לכן כה אמר יהוה
אלהי צבאות אדנים בכל
רחבות מספד ובכל חוצות
יאמרו הוי הוי וקראו אכר
אל אבל ומספד אל יודעי
נהי ובכל המים מספד
כי אעבר בקרבך אמר
יהוה
את יום יהוה למה הוא לכם
יום יהוה חושך הוא ולא
אור כאשר ינוס איש
מפני הארי ופגעו הדב
ובא הבית וסמך ידו על
הקיר ונשכו הנחש הלא
חשך יום יהוה ולא אור
ואפל ולא נגה לו שנאתי
מאסתי חגיכם ולא אריח
בעצרותיכם כי אם תעלו
לי עלות ומנחותיכם לא
ארצה ושלם מריאיכם
לא אביט הסר מעלי
המון שיריך וזמרת נבליך
לא אשמע ויגל כמים
משפט ויצדקה כנחל
איתן הזבחים ומנחה
הגשתם לי במדבר ארבעים
שנה בית ישראל ונשאתם
את סכות מלכם ואת כיון
צלמיכם כוכב אלהיכם
אשר עשיתם לכם והגליתי
אתכם מהלאה לדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות
שמו
הוי המתאננים בציון והבטחים
בהר שמרון נקבי ראשית
הגוים ובאו להם בית ישראל
עברו כלנה וראו ולכו משם
חמת רבה ורדו נתפל שתים
הטובים מן הממלכות האלה
אם גבולם מגבולכם
המנדים ליום רע ותגישון
שבת חמס השבים עלמטות
שן ומרחים על ערש שותם
ואכלים כרים מצאן
ועגלים מתוך מרבקן
הפרטים על פי הנבל
כדוד חשבו להם כלי
שיר שתים במזרקי יין
וראשית שמנים ימשחו
ולא נחלו על שבר יוסף
לכן עתה יגלו בראשונים
וסר מרזח סרוחים
נשבע אדני יהוה בנפשו
נאם יהוה אלהי צבאות
מתאב אני את גאון
יעקב וארמנותיו שנאתי
והסגרתי עיר ומלאה
אם יותרו עשרה אנשים
בבית אחד ומתו
הורו ומסרפו לקחו עצמות
עצמיו מן הבית ואמר
לאשר בירכתי הבית עוד
עמך ואמר אפס ואמר
הס כי לא לזכיר בשם יהוה

בְּיַחְנָיו יְהוָה מִצְּוָה וְחַסָּה
תַּבִּית תַּבָּרוֹל לְסִיסִים וְתַבִּית
חַקְטָן בְּקִרְעוּס חוֹר צִיוֹן
בַּסְּלַעְסוּסִים אַסְתַּחֲרוּשׁ
בַּבְּקָרִים בַּיַּחְפַּסְתִּים לְרָאֹשׁ
מִשְׁפָּט וּפָרוּן עֲנָקוּן לְשָׁוְא
וְשַׁמְרוּם לְלָאוֹרֵב הָאֲמוֹרִים
חֲלוֹא בְּחֻזְקָנוּ לְקָרוּנוּ לָנוּ
קְרָנִים מִיַּחְנוּ מִקְוִים
עֲלוּכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם
יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת גּוֹי
וְלַחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמָת
עַרְבָה וְעַד נַחַל הָעֲרָבָה׃

כֹּה חֲזָאַנִי אֲדֹנָי
יְהוָה וְהִנֵּה יוֹצֵר גְּבִי בְּתַחֲלַת
עֲלוֹת הַלְּקֶשׁ וְהִנֵּה לֶקֶשׁ
אַחַר גִּזֵּי הַמֶּלֶךְ׃ וְהָיָה אַשֶּׁר
כִּלָּה לֶאֱכֹל אֶת עֵשֶׂב
הָאָרֶץ וְאָמַרְתִּי אֲדֹנָי יְהוָה
סְלַח נָא מִי יַקּוּם יַעֲקֹב כִּי
קָטֹן הוּא׃ נִחַם יְהוָה עַל
זֹאת לֹא תִהְיֶה אָמַר יְהוָה׃
כֹּה חֲזָאַנִי אֲדֹנָי יְהוָה וְהִנֵּה
קֹרֵא לָרִב בָּאֵשׁ אֲדֹנָי
יְהוָה וַתֹּאכַל אַרְמְנוֹת
רָבָּה וְאָכְלָה אֶת הַחֶלֶק׃
וָאֹמַר אֲדֹנָי יְהוָה חֲדַל נָא

מִי יַקּוּם יַעֲקֹב כִּי קָטֹן
הוּא׃ נִחַם יְהוָה עַל זֹאת גַּם
הִיא לֹא תִהְיֶה אָמַר אֲדֹנָי
יְהוָה׃

כֹּה חֲזָאַנִי וְהִנֵּה אֲדֹנָי
נִצָּב עַל חוֹמַת אָנֹךְ וּבְיָדוֹ
אָנֹךְ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מַה
אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר
אָנֹךְ׃ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הִנְנִי שָׂם
אָנֹךְ בְּקֶרֶב עַמִּי יִשְׂרָאֵל
לֹא אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃
וְנָשַׁמּוּ בָּמוֹת יִשְׂחָק וּמִקְדְּשֵׁי
יִשְׂרָאֵל יֶחֱרָבוּ וְקַמְתִּי עַל
בֵּית יָרָבְעָם בַּחֶרֶב׃

וַיִּשְׁלַח אֲמַצְיָה כֹּהֵן בֵּית אֵל
אֶל יָרָבְעָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר קָשַׁר עָלֶיךָ עָמוֹס בְּקֶרֶב
בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא תוּכַל הָאָרֶץ לְהָכִיל
אֶת כָּל דְּבָרָיו כִּי כֹה אָמַר
עָמוֹס בַּחֶרֶב יָמוּת יָרָבְעָם
וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה מֵעַל
אַדְמָתוֹ׃ וַיֹּאמֶר
אֲמַצְיָה אֶל עָמוֹס חֹזֶה לֵךְ
בְּרַח לְךָ אֶרֶץ יְהוּדָה
וְאָכֵל שָׁם לֶחֶם וְשָׁם תִּנָּבֵא
וּבֵית אֵל לֹא תוֹסִיף עוֹד
לְהִנָּבֵא כִּי מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ

הוּא וּבֵית מַמְלָכָה הוּא׃

וַיַּעַן עָמוֹס וַיֹּאמֶר
אֶל אֲמַצְיָה לֹא נָבִיא אָנֹכִי
וְלֹא בֶן נָבִיא אָנֹכִי כִּי סוֹקֵד
אָנֹכִי וּבוֹלֵס שִׁקְמִים׃ וַיִּקָּחֵנִי
יְהוָה מֵאַחֲרֵי הַצֹּאן וַיֹּאמֶר
אֵלַי יְהוָה לֵךְ הִנָּבֵא אֶל עַמִּי
יִשְׂרָאֵל׃ וְעַתָּה שְׁמַע דְּבַר
יְהוָה אַתָּה אֹמֵר לֹא תִנָּבֵא
עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא תַטִּיף עַל
בֵּית יִצְחָק׃ לָכֵן כֹּה אָמַר
יְהוָה אִשְׁתְּךָ בָּעִיר תִּזְנֶה
וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ
וְאַדְמָתְךָ בְּחֶבֶל תֵּחָלֵק
וְאַתָּה עַל אֲדָמָה טְמֵאָה
תָּמוּת וְיִשְׂרָאֵל גָּלֹה יִגְלֶה
מֵעַל אַדְמָתוֹ׃

כֹּה חֲזָאַנִי אֲדֹנָי יְהוָה
וְהִנֵּה כְּלוּב קָיִץ׃ וַיֹּאמֶר מַה
אַתָּה רֹאֶה עָמוֹס וָאֹמַר כְּלוּב
קָיִץ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הַקֵּץ אֶל עַמִּי יִשְׂרָאֵל לֹא
אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ׃
וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת הַהֵיכָל בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם אֲדֹנָי יְהוָה רַב
הַפֶּגֶר בְּכָל מָקוֹם הִשְׁלִיךְ
הַס׃

שמעו את דבר יהוה
ולשבת עני ארץ לאמר
מדי יעבר חדש ושבתה
שבתון נפש חבר
לדקלין אופה ולחגיל
שקל ולעות מאזנים מרמה
לקנות בכסף דלים ואביון
בעבור נעלים ומפל בר
נשבע יהוה בגאון
יעקב אם אשכח לנצח כל
מעשיהם תעל זאת לא
תרגז הארץ ואבל כל
יושב בה ועלתה כאר כלה
ונגרשה ונשקה כיאור
מצרים והיה ביום
ההוא נאם אדני יהוה
והכאתי השמש בצהרים
והחשכתי לארץ ביום אור
והפכתי חגיכם לאבל וכל
שיריכם לקינה והעליתי
על כל מתנים שק ועל כל
ראש קרחה והשמתיה
כאבל יחיד ואחריתה כיום
מר הנה ימים באים נאם
אדני יהוה והשלחתי רעב
בארץ לא רעב ללחם
ולא צמא למים כי אם לשמע
לשמע את דברי יהוה
ונעו מים עד ים ומצפון
ועד מזרח ישוטטו לבקש
את דבר יהוה ולא ימצאו
ביום ההוא תתעלפנה
הבתולות היפות והבחורים
בצמא הנשבעים באשמת
שמרון ואמרו חי אלהיך
דן וחי דרך באר שבע ונפלו
ולא יקומו עוד
ראיתי את אדני
נצב על המזבח ויאמר הך
הכפתור וירעשו הספים
וב ראש כלם
ואחריתם בחרב אהרג לא
ינוס להם נס ולא ימלט להם
פליט אם יחתרו בשאול
משם תקחם ואם יעלו
השמים משם אורידם ואם
יחבא בראש הכרמל משם
אחפשם ולקחתים ואם
יסתרו מנגד עיני בקרקע
הים משם אצוה את הנחש
ונשכם ואם ילכו בשבי
לפני איביהם משם אצוה
את החרב והרגתם ושמתי
עיני עליהם לרעה ולא
לטובה ויהוה הצבאות
הנוגע בארץ ותמוג ואבלו
כל יושבי בה ועלתה כיאר
כלה ושקע כיאר מצרים
הבונה בשמים מעלותיו
ואגדתו על ארץ יסדה
הקרא למי הים ושפכם
על פני הארץ יהוה שמו
הלוא כבני כושיים אתם לי
בני ישראל נאם יהוה
הלוא
את ישראל העליתי מארץ
מצרים ופלשתים מכפתור
וארם מקיר הנה עיני אדני
יהוה בממלכה החטאה
והשמדתי אתה מעל פני
האדמה אפס כי לא השמיד
אשמיד את בית יעקב נאם
יהוה כי הנה אנכי מצוה
והנעותי בכל הגוים את בית
ישראל כאשר ינוע בכברה
ולא יפול צרור ארץ בחרב
ימותו כל חטאי עמי האמרים
לא תגיש ותקדים בעדינו
הרעה ביום ההוא אקים
את סכת דויד הנפלת ופרצתי
את פרצותיו והרסתיו אקים
ובנותיה כימי עולם למען

ירשו את שארית ארום
וכל הגוים אשר נקרא שמי
עליהם נאם יהוה עשה זאת

הנה ימים באים נאם יהוה
ונגש חורש בקצר ודרך
ענבים במשך הזרע והטיפו
ההרים עסיס והגבעות
תתמוגנה ושבתי את
שבות עמי ישראל ובנו
ערים נשמות וישבו ונטעו
כרמים ושתו את יינם ועשו
גנות ואכלו את פריהם
ונטעתים על אדמתם ולא
יתשו עוד מעל אדמתם
אשר נתתי להם אמר יהוה
אלהיך

מאמר ראובעם
ושמעון

חזון עבריה כה אמר ארני
יהוה לאדום שמעה שמעו
מאת יהוה וציר בגוים שלח
קומו ונקומה עליה למלחמה
הנה קטן נתתיך בגוים בזוי
אתה מאד הרון לבך השיאך
שכני בחגוי סלע מרום שבתך

ואמר בלבבו מי יורדני ארץ
אם תגביה כנשר ואם בין
כוכבים שים קנך משם
אורידך נאם יהוה אם
גנבים באו לך אם שודדי
לילה איך נדמיתה חלוא
יגנבו דים אם בצרים באו
לך הלוא נשאירו עללות
איך נחפשו עשו נבעו
מצפמו ער הגביל שלחוך
כל אנשי בריתך השיאוך
ובלו לך אנשי שלמך לחמך
ישימו מזור תחתיך אין
תבונה בו הלוא ביום ההוא
נאם יהוה והאבדתי חכמים
מאדום ותבונה מהר עשו
וחתו גבוריך תימן למען
יכרת איש מהר עשו מקטל
מחמס אחיך יעקב תכסך
בושה וכרתה לעולם ביום
עמדך מנגד ביום שבות
זרים חילו ונכרים באו שערו
ועל ירושלם ידו גורל גם
אתה כאחד מהם ואל תרא
ביום אחיך ביום נכרו ואל
תשמח לבני יהודה ביום
אבדם ואל תגדל פיך ביום

אמר בלבבו שמו

ואל תגיש ביום ורדנו ואל תגיש לפרצן
ורשו אנשי שאריתו ס׳

אחיך ב׳ ואל משם אחיך והביריך וחדי
ואל תגיש אל תגיש ס׳

עברה אל תבוא בשער
עמו ביום אידם אל תרא
גם אתה בר עתו ביום אידו
ואל תשלחנה בהילו ביום
אידו ואל תעמד על הפרק
להכרית את פליטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה
כי קרוב יום יהוה על כל
הגוים כאשר עשית
יעשה לך גמלך ישוב
בראשך כי כאשר
שתיתם על הר קדשי
ישתו כל הגוים תמיד ושתו
ולעו והיו כלוא היו והר
ציון תהיה פלטה והיה
קדש ושרו בית יעקב
את מורשיהם ויהיו בית
יעקב אש ובית יוסף להבה
ובית עשו לקש ודלקו
בהם ואכלום ולא יהיה שריד
לבית עשו כי יהוה דבר
וירשו הנגב את הר עשו
והשפלה את פלשתים
וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן
את הגלעד וגלות החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים

שעריו

ולא ימלוך ג׳ ויעשו כן וחזרו שמים וארץ
מלך מואב כי חזק ויחזק ראנשים: פ׳:

שלשה ומיום ד׳ ויחר לו מלך מואב לבן עד
ובקש שר לשה ומים ומלך ויחזק יב׳ גדול פ׳:

ומשלכנו ב׳ קד דאש פסוק וחדטוס פסוק
ומשלכנו מלך כי נשאתי: פ׳:

עַד עָרְפַּת וְגַלְתִּי רוּשָׁלָם
אֲשֶׁר בְּסִפְרַד יִרְשׁוּ אֶת עָרֵי
הַנֶּגֶב וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר
צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו
וְהָיְתָה לַיהוָה הַמְּלוּכָה׃

סכום הפסוקים
עשרים ואחד

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל יוֹנָה בֶּן
אֲמִתַּי לֵאמֹר׃ קוּם לֵךְ אֶל
נִינְוֵה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא
עָלֶיהָ כִּי עָלְתָה רָעָתָם לְפָנָי
וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרֹחַ תַּרְשִׁישָׁה
מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא
אֳנִיָּה בָאָה תַרְשִׁישׁ וַיִּתֵּן
שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה׃
וַיְהוָה הִטִּיל רוּחַ גְּדוֹלָה אֶל
הַיָּם וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל בַּיָּם
וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר׃
וַיִּרְאוּ הַמַּלָּחִים וַיִּזְעֲקוּ אִישׁ
אֶל אֱלֹהָיו וַיָּטִלוּ אֶת הַכֵּלִים
אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה אֶל הַיָּם לְהָקֵל
מֵעֲלֵיהֶם וְיוֹנָה יָרַד אֶל
יַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכָּב
וַיֵּרָדַם׃ וַיִּקְרַב אֵלָיו רַב
הַחֹבֵל וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לְּךָ

נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל אֱלֹהֶיךָ
אוּלַי יִתְעַשֵּׁת הָאֱלֹהִים
לָנוּ וְלֹא נֹאבֵד׃ וַיֹּאמְרוּ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ לְכוּ וְנַפִּילָה
גּוֹרָלוֹת וְנֵדְעָה בְּשֶׁלְּמִי
הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיַּפִּלוּ
גּוֹרָלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל יוֹנָה׃
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה נָא לָנוּ
בַּאֲשֶׁר לְמִי הָרָעָה הַזֹּאת
לָנוּ מַה מְּלַאכְתְּךָ וּמֵאַיִן
תָּבוֹא מַה אַרְצֶךָ וְאֵי מִזֶּה
עַם אָתָּה׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
עִבְרִי אָנֹכִי וְאֶת יְהוָה אֱלֹהֵי
הַשָּׁמַיִם אָנִי יָרֵא אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת הַיָּם וְאֶת הַיַּבָּשָׁה׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה
גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה זֹּאת
עָשִׂיתָ כִּי יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי
מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בֹרֵחַ מִיחַוֶּה
לָהֶם׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה נַּעֲשֶׂה
לָךְ וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעָלֵינוּ כִּי
הוֹלֵךְ וָסוֹעֵר׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
שָׂאוּנִי וְהַטִּילוּנִי אֶל הַיָּם
וְיִשְׁתֹּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ
אָנִי כִּי בְשֶׁלִּי הַסַּעַר הַגָּדוֹל
הַזֶּה עֲלֵיכֶם׃ וַיַּחְתְּרוּ הָאֲנָשִׁים
לָשׁוּב אֶל הַיַּבָּשָׁה וְלֹא יָכֹלוּ

כִּי הַיָּם הוֹלֵךְ וְסוֹעֵר עֲלֵיהֶם׃
וַיִּקְרְאוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמְרוּ
אָנָּה יְהוָה אַל נָא נֹאבְדָה
בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאַל תִּתֵּן
עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי אַתָּה
יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עָשִׂיתָ׃
וַיִּשְׂאוּ אֶת יוֹנָה וַיְטִלֻהוּ אֶל
הַיָּם וַיַּעֲמֹד הַיָּם מִזַּעְפּוֹ׃
וַיִּרְאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה
אֶת יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ זֶבַח לַיהוָה
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים׃ וּמִן יְהוָה הֵכִין
דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה
בְּמֵעֵי הַדָּג שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וּשְׁלֹשֶׁת לֵילוֹת׃ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה
אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו מִמְּעֵי הַדָּגָה׃
וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מֵעָנִי לִי אֶל
יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל
שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי׃
וַתַּשְׁלִיכֵנִי מְצוּלָה בִּלְבַב
יַמִּים וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ
וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ׃ וַאֲנִי אָמַרְתִּי
נִגְרַשְׁתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַךְ
אוֹסִיף לְהַבִּיט אֶל הֵיכַל
קָדְשֶׁךָ׃ אֲפָפוּנִי מַיִם עַד
נֶפֶשׁ תְּהוֹם יְסֹבְבֵנִי סוּף חָבוּשׁ
לְרֹאשִׁי׃ לְקֵצְבֵי הָרִים יָרַדְתִּי
הָאָרֶץ בְּרִיחֶיהָ בַּעַדִי

לראשון ל׳ לכן שמר לראשון סוף הפרש לא
מעטו לראשון בזוש נשיק שמואל קדמיה׳ :

בחזקתו ל׳ ויריבו אתו בחזקה ראם לא לקחתי בחזקה וחזא לחין אתה בני ישראל ויקראו אל אלהים ׳ ומד
ומחזקתו ויריבו אתו אשבו׳ ׳ ולא עשתה לה לעמי בשמל בן שאול ב בן בן עשרים ראתון ותמרו ויראו אלהים ׳ ׳ :

לעולם ותעל משחת חיי
יהוה אל חי בחתת עטף עלי
נפשי את יהוה ובתי תיו תבוא
אליך תפלתי אל היכל קדשך
משמרים הבלי שוא חסדם
ישמם ואנבקול תודה ׳
אזבחה לך אשר נדרתי ׳
אשלמה ישועתה ליהוה ׳
ויאמר יהוה לדג
ויקא אתיונה אל חיבשה ׳

ויהי דבר יהוה אל יונה שנית
לאמר ׳ קום לך אל נינוה ׳
הגדולה ויקרא אליה
את הקריאה אשר אנכי
דבר אליך ויקם יונה וילך
אל נינוה כדבר יהוה ונינוה
היתה עיר גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום
ויקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינוה נהפכת
ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים
מגדולם ועד קטנם ׳ ויגע
הדבר אל מלך נינוה ויקם
מכסאו ויעבר אדרתו מ׳

מעליו ויכס שק וישב על
האפר ׳ ויזעק ויאמר בנינוה
מטעם המלך ורבתיו לאמר
האדם והבהמה הבקר והצאן
אל יטעמו מאומה אל ירעו
ומים אל ישתו ׳ ויתכסו ׳ ל
שקים האדם והבהמה ׳
ויקרא אל אלהים בחזקה
וישבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם ׳
מיי יודע ישוב ונחם ׳ ל ׳
האלהים ושב מחרון אפו
ולא נאבד ׳ וירא האלהים
את מעשיהם כי שבו ׳ ׳
מדרכם הרעה ויתנחם אלהים
על הרעה אשר דבר לעשות
להם ולא עשה ׳ ויר׳ ע אל
יונה רעה גדולה ויחר לו ׳
ויתפלל אל יהוה ויאמר ׳
אנה יהוה הלוא זה דברי ׳
עד היותי על אדמתי על כן
קדמתי לברח תרשיש שהכי
יד עתה כי אתה אל חנון ׳
ורחום ארך אפים ורב חסד
ונחם על הרעה ועתה יהוה
קחנא את נפשי ממני כי
טוב מותי מחיי ׳

ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך ׳ ויצא ׳ ׳
יונה מן העיר וישב מקדם ׳
לעיר ויעשה לו שם סכה ׳
וישב תחתיה בצל עד אשר
יראה מה יהיה בעיר ויכן
יהוה אלהים קיקיון ויעל
מעל ליונה להיות צל על
ראשו להציל לו מרעתו ׳
וישמח יונה על הקיקיון ׳
שמחה גדולה ׳ ויכן אלהים
תולעת בעלות השחר ל
למחרת ויכה את הקיקיון
ויבש ׳ ויהי כזרח השמש
ויכן אלהים רוח קדים ׳ ׳
חרישית ויך השמש על
ראש יונה ויתעלף וישאל
את נפשו למות ויאמר טוב
מותי מחיי ׳ ויאמר אלהים ׳
אל יונה החיטב חרה לך על
הקיקיון ויאמר היטב חרה
לי עד מות ׳ ויאמר יהוה אתה
חסת על הקיקיון אשר לא
עמלת בו ולא גדלתו שבן
לילה היה ובן לילה אבד ׳
ואני לא אחוס על נינוה
העיר הגדולה אשר ישבה

ויאמרו אלהים כמו יהי אמר ויהי ויקרא ויהי מראית תרגמו והארץ ושרצו ומשמש בעשרה אנים וחנה נטתי לכם קדקד לבשר ואל שמר אתן ואתנאות תחביה ותבורו
שרי אשתך אבל שרה אשתו אל ירבעמתך ואתנה ארתבריתי קדש עיר במדי אדנה הלילה אדוניה אלבלעם שאל שראלהים כמים אל מנוח שאלהים דרשתי ומיט ׳ ׳ ׳ :

ולא ולכו ב׳ ולא ולכו בחזקות חנוי ולא ולכו
יומון • פמיט ג׳ רפ׳ גליתם מגיים ומכטו׳ : ס׳

ויקשיבו ב׳ לשון עמה עמטרת ארון לאמר : ס׳ וכתיב ב׳
מבקר לעזב יכיח : ס׳ ישרפו ב׳ ובאש שקרים וקלאנגמיר
שולן ושלאחויך : ס׳

ומשמטנון וכלפקולשו ובנו ובריישים ושמו
ב׳ אנילכד שולמולך ומעמים

חרבה משתים עשרה חרבות
ארם אשר לא ארע בין
תמינו לשמאלו בחמה ובה

דבר יחזה אשר חזה אל
מובח חמר שתו בומי
יותם אחז יחזקיהו המלכי
יחזה אשר חזה על
שמרון וירו שלם שמעו
עמים כלם הקשיבו
ארץ ומלאה ויהי אדני
יהוה בכם לעד אדני
מהיכל קדשו כי הנה יהוה
יצא ממקומו וירד ודרך
על במותי ארץ ונמסו
החרים תחתיו והעמקים
יתבקעו כדונג מפני האש
כמים מגרים במורד
בפשע יעקב כל זאת
ובחטאות בית ישראל מי
פשע יעקב הלוא שמרון
ומי במות יהודה הלוא
ירושלם ושמתי שמרון
לעי השדה למטעי כרם
והגרתי לגל אבניה ויסדיה

אבלה וכל פסילה וכתתו
וכל אתנניה ישרפו באש
וכל עצביה אשים שממה
כי מאתנן זונה קבצה ועד
אתנן זונה ישובו על זאת
אספדה ואילילה אולכה
שולל ערום ואעשה
מספד כתנים ואבל כבנות
יענה כי אני שחת מכותיה
כי בלאה עד יהודה נגע עד
שער עמי עד ירושלם
בגת אל תגידו בבכו אל תבכו
בבית לעפרה עפר
התפלשתי עברי לכם
יושבת שפיר ערומה בשת
לא יצאה יושבת צאנן
מספד בית האצל יקח ממכם
עמדתו כי חלה לטוב
יושבת מרות כי ירד רע
מאת יהוה לשער ירושלם
רתם המרכבה לרכש
יושבת לכישר אשית
חטאת היא לבת ציון כי
נמצאו פשעי ישראל לכן
תתני שלוחים על מורשת
גת כזיב לאכזב לי
למלכי ישראל עד הירש

אכי לך ון שבת מרשה
עד יערלם יבוא כבוד
ישראל קרחו נגוו עלבני
תענגי הרחבי קרחתך
כי נפשר כי גלו ממך
חזו חשביאון
ופעלי יד עלמי שבבותם
באוך חבקוק ועשוה פרוש
לאל נדם וחמדו שדות
ונדלו ובתים ונשאו ועשקו
גבר וביתו ואיש ונחלתו

לכן כה אמר יהוה חנם
חשב על המשפחה הזאת
רעה אשר לא תמישו
משם עואר תוכם ולא
תלכו רמה כי עת רעה היא
ביום ההוא ישא עליכם
משל ונהה נהי ונהיה אמר
שדוד נשדו חלק עמי
ימיר איך ימיש לי לשובב
שדינו יחלק לכו לא
יהיה לך משליך חבל בגורל
בקהל יהוה אל תטפו
נטפו לא יטפו לאלה לא
יסג כלמות הא אמור בית
יעקב הקצר רוח יהוה אם

ע׳ נ׳ חשוריין ומקמטרון כל מי הא נשמו ואשלוח שלשה אחיב ויזחדו הרעאן ריל אושטבך חירש יבאו
ישבו אמריהמ אלהיהם : ס׳ תבוים ל׳ אחיעקב ואמשיך אשרי עמו ובחרו אשר ישב שרי ר׳ בשרקן גבר הבחרו ועד
הגלוים ישב : ס׳

ל׳ פל׳ ולא קרי ובאנו אליו ואחר חלך המוטים
ועלכים אוכבע עמור ואז עמרי : ס׳

ולא ומלכו ב׳ ולא ומלכו שיקיאנחנו ולא ומלכו
חמור׃ ס׃

פרש ג׳ עלה חפרץ ובית אבינחם פרנו כי
שמליחו חמד שעל׃ ס׃

ואהבו ד׳ אשישי עצים שנאי יהוה ואהבו
שמרו ישכנו ואהבו עשרי הבית׃ ס׃

אל־חמעלליו וחלואבדרי
מטיבו עם חישר חולך׃ ש
ואתמול עמי לאויב יקומם
ממול שלמה אדר תפשטון
מעבריס בטח שובי מלחמה
נשי עמו תגרשון מבית ש
תענגון מעל עלליהם תקחו
חדרי לעולם קומו ולכו מי
לא זאת המנוחה בעבור ש
טמאה תחבל וחבל נמרץ׃
לו איש חלך רוח ושקר כזב
אטף לך לין ולשכר ויין
מטיף העם הזה אסף ש
אאסף יעקב כלך קבץ
אקבץ שארית ישראל ש
יחד אשימנו כצאן בצרה
בעדר בתוך תבצרו תהימה
מאדם עלה חפרץ לפניהם
פרצו ועברו שער ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
ויהוה בראשם׃
ואמר שמעו נא ראשי ש
יעקב וקצינו בית ישראל
הלו אלכם לדעת את ש מ
חמשפט שנאי טוב ואהבי
רעה גזלי עורם מעליהם ש
ושארם מעל עצמותם׃

ואשר אכלו שאר עמי
ועורם מעליהם הפשיטו
ואת עצמותיהם פצחו ש
ופרשו כאשר בסיר וכבשר
בתוך קדרה׃ אז יזעקו ש
אליהוה ולא יענה אותם
ויסתר פניו מהם בעת ההיא
באשר הרעו מעלליהם׃

כה אמר יהוה על הנביאים
המתעים את עמי הנשכים
בשניהם וקרא שלום ואשר
לא יתן על פיהם וקדשו ל
עליו מלחמה׃ לכן לילה ל
לכם מחזון וחשכה לכם
מקסם ובאה השמש על־
הנביאים וקדר עליהם היום
ובשו החזים וחפרו הקסמים
ועטו על שפם כלם כי אין
מענה אלהים׃ ואולם אנכי
מלאתי כח את רוח יהוה ש
ומשפט וגבורה להגיד ליעקב
פשעו ולישראל חטאתו׃
שמעו נא זאת ש
ראשי בית יעקב וקצינו
בית ישראל המתעבים ש
משפט את כל הישרה ש

ויעקשו כל־
וירושלם בנה בדמים
בשחד ישפטו וכהניה
ונביאיה בכסף יקסמו
ועליהוה ישענו לאמר ל
הלוא יהוה בקרבנו לא
תבוא עלינו רעה׃ לכן ש
בגללכם ציון שדה תחרש
וירושלם עיים תהיה והר־
הבית לבמות יער׃
והיה באחרית הימים יהוה
הר בית יהוה נכון בראש ש
והרים ונשא הוא מגבעות
ונהרו אליו עמים׃ והלכו ש
גוים רבים ואמרו לכו ונעלה
אל־הר יהוה ואל־בית אלהי
יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם׃
ושפט בין עמים רבים ש
והוכיח לגוים עצמים עד־
רחוק וכתתו חרבותיהם ל
לאתים וחניתותיהם למזמרות
לא ישא גוי אל־גוי חרב ש
ולא ילמדו עוד מלחמה׃
וישבו איש תחת גפנו ותחת
תאנתו ואין מחריד כי־פי ש

חזקיה ב׳ וחשו וכותנו חרבוכיהם ואעביר
ארנרעם ולמדין ב׳ אשרי ילמדין לאיחוד שכי
רשפטו׃ ס׃

ולישראל ד׳ בעוז נאמר דבר לאמר הנה ישעיה ב׳ ישעיה לחמדי ליעקב ביחס חשמי וחבל׃ ס׃ ויהוה ב׳ אליו עלה
עמים אל שוב׃ ס׃ מלאתי ב׳ ואתן חומת חזוה ואולם אמצי בימלכי מליכ׃ ס׃ מענד ב׳ חזיוסה יבינע באחיסה׃ ס׃

לשלם ומי ט חזור ושלך כיסלו רעמיה בעריה בריה אזפריה שמך ואשמריה ומיחיך אריומלך אלהי בכל חוט
אמיכך ומחלה ויחזור ומשכיים • מיענה ב מי אין מיעמד אלהים ומיחיה מיעמד לשון שפרור לאיש מפיעמד
פון : •

קבינו ב מי קבינו כעיר ב מטרופאריון
קבינו מפי ויה ופשעיו : :

יחוה צבאות ריבר כי בל
העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם
יחוה אלהינו לעולם ועד :

ביום ההוא נאם יחוה אספה
הצלעה והנדחה אקבצה
ואשר הרעתי ושמתי את
הנצלעה לשארית והנדחה
לגוי עצום ומלך יחוה
עליהם בהר ציון מעתה
ועד עולם :

ואתה מגדל עדר עפל בת
ציון עדיך תאתה ובאה
הממשלה הראשונה ממלכת
לבת ירושלם : עתה למה
תריעי רעה המלך אין בך
אם יועצך אבד כי חזקך
חיל כיולדה חיל ויגחי בת
ציון כיולדה כי עתה תצאי
מקריה ושכנת בשדה
ובאת עד בבל שם תנצלי
שם יגאלך יחוה מכף איביך
ועתה נאספו עליך גוים
רבים האמרים תחנף ותחז
ביציון עינינו וחמה לא
ידעו מחשבות יחוה ולא

חבינו עצתו כי קבצם
כעמיר גרנה קומי ודושי
בת ציון כי קרנך אשים
ברזל ופרסתיך אשים
נחושה והדקות עמים
רבים והחרמתי ליחוה
בצע וחילם לאדון כל
הארץ : עתה תתגודדי בת
גדוד מצור שם עלינו
בשבט יכו על הלחי את
שפט ישראל :

ואתה בית לחם
אפרתה צעיר להיות
באלפי יהודה ממך לי
יצא להיות משל בישראל
ומוצאתיו מקדם מימי
עולם : לכן יתנם עד עת
יולדה ילדה ויתר אחיו
ישובון על בני ישראל :
ועמד ורעה בעז יחוה
בגאון שם יחוה אלהיו
ושבו כי עתה יגדל עד
אפסי ארץ : והיה זה שלום
אשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בארמנותינו והקמנו
עליו שבעה רעים ושמנה
נסיכי אדם : ורעו את ארץ

אשור בחרב וארץ
נמרד בפתחיה והציל
מאשור כי יבוא בארצנו
וכי ידרך בגבולנו :

והיה שארית יעקב
בקרב עמים רבים כטל
מאת יחוה כרביבים עלי
עשב אשר לא יקוה לאיש
ולא ייחל לבני אדם : והיה
שארית יעקב בגוים בקרב
עמים רבים כאריה בבהמות
יער כרפיר בעדרי צאן
אשר אם עבר ורמס וטרף
ואין מציל : תרם ידך על
עריך וכל איביך יכרתו :

והיה ביום ההוא נאם יחוה
והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך :
והכרתי ערי ארצך והרסתי
כל מבצריך : והכרתי כשפים
מידך ומעונים לא יהיו לך :
והכרתי פסיליך ומצבותיך
מקרבך ולא תשתחוה
עוד למעשה ידיך : ונתשתי
אשירך מקרבך והשמדתי
עריך : ועשיתי באף וחמה

קבינו ב מי ט ויהיו עוד בעמי הגוים : :
אמר ב הציליקן אמר מעצין : ט :

ושמע אל החיסר זאת לבני ואונגאריה הלוים ושמריהו ארכמי שמיהו ויחזקו לו ולדי ש
ושמע אל שמי ויחי אחיו ישבון ומדיבא אזקר • ודניל ב ודמיל עונים גבון ומיפל מאשוריה • :

נָקָם אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא
שָׁמָעוּ׃ שִׁמְעָה
אֶת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם
רִיב אֶת־הָרִים וְתִשְׁמַע עָנָף
הַגְּבָעוֹת קוֹלֶךָ׃ שִׁמְעוּ הָרִים
אֶת־רִיב יְהוָה וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אָרֶץ כִּי־רִיב לַיהוָה
עִם־עַמּוֹ וְעִם יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח׃
עַמִּי מֶה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה
הֶלְאִתִּיךָ עֲנֵה־בִי׃ כִּי הֶעֱלִתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתִיךָ וָאֶשְׁלַח
לְפָנֶיךָ אֶת־מֹשֶׁה אַהֲרֹן וּ
מִרְיָם׃ עַמִּי זְכָר־נָא מַה־יָּעַץ
בָּלָק מֶלֶךְ־מוֹאָב וּמַה־עָנָה
אֹתוֹ בִּלְעָם בֶּן־בְּעוֹר מִן־
הַשִּׁטִּים עַד־הַגִּלְגָּל לְמַעַן
דַּעַת צִדְקוֹת יְהוָה׃ בַּמֶּה
אֲקַדֵּם יְהוָה אִכַּף לֵאלֹהֵי
מָרוֹם הַאֲקַדְּמֶנּוּ בְּעֹלוֹת
בְּעֲגָלִים בְּנֵי שָׁנָה׃ הֲיִרְצֶה
יְהוָה בְּאַלְפֵי אֵילִים בְּרִבְבוֹת
נְחָלִים שֶׁמֶן הַאֶתֵּן בְּכוֹרִי
פִּשְׁעִי פְּרִי בִטְנִי חַטָּאת
נַפְשִׁי׃ הִגִּיד לְךָ אָדָם מַה־
טּוֹב וּמַה־יְהוָה דּוֹרֵשׁ מִמְּךָ
כִּי אִם־עֲשׂוֹת מִשְׁפָּט

וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצְנֵעַ לֶכֶת
עִם־אֱלֹהֶיךָ׃
קוֹל יְהוָה לָעִיר יִקְרָא וְ
תוּשִׁיָּה יִרְאֶה שְׁמֶךָ שִׁמְעוּ
מַטֶּה וּמִי יְעָדָהּ׃ עוֹד הָאִישׁ
בֵּית רֶשַׁע אֹצְרוֹת רֶשַׁע
וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה׃ הַאֲזַכֶּה
בְּמֹאזְנֵי רָשָׁע וּבְכִיס אַבְנֵי
מִרְמָה׃ אֲשֶׁר עֲשִׁירָיו
מָלְאוּ חָמָס וְיֹשְׁבֶיהָ דִּבְּרוּ
שָׁקֶר וּלְשׁוֹנָם רְמִיָּה בְּפִיהֶם׃
וְגַם אֲנִי הֶחֱלֵתִי הַכּוֹתֶךָ
הַשֵּׁם עַל־חַטֹּאתֶךָ׃ אַתָּה
תֹאכַל וְלֹא תִשְׂבָּע וְשִׁחֲךָ
בְּקִרְבֶּךָ׃ וְתַסֵּג וְלֹא תַפְלִיט
וַאֲשֶׁר תַּפְלִיט לַחֶרֶב אֶתֵּן׃
אַתָּה תִזְרַע וְלֹא תִקְצוֹר
אַתָּה תִדְרֹךְ זֵיתִים וְלֹא תָסוּךְ
שֶׁמֶן וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה
יָיִן׃ וַתִּשְׁתֹּר חֻקּוֹת עָמְרִי
וְכֹל מַעֲשֵׂה בֵית אַחְאָב׃
וַתֵּלְכוּ בְּמֹעֲצֹתָם לְמַעַן
תִּתִּי אוֹתְךָ לְשַׁמָּה וְיֹשְׁבֶיהָ
לִשְׁרֵקָה וְחֶרְפַּת עַמִּי תִּשָּׂאוּ׃

אֲלַלַי לִי כִּי הָיִיתִי כְּאָסְפֵי
קַיִץ כְּעֹלְלוֹת בָּצִיר אֵין

אֶשְׁכּוֹל לֶאֱכֹל בִּכּוּרָה׃
אַוַּתָה נַפְשִׁי אָבַד חָסִיד
מִן־הָאָרֶץ וְיָשָׁר בָּאָדָם אָיִן
כֻּלָּם לְדָמִים יָאֹרֹבוּ אִישׁ
אֶת־אָחִיהוּ יְצוּדוּ חָרֶם׃ עַל
הָרָע כַּפַּיִם לְהֵיטִיב הַשָּׂר
שֹׁאֵל וְהַשֹּׁפֵט בַּשָּׁלוֹם וְ
הַגָּדוֹל הוּא יְדַבֵּר הַוַּת נַפְשׁוֹ הִוא
וַיְעַבְּתוּהָ׃ טוֹבָם כְּחוֹחַ יָשָׁר
מִסּוּכָה׳ יוֹם מְצַפֶּיךָ פְקֻדָּתֶךָ
בָּאָה עַתָּה תִּהְיֶה מְבוּכָתָם׃
אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ אַל־תִּבְטְחוּ
בְּאַלּוּף מִשְּׁכֶבֶת חֵיקֶךָ שְׁ
מֹר פְּתָחֶיךָ׃ כִּי בֵן מְנַבֵּל
אָב בַּת קָמָה בְאִמָּהּ כַּלָּה
בַּחֲמֹתָהּ אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי
בֵיתוֹ׃ וַאֲנִי בַּיהוָה אֶצְפֶּה
אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעִי
יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי׃ אַל־תִּשְׂמְחִי
אֹיַבְתִּי לִי כִּי נָפַלְתִּי קָמְתִּי
כִּי־אֵשֵׁב בַּחֹשֶׁךְ יְהוָה אוֹר
לִי׃ זַעַף יְהוָה
אֶשָּׂא כִּי חָטָאתִי לוֹ עַד אֲשֶׁר
יָרִיב רִיבִי וְעָשָׂה מִשְׁפָּטִי
יוֹצִיאֵנִי לָאוֹר אֶרְאֶה
בְּצִדְקָתוֹ׃ וְתֵרֶא אֹיַבְתִּי
וּתְכַסֶּהָ בוּשָׁה הָאֹמֶרֶת אֵלַי

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶשָּׂא עֵינָי׃
תּוֹרֵנִי אֲמִתֶּךָ וְלַמְּדֵנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׁעִי
לְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם׃
זְכֹר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה׃
חַטֹּאת נְעוּרַי וּפְשָׁעַי אַל תִּזְכֹּר כְּחַסְדְּךָ זְכָר־לִי אַתָּה
לְמַעַן טוּבְךָ יְהוָה׃
טוֹב וְיָשָׁר יְהוָה עַל־כֵּן יוֹרֶה חַטָּאִים בַּדָּרֶךְ׃
יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט וִילַמֵּד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ׃
כָּל־אָרְחוֹת יְהוָה חֶסֶד וֶאֱמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדֹתָיו׃
לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא׃
מִי־זֶה הָאִישׁ יְרֵא יְהוָה יוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחָר׃
נַפְשׁוֹ בְּטוּב תָּלוּן וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ׃
סוֹד יְהוָה לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעָם׃
עֵינַי תָּמִיד אֶל־יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלָי׃
פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי׃
צָרוֹת לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי׃
רְאֵה עָנְיִי וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל־חַטֹּאתָי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְחַלְּצֵנִי אַל־אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ׃
פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צָרוֹתָיו׃

מזמור ח׳ לדוד

שָׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי אֲנִי בְתֻמִּי הָלָכְתִּי וּבַיהוָה בָטָחְתִּי לֹא אֶמְעָד׃
בְּחָנֵנִי יְהוָה וּנְסֵנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי׃
כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ׃
לֹא יָשַׁבְתִּי עִם־מְתֵי שָׁוְא וְעִם־נְעָלְמִים לֹא אָבוֹא׃
שָׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם־רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב׃
אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת־מִזְבַּחֲךָ יְהוָה׃
לְשָׁמִעַ בְּקוֹל תּוֹדָה וְלִסְפֹּר כָּל־נִפְלְאוֹתֶיךָ׃
יְהוָה אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃
אַל־תֶּאֱסֹף עִם־חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם־אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּתִי׃
אֲשֶׁר בְּיָדָם זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד׃
וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי׃
רַגְלִי עָמְדָה בְּמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְהוָה׃

מזמור ט׳ לדוד

יְהוָה אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד׃
בְּקָרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת־בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ׃
אִם־תָּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם־תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ׃
אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה כָּל־יְמֵי חַיַּי
לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ׃
כִּי יַצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּירֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי׃
וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סָבִיב וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיהוָה׃
שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי׃
לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת־פָּנֶיךָ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ׃
אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל־תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִתָה אַל־תִּטְּשֵׁנִי וְאַל־תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי׃
כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיהוָה יַאַסְפֵנִי׃
הוֹרֵנִי יְהוָה דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי׃
אַל־תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שָׁקֶר וּמְפִיחַ חָמָס׃
לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים׃
קַוֵּה אֶל־יְהוָה חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל־יְהוָה׃

מזמור י׳ לדוד

אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא צוּרִי אַל־תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן־תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם־יוֹרְדֵי בוֹר׃
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃
אַל־תִּמְשְׁכֵנִי עִם־רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם־רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם׃
תֵּן לָהֶם כְּפָעֳלָם וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם׃
כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלַּת יְהוָה וְאֶל מַעֲשֵׂה יָדָיו יַהֲרָסֵם וְלֹא יִבְנֵם׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנָי׃
יְהוָה עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעְזַרְתִּי וַיַּעֲלֹז לִבָּי וּמִשִּׁירִי אוֹדֶנּוּ׃
יְהוָה עֻזָּם וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ הוּא׃
הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃

מזמור י״א לדוד

הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז׃
הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ׃
קוֹל יְהוָה עַל־הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
קוֹל יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בַּהָדָר׃
קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן׃
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן־רְאֵמִים׃
קוֹל יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ׃
קוֹל יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד׃
יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

מזמור י״ב שיר חנוכת הבית לדוד

אֲרוֹמִמְךָ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי׃
יְהוָה אֱלֹהַי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃
יְהוָה הֶעֱלִיתָ מִן־שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּתַנִי מִיָּרְדִי בוֹר׃
זַמְּרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃
כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל־אֶמּוֹט לְעוֹלָם׃
יְהוָה בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל׃
אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃
מַה־בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל־שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד אֲמִתֶּךָ׃
שְׁמַע־יְהוָה וְחָנֵּנִי יְהוָה הֱיֵה עֹזֵר לִי׃
הָפַכְתָּ מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה׃
לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְהוָה אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃

מזמור י״ג לדוד

בְּךָ יְהוָה חָסִיתִי אַל־אֵבוֹשׁ לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ תְּפַלְּטֵנִי׃
הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילָה הֱיֵה־לִי לְצוּר מָעוֹז לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי׃
כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה וּלְמַעַן שִׁמְךָ תַּנְחֵנִי וּתְנַהֲלֵנִי׃
תוֹצִיאֵנִי מֵרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי כִּי אַתָּה מָעוּזִּי׃
בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת׃
שָׂנֵאתָ הַשֹּׁמְרִים הַבְלֵי שָׁוְא וַאֲנִי אֶל־יְהוָה בָּטָחְתִּי׃
אָגִילָה וְאֶשְׂמְחָה בְּחַסְדֶּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת־עָנְיִי יָדַעְתָּ בְּצָרוֹת נַפְשִׁי׃
וְלֹא הִסְגַּרְתַּנִי בְּיַד־אוֹיֵב הֶעֱמַדְתָּ מֶרְחָב רַגְלָי׃
חָנֵּנִי יְהוָה כִּי צָר לִי עָשְׁשָׁה בְכַעַס עֵינִי נַפְשִׁי וּבִטְנִי׃
כִּי כָלוּ בְיָגוֹן חַיַּי וְשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה כָשַׁל בְּעָוֹנִי כֹחִי וַעֲצָמַי עָשְׁשׁוּ׃
מֵכָל־צוֹרְרַי הָיִיתִי חֶרְפָּה וּלְשְׁכֵנַי יוֹתֵר מְאֹד וּפַחַד לִמְיָדְעָי חוּצוּת נָדְדוּ מִמֶּנִּי׃
נִשְׁכַּחְתִּי כְּמֵת מִלֵּב הָיִיתִי כִּכְלִי אֹבֵד׃
כִּי שָׁמַעְתִּי דִּבַּת רַבִּים מָגוֹר מִסָּבִיב בְּהִוָּסְדָם יַחְדָּו עָלַי לָקָחַת נַפְשִׁי זָמָמוּ׃
וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטָחְתִּי יְהוָה אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃
בְּיָדֶיךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃
יְהוָה אַל־אֵבוֹשׁ כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים וְיִדְּמוּ לִשְׁאוֹל׃
תֶּאֱלַמְנָה שְׂפָתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל־צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וּבוּז׃
מָה־רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
תַּסְתִּירֵם סֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרֹגֶז אָדָם תִּצְּרֵם בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃
בָּרוּךְ יְהוָה כִּי הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי נִגְרַעְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃
אֶהֱבוּ אֶת־יְהוָה כָּל־חֲסִידָיו אֱמוּנִים נֹצֵר יְהוָה וּמְשַׁלֵּם עַל־יֶתֶר עֹשֵׂה גֵּאוּת׃
חַזְּקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל־הַמְיַחֲלִים לַיהוָה׃

מזמור ל״ג לדוד

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לְיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נָגֵן בְּתְרוּעָה׃
כִּי יָשָׁר דְּבַר־יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃
אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ׃
בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־צְבָאָם׃
כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃
יִירְאוּ מֵיהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל׃
כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃
יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הִנִּיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃
עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמוֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃
אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃
מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי אָדָם׃
מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל־כָּל־יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ׃
הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם׃
אֵין־הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃
שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט׃
הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃
נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיהוָה עֶזְרָתֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃
כִּי בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָּטָחְנוּ׃
יְהִי חַסְדְּךָ יְהוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

מזמור ל״ד לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו ויהלך

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃
בַּיהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וַעֲנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהוָה שָׁמָע וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ יְהוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי טוֹב יְהוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יַחֲסֶה־בּוֹ׃
יְרָאוּ אֶת־יְהוָה קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהוָה לֹא יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי־זֶה הָאִישׁ חָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשֹׁנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמָע וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּן יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרוּ׃
תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פּוֹדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחוֹסִים בּוֹ׃

מזמור ל״ה לדוד

רִיבָה יְהוָה אֶת־יְרִיבַי לְחָם אֶת־לֹחֲמָי׃
הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי׃
וְהָרֵק חֲנִית וְסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשׁוּעָתֵךְ אָנִי׃
יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי׃
יִהְיוּ כְמֹץ לִפְנֵי רוּחַ וּמַלְאַךְ יְהוָה דּוֹחֶה׃
יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת וּמַלְאַךְ יְהוָה רֹדְפָם׃
כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם חִנָּם שִׁחוּ לְנַפְשִׁי׃
תָּבוֹא שֹׁאָה לֹא יָדָע וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדֶנּוּ בְשֹׁאָה יִפָּל־בָּהּ׃
וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּיהוָה תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ׃
כָּל־עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ׃
קָמוּ עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי׃
יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה שְׁכוֹל נַפְשִׁי׃
וַאֲנִי בְּחָלְיָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנִּיתִי בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל־חֵיקִי תָּשׁוּב׃
כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כְּאֵבֶל אֵם קָדַרְתִּי׃
וּבְצַלְעִי שָׂמֵחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֱסָפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא יָדָעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ׃
בְּחֹנְפֵי לַעַג מוֹעֵד חָרֹק שִׁנָּיו׃
אָדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי מִשֹּׁאֵיהֶם יְחִידָתִי׃
אוֹדְךָ בְקָהָל רָב בְּעַם כָּבֵד אֲהַלְלֶךָּ׃
אַל־יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן׃
כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל־רֹגְעֵי אָרֶץ דְּבָרֵי מִרְמָה יַחְשֹׁבוּן׃
וַיַּרְחִיבוּ עָלַי פִּיהֶם אָמְרוּ הֶאָח הֶאָח רָאִתָה עֵינֵנוּ׃
רָאִיתָה יְהוָה אַל־תֶּחֱרַשׁ אֲדֹנָי אַל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי׃
הָקִיצָה וְהִתְעוֹרְרָה לְמִשְׁפָּטִי אֱלֹהַי וַאדֹנָי לְרִיבִי׃
שָׁפְטֵנִי כְצִדְקְךָ יְהוָה אֱלֹהַי וְאַל־יִשְׂמְחוּ לִי׃
אַל־יֹאמְרוּ בְלִבָּם הָאח נַפְשֵׁנוּ אַל־יֹאמְרוּ בִלַּעְנוּהוּ׃
יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ יַחְדָּו שְׂמֵחֵי רָעָתִי יִלְבְּשׁוּ כְלִמָּה וּכְפֶת הַמְגַדִּלִים עָלָי׃
יָרוּעוּ וְיִשְׂמְחוּ חֲפֵצֵי צִדְקִי וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְהוָה׃
וּלְשֹׁנִי תֶּהְגֶּה צִדְקֶךָ כָּל־הַיּוֹם תְּהִלָּתֶךָ׃

חזקו ו׳ אמר חזקה הוא לבלתי חזק עשו דרך ועשה חזק אמנו דיו׳ ולא נשקיע ב׳ ונלחמו בירושלם
ולא נשיב עשו קול מלאכתו׳ נשקיע ל׳ חטאו משקיע משפרי המזקר וכל כליו ובריו׳ ס׳

חזקו ד׳ שני דומים עתה לאבן׳ ס׳ וחזקן
ג׳ ב׳ מל וחזק חזק בחזק ברסא אשונל חזקנוה
שם׳ ס׳

חזקו ג׳ חזו אמרו לבן עזרה לשה לקלי
כל הבנים׳ חומה ב׳ שמ דומים עדי לאבנים׳

חוזה את באון ועקבו באון
ישראל ביבש קוסם בקן קוסם
וזמריהם שחתו מגן גבריהם
מאנים אנשים לתת לעם
באשפלות תחרב בום
תכינו וחבר שים חר עלו׳
בחוצות יתהולל וחרכב
ושתק שקון ברחבות
מראיהן כלפידים בברקים
ורוצעו יזכר אדיריו
יבשלו בחלכתם ומחרו
חומתה וחלום סכך שערי
תנחרות נפתחו והיה יבל
נמוג וחצב גלתה עלתה
ואמהתיה מנהגות כקול
יונים מתפפות על לבבחן
ומנוח כברכת מים מימי
היא ותמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה בו כסף
בזו וחבו אין קצה לתכונה
כלי מכל כלי חמדה
בוקה ומבוקה ומבלקה
ולבנמס ופקן ברמים
וחלחלה כל מתנים ופני
כלם קבצו פארור אין
מעון ארות ומרעה חוא
לכפרים אשר חלך

ארוח לבא שם גור אריה
ואין מחריד אריה טרף
ברי גרותיו ומחנק לבאתיו
ומלא טרף חריו ומענתיו
טרפה חנני אליך נאם
יחוה עבאות וחבערתי
בעשן רכבה וכפיריך
תאכל חרב וחברתי מארץ
טרפך ול אישמע עוד ל
קול מלאכיה

חוי עיר דמים

מלה כחשפרק מלאה ל
לא ומיש טרף קול שוט
רקול רעש אפן וסוס רחר
ומרכבה מרקדה פרש
מעלה לחב חרב וברק
חנית ורב חלל וכבד פגר
ואין קצה לגויה ובשלו
בגויתם מרבן נוגן זונה
טובת חן בעלת כשפים
המכרת גוים בזנוגיה
ומשפחות בכשפיה הנני
אליך נאם יחוה עבאות
וגליתי שוליך על פנך
והראיתי גוים מערך ורמ
וממלכות קלונך והשלכתי
עליך שקץ ונבלתיך

ושמתיך כראי ותיה כל
ראיך ידוד ממך ואמרת
שדרה נינוה מי ינוד לה
מאין אבקש מנחמים לך
חתיטבי מנא אמון חשבה
ביאריס מים סביב לה
אשר חיל ים מים חומתה
כוש עצמה ומצרים ואין
קצה פוטו לובים היו
בעזרתך נסחיא לגלה
חלכה בשבי גם עלליה
ירטשו בראש כל חוצות
ועל נכבדיה ירו גורל וכל
גדוליה רתקו בזקים גם
את תשכרי תחי נעלמה
גם את תבקשי מעוז
מאויב כלמה עליך תאנס
עם בכורים אם זנו עון ונפל
על פי אוכל חנה עמך
נשים בקרבך לאויביך פתוח
נפתחו שערי ארצך
אכלה אש ברוחיך מי
מצור שאבי לך חזקי
מבעריך באי בטיט ורמסי
בחמר חחזיקי מלבן
תאכלך אש תכרתך חרב
תאכלך כילק התכבדי כילק

ושמ׳ ד׳ ובכל אשר אנחנו אלהיכם ונשמרו ובשם אלהיכם לא נשקיע עוד ונלחמו בירושלם בחזקיה
בקיקיה ויחזקו ויתנו בעזר ונשמרו כמון שנייך קול מלאכה נגם בריאיה ולא יעקבם׳ וחזי וישקיע
בקולם׳ ס׳

ולא ירגנו ב׳ ואון ודעתם ציוה ויהושע עלם
ונשבעו מיהוה׳ ס׳

ויהוה ל׳ אמר ויהוה השמש עליו ויהושע על המים שמש ויהוה ובמים ויהוה בעיניהו׳ ס׳
ויהי ויהוה לבקע ירא׳ שני׳ ס׳ בחמה ב׳ לשאול אמר בחמה ויעקטו ויעשה בשאל מי שמאל׳ ס׳

חתנבר ריבארבה חרבית
רכליך מכוכביה שמים ילק
פשטו ויעף מגורו כארטה
וטפסריך כגוב גביחחונים
בגרות ביום קרח שמש
זרחה ונורד ולא נוד ע׳
מקומו אים נמור עוד מלך
אשור ישבנו אריריך נפשו
עמך עלחריסו אזמקבץ
איובחה לשברך נחלה
מהתך בל שמעו שמעך
תקע עובך עליך כי עלמי
לא עברה רעתך תמיד

איבעים ושבעה
פסוקים

המשא אשר חזה חבקוק
חנביא עד אנה יהוה
שועתי ולא תשמע אזעק
אליך חמס ולא תושיע
למה תראני און ועמל
תביט ושד וחמס לנגדי
ויהי ריב ומדון ישא עלכן
תפוג תורה ולא יצא לנצח
משפט כי רשע ממבתיר
אתחצריק עלכן יצא
משפט מעקל ראו בגוים

והביטו והתמהו תמהו כי
פעל פעל בימיכם לא
תאמינו כי יספר כי יחנע
מקים את חכשדים הגוי
המר ונמהר ההולך
למרחבי ארץ לרשת
משכנות לא לו איום ונורא
הוא ממנו משפטו ושאתו
יצא יקר לו מגמריסו סוסיו
וחדו מזאבי ערב ופשו
פרשיו ופרשיו מרחוק
ובאו יעופו כנשר חש
לאכול כלה לחמס בוא
מגמת פניהם קדימה
ויאסף כחול שבי והוא
במלכים יתקלס ורזנים
משחק לו הוא לכל מבצר
ישחק ויעבר עפר ויכדה
אז חלף רוח ויעבר ואשם
זו כחו לאלהו חלוא אתה
מקדם יהוה אלהי קדשי
לא נמות יהוה למשפט
שמתו צור לחוכיח וסלתו
טהור עינים מראות רע
והביט אל עמל לא תוכל
למה תביט בוגדים תחריש
בבלע רשע צדיק ממנו

ונתעשה אדם כדגי הים
כרמש לא משל בו כלה
בחכה העלה וגרהו בחרמו
ואספהו במכמרתו על
כן ישמח ויגיל עלכן
יזבח לחרמו ויקטר
למכמרתו כי בהמה שמן
חלקו ומאכלו בריאה
העל כן יריק חרמו ותמיד
להרג גוים לא יחמול
על משמרתי
אעמדה ואתיצבה על
מצור ואצפה לראות מה
ידבר בי ומה אשיב על
תוכחתי ויענני יהוה
ויאמר כתוב חזון ובאר
על הלחות למען ירוץ
קורא בו כי עוד חזון
למועד ויפח לקץ ולא
יכזב אם יתמהמה חכה
לו כי בא יבא לא יאחר
הנה עפלה לא ישרה
נפשו בו וצדיק באמונתו
יחיה ואף כי היין בוגד
גבר ויהיר ולא ינוח אשר
הרחיב כשאול נפשו
והוא כמות ולא ישבע

קבץ אליו כל הגוים ויאסף אליו כל העמים׳ ס׳ אחריך למה תביט בוגדים למה תראנו און ראוסה ריק בעינך׳ ס׳ ותעשה׳ ל׳ ומלך ותעשה
לך אלהים אחרים ותעשה כדגי אלו ותעשה לך שם ורמשה ותעשה אדם׳ ס׳ ואז נפה ב׳ לרמות בקר
אעמדה לך׳ ס׳

כשאול ב׳ אשר חזיה כשאול בבלעם
בשאול חוש קשה כשאול קשה׳ ס׳

ויאסף אליו כל הגוים
ויקבץ אליו כל העמים
חלוא אלה כלם עליו משל
וישאו ומליצה חידות לו
ויאמר הוי המרבה לא לו
עד מתי ומכביד עליו
עבטיט חלואפתעיק ומו
נשכיך ויקיצו מזעזעיך
והיית למשסות למו כי
אתה שללת גוים רבים
ושלדך בזזתך עמים מדמי
ארם וחמס ארץ קריה וכל
יושביה
הוי בוצע בצע רע לביתו
לשום במרום קנו להנצל
מכף רע יעצת בשתך
לביתך קצות עמים רבים
וחוטא נפשך כי אבן
מקיר תזעק וכפיס מעץ
יעננה
הוי בנה עיר בדמים וכונן
קריה בעולה הלוא הנה
מאת יהוה צבאות ויגעו
עמים בדי אש ולאמים
בדי ריק יעפו כי תמלא
הארץ לדעת את כבוד
יהוה כמים יכסו על ים
הוי משקה
רעהו מסף חמתך ואף
שכר למען הביט על מ
מעוריהם שבעת קלון
מכבוד שתה גם אתה ער
והערל תסוב עליך כוס
ימין יהוה וקיקלון על
כבודך כי חמס לבנון
יכסך ושד בהמות יחיתן
מדמי ארם וחמס ארץ
קריה וכל ישביה
מה הועיל פסל
כי פסלו יצרו מסכה ומורה
שקר כי בטח יצר יצרו
עליו לעשות אלילים
אלמים הוי אמר
לעץ הקיצה עורי לאבן
דומם הוא יורה הנה הוא
תפוש זהב וכסף וכל רוח
אין בקרבו ויהוה בהיכל
קדשו הס מפניו כל הארץ
תפלה לחבקוק הנביא על
שגיונות יהוה שמעתי
שמעך ירא אתי יהוה פעלך
בקרב שנים חיהו בקרב
שנים תודיע ברגז רחם
תזכור אלוה מתימן ובא
וקדוש מהר פארן סלה
כסה שמים הודו ותהלתו
מלאה הארץ ונגה כאור
תהיה קרנים מידו לו שם
חביון עזו לפניו ילך דבר
ויצא ארשף לרגליו עמד
וימדד ארץ ראה ויתר
גוים ויתפצצו הרי עד
שחו גבעות עולם הליכות
עולם לו תחת און ראיתי
אהלי כושן ירגזון ירעות
ארץ מדין
הבנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפך
אם בים עברתך כי תרכב
על סוסיך מרכבותיך ישו
ישועה עריה תעור יש
קשתך שבעות מטות
אמרי סלה נהרות תבקע
ארץ ראוך נחילו הרים
זרם מים עברתה תהום
קול רום ידיו נשא
שמש ירח עמד זבלה
לאור חציך יתלכו לנגה
ברק חניתך בזעם תצעד
ארץ באף תדרוש גוים

לכן ב׳ ותימתן הוי אמר לעץ אמר ריב לעץ אמר מי ישלענו׳ ס׳

אמר ר׳ חמקי שבעוה מטות יוה לוה ביע אמר אין אמר ראין רבים וחזה יזכן אמר חכב שרוכעבא גמר אמר לוה ודיה חנגר אמר׳ ס׳ ויוסף ב׳ שבי ויוסף שרי לאבן׳ ס׳

מטות ב׳ הוא כמות כי עוד כמות אהבה קשה מחרון שכלו חוב בכיל׳ ס׳ משקה ר׳ מלרמיים וכ לבלי ומבריר הוי ודי מ משקה ישראל׳ ס׳ ויצא ב׳ ריבא טרי חצה׳ ס׳

חדרו ה׳ חדי אקדון וחדי לבו עקדמרוחדי פחד שמים כחוס על ישראל׳ ל׳ טל חודון ו׳ סל חדודה׳ ס׳

יצאת לישע עמך לישע
את משיחך מחץ עת ראש
מבית רשע ערות יסוד
ערו עד צואר סלה
נכבת במטיו ראש פרזו
יסערו לחפיצי עליצתם
כמו לאכל עני במסתר
דרכת בים סוסיך חמר
מים רבים שמעתי ותרגז
בטני לקול צללו שפתי
יבוא רקב בעצמי ותחתי
ארגיז אשר אנוח ליום
צרה לעלות לעם גודנו
כי תאנה לא תפרח ואין
יבול בגפנים כחש מעשה
זית ושדמות לא עשה
אכל גזר מבלי עצו
ואין בקר ברפתים ואני
ביהוה אעלוזה אגילה ל
באלהי ישעי יהוה אדני
חילו וישם רגלי כאילות
ועל במותי ידרכני למנצח
בנגינותי

חמישי וששי
פטוקים

דבר יהוה אשר היה אל

יען נהבו כושן ובתרליה
בו אמריה בו חזקיה בימי
יאשיהו בן אמון מלך
יחזקיה אסף אסף כלמעל
פני האדמה נאם יהוה
אסף אדם ובהמה אסף
עוף השמים ודגי הים
והמכשלות את הרשע
והכרתי את האדם מעל
פני האדמה נאם יהוה
ונטיתי ידי על יהודה ועל
כל יושבי ירושלם והכרתי
מן המקום הזה את שאר
הבעל את שם הכמרים
עם הכהנים ואת המשתחוים
על הגגות לצבא השמים
ואת המשתחוים הנשבעים
ליהוה והנשבעים במלכם
ואת הנסוגים מאחרי יהוה
ואשר לא בקשו את יהוה
ולא דרשהו הס מפני
אדני יהוה כי קרוב יום יהוה
כי הכין יהוה זבח הקדיש
קראיו והיה ביום זבח
יהוה ופקדתי על השרים
ועל בני המלך ועל כל
הלבשים מלבוש נכרי

ופקדתי על כל הדולג על
המפתן ביום ההוא המלאים
בית אדניהם חמס ומרמה
והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול צעקה
משער הדגים וילל מן
המשנה שבר גדול
מן הגבעות הילילו שבי
המכתש כי נדמה כל העם
כנען נכרתו כל נטולי כסף
והיה בעת ההיא אחפש
את ירושלם בנרות
ופקדתי על האנשים
הקפאים על שמריהם
האמרים בלבבם לא
ייטיב יהוה ולא ירע
חיל למשסה והיתה
לשממה ובניהם ולא
ישבון ונטעו כרמים ולא
ישתו את יינם קרוב יום
יהוה הגדול קרוב ומהר
מאד קול יום יהוה מר
צרח שם גבור יום עברה
היום ההוא יום צרה ומצוקה
יום שאה ומשואה יום חשך ואפלה
יום ענן וערפל יום שופר
ותרועה על הערים

על האנשים ה׳ הקבדיר עבודה על הלא על האנשים והמדיר ופקדתי על האנשים וילכו ויבודו לדוד על ס׳
ומרמו ה׳ המלאים איש דשיש ומרמה ולא שיש מרמה ומרמה אמון ומרמה אמשו דשיש ס׳

המלאים ב׳ ביתך אדניהם אז עם שריהם
והר והמלאים לפי מעשיהם ס׳

חבצרות ועל חפצות הגבהות׃
והצרתי לאדם וחלכו כעורים כי ליהוה חטאו
ושפך דמם כעפר ולחמם כגלילים׃ גם כספם גם זהבם
לא יוכל להצילם ביום עברת יהוה ובאש קנאתו
תאכל כל הארץ כי כלה ואף נבהלה יעשה את כל
יושבי הארץ׃
חתקו ששון וקושו חגו לא נכסף כי טרם לדת
חק במו עברו וסר כי טרם לא יבוא עליכם חרון אף
יהוה כי טרם לא יבוא עליכם יום אף יהוה׃ בקשו את
יהוה כל ענוי הארץ אשר משפטו פעלו בקשו צדק
בקשו ענוה אולי תסתרו ביום אף יהוה׃ כי עזה
עזובה תהיה ואשקלון לשממה אשדוד בצהרים
יגרשוה ועקרון תעקר׃
הוי ושבי הכל
חיים גוי כרתים דבר יהוה
עליכם כנען ארץ פלשתים
והאבדתיך מאין ושב׃

ל גבלים ב׳ וכתרשיש ישעיה על גבלים
ועשירי על גבלים׃ ס׃

ווייסן ג׳ בטל בנביא וחיסה תמיד חיים
אינשבל תבל חיסנוה׃ ס׃

והיתה הכל חיים מתת ברת׃
רעים ורדות צאן וחיה
הכל לשארית בית יהודה
עליהם ירעון בבתי
אשקלון בערב ירבצון
כי יפקדם יהוה אלהיהם
ושב שבותם׃ שמעתי
חרפת מואב וגדופי בני
עמון אשר חרפו את עמי
ויגדילו על גבולם׃ לכן
חי אני נאם יהוה צבאות
אלהי ישראל כי מואב
כסדם תהיה ובני עמון
כעמרה ממשק חרול
ומכרה מלח ושממה עד
עולם שארית עמי יבזום
ויתר גוי ינחלום׃ זאת להם
תחת גאונם כי חרפו
ויגדילו על עם יהוה צבאות׃
נורא יהוה עליהם כי ירזה
את כל אלהי הארץ
וישתחוו לו איש ממקומו
כל איי הגוים׃ גם אתם
כושים חללי חרבי המה׃
ויט ידו על צפון ויאבד
את אשור ושם את נינוה
לשממה ציה כמדבר׃

ה׳ פסוק לא לא לא לא תרגום ישרוך ישרוך ואיש כי ישבו אחרי ומדלתיהן ביום הלוך אחיך אל תרגום לא אכל
אריות לא עמעוהו לא נשטעו ובקולו כי הוה אנבי בקלו ועד לאמר לא׳ חבשן בבסרי אשקלון ואלי שוחה

ב׳ בטל אחר עמי הארץ ג׳ כי הרשן
יהוה הוכיח מני׳ ס׳ הוה מקשו כי הבטחן׃ ס׃

יושב: אמרתי אף תיר אי
אותו תקחו מוסר ולא
יכרת מעונך כל אשר
פקדתי עליך אכזה שבמו
חשחיתו כל עלילותם:
לכן חכו לי נאם יהוה לוס
קומי לערמים שפטו
לאסף גוים לקבצי מלי
ממלכות לשפך עליהם
זעמי כל חרון אפי כי
באש קנאתי תאכל כל
הארץ: כי אז אהפך אל
עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם יהוה לעבדו
שכם אחד: מעבר לנהרי
כוש עתרי בתפוצי יובלון
מנחתי: ביום ההוא לא
תבושו מכל עלילותיך
אשר פשע עתבי כי אז
אסיר מקרבך עליזי
גאותך ולא תוסיפי לגבה
עוד בהר קדשי: והשארתי
בקרבך עם ענו ודל וחסו
בשם יהוה: שארית ישראל
לא יעשו עולה ולא ידברו כזב
ולא ימצא בפיהם לשון
תרמית כי הם ירעו

ודבצינו אין מחריד:
רני בת ציון
חדיעו ישראל שמחי ל
ועלזי בכל לב בת ירושלם:
הסיר יהוה משפטיך פנה
אויבך מלך ישראל יהוה
בקרבך לא תיראי עוד
ביום ההוא יאמר
לירושלם אל תיראי
ציון אל ירפו ידיך: יהוה
אלהיך בקרבך גבור
יושיע ישיש עליך ש
בשמחה יחדש באהבתו
יגיל עליך ברנה: נוגי
ממועד אספתי ממך היו
משאת עליה חרפה: א
הנני עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתי
את הצלעה והנדחה
אקבץ ושמתים לתהלה
ולשם בכל הארץ בשתם
בעת ההיא אביא אתכם
ובעת קבצי אתכם כי אתן
אתכם לשם ולתהלה
בכל עמי הארץ בשובי
את שבותיכם לעיניכם
אמר יהוה:

ישראל שלישית
פטירין

בשנת שתים לדריוש
המלך בחדש הששי
אחד לחדש היה דבר
יהוה ביד חגי הנביא אל
זרבבל בן שאלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע
בן יהוצדק הכהן הגדול
לאמר כה אמר יהוה
צבאות תל אמר העם הזה
אמרו לא עת עת בית
יהוה להבנות:
ויהי דבר יהוה ביד חגי
הנביא לאמר: העת לכם
אתם לשבת בבתיכם
ספונים והבית הזה חרב:
ועתה כה אמר יהוה צבאות
שימו לבבכם על דרכיכם:
זרעתם הרבה והבא מעט
אכלו ואין לשבעה שתו
ואין לשכרה לבשו ואין
לחם לו וחמי שתבר משתכר
אל צרור נקוב:
כה אמר יהוה צבאות שימו
לבבכם על דרכיכם: עלה

ולשם: ו׳ ולד בן חוזא ולתוקי ואמור מעניך: מעניך ב׳ הולכו אליך שחוח: ה׳:

יקחו אליהו: ו׳ כי לשדלוא ואנוכ ומיטרך אמטרי ד עמבקובי וכל מוס פטיק ומרמ״ל ב׳ ל״ א׳ ומפעניס עלאמשי:
הלא ישבר ד׳ בשמטי בבתיהם ושמשמשם ד׳ ישב פטיר: ה׳.

ונשרתי ב׳ וכמדתי אתכם והבאתם הביתה
ואשן בתיכם לשמן׃ ס׃

ולי ח׳ לא תבינו בתנו לזרע הבבוכה ולא אנו עמיך לי הכשף ולי הושב לי בלשי קדמיהו דלוני ולי ותשיב ולי
הרבי והרבתי ולי פתחו ויקרו ישפך אל׃ ס׃ ומלאתי לי ואני אמשא אחריך ומלאתי הנאמרה ומלאתי אתכם
את הבית הזה׃ ס׃

יחזר ויחבאתם ארץ ויבטח
הבית ואר עזבו ואבבל
אמר יחוה פנה אל הדבית
והנה למעטו הבאתם הבית
ונפחתי בו עם מה נאם
יחוה צבאות יען ביתי
אשר הוא חרב ואתם
רצים איש לביתו על כן
עליכם כלאו שמים מטל
והארץ כלאה יבולה׃
ואקרא חרב על הארץ
ועל החרים ועל הדגן
ועל התירוש ועל היצהר
ועל אשר תוציא האדמה
ועל האדם ועל הבהמה
ועל כל יגיע כפים׃
וישמע זרבבל בן
שלתיאל ויהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול וכל
שארית העם בקול יחוה
אלהיהם ועל דברי חגי
הנביא כאשר שלחו יחוה
אלהיהם וייראו העם
מפני יחוה׃ ויאמר חגי מ
מלאך יחוה במלאכות
יחוה לעם לאמר אני
אתכם נאם יחוה׃ ויער

ואבביהו
ג׳ ל׳

יחוה את רוח זרבבל בן
שלתיאל פחת יהודה
ואת רוח יהושע בן יהוצדק
הכהן הגדול ואת רוח כל
שארית העם ויבאו ויעשו
מלאכה בבית יחוה צבאות
אלהיהם׃
ביום עשרים וארבעה ל
לחדש בשנת ע
שנים לדריוש המלך׃
בשביעי בעשרים ואחד
לחדש היה דבר יחוה ביד
חגי הנביא לאמר׃ אמר
נא אל זרבבל בן שלתיאל
פחת יהודה ואל יהושע בן
יהוצדק הכהן הגדול ואל
שארית העם לאמר׃ מי
בכם הנשאר אשר ראה
את הבית הזה בכבודו ש
הראשון ומה אתם רואים
אתו עתה הלוא כמהו׃
כאין בעיניכם׃ ועתה חזק
זרבבל נאם יחוה׃ וחזק
יהושע בן יהוצדק הכהן
הגדול וחזק כל עם הארץ
נאם יחוה ועשו כי אני

ואת יהוה ח׳ קאמר הוא ואחרוהי ואחרהיה טנן
רן־ידון דרלבי ואת הדרו ואשתי ישראל
הוא שכן ויבאו׃ ס׃

ל׳ ל׳ ל׳

בכנפו אל חל חס ואל
חניך ואל חיין ואל שמן
ואל כל מאכל חיקרש
ויענו חכחנים ויאמרו לא
ויאמר חנני אסיבעטמא
נפש בכל אל חיסמא
ויענו חכחנים ויאמרו
יטמא ויענו חניו ואמר
כן חעם הזה וכן חגוי חזה
לפני נאם יחוח וכן כל מ
מעשה ידיחם ואשר יקרבו שם טמא חוא
ועתה שימו נא לבבכם
מן חיום ומחמעלה
מטרם שום אבן אל אבן
בחיכל יחוח מחיותם בא
אל ערמת עשרים והיתה
עשרה באל חיקב
לחשף חמשים פורח
והיתה עשרים הביתי
אתכם בשדפון וכירקון
ובברד את כל מעשה
ידיכם ואין אתכם אל
נאם יחוח שומנא
לבבכם מן חיום חזה
ומעלה מיום עשרים
וארבעה לחשעי למן

היום אשר יסד חיכל יחוח
שומו לבבכם חעודחזרע
במגורחו ערחגפן ותאנה
ומרמון עץ חדית לא נשא
מן חיום חזה אברך
ויחי דבר יחוח שנית
אל חנביא עשרים וארבעה
לחדש לאמר אמר אל
זרבבל פחת יחודח לאמר
אני מרעיש את חשמים
ואת חארץ והפכתי כסא
ממלכות והשמדתי חזק
ממלכות חגוים והפכתי
מרכבות ורכביחם וירדו
סוסים ורכביחם איש
בחרב אחיו ביום חחוא
נאם יחוח צבאות אקחך
זרבבל בן שאלתיאל
עבדי נאם יחוח ושמתיך
כחותם כי בך בחרתי נאם
יחוח צבאות

של שיש ושמונה
פסוקים:

בחדש שמיני בשנת ש
שתים לדריוש היה דבר
יחוה אל זכריה בן ברכיה

בן עדו חנביא לאמר קצף
יחוה על אבותיכם קצף ואמרת
אל חם אמר יחוה צבאות שובו
אלי נאם יחוה צבאות ואשובה
אליכם אמר יחוה צבאות
אל תחיו כאבתיכם אשר
קרא אליהם חנבאים
חראשנים לאמר כה אמר
יחוה צבאות שובו נא
מדרכיכם חרעים ומעלליכם חרעים
ולא שמעו ולא הקשיבו אלי
נאם יחוה אבותיכם איה
חם וחנבאים חיו לעלם
אך דברי וחקי אשר
צויתי את עבדי חנבאים
חלוא הישיגו אבתיכם
וישובו ואמרו כאשר זמם
יחוה צבאות לעשות לנו
כדרכינו וכמעלליו כן
עשה אתנו

ביום עשרים
וארבעה לעשתי עשר
חדש חוא חדש שבט ל
בשנת שתים לדריוש היה
דבר יחוה אל זכריה בן
ברכיחו בן עדו חנביא

לאמר ר׳ איתי הלילה והנה
איש רכב על סוס אדם
והוא עמד בין ההדסים
אשר במצלה ואחריו
סוסים אדמים שרקים
ולבנים ואמר מה אלה אדני
ויאמר אלי המלאך המדבר
בי אני אראך מה המה אלה
ויענו האיש העמד בין ההדסים
ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך
בארץ ויענו את מלאך יהוה העמד
בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ
והנה כל הארץ יושבת ושקטת ויענו
מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד
מתי אתה לא תרחם את ירושלם
ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה
שבעים שנה ויענו יהוה את
את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים
ויאמר אלי המלאך הדבר
בי קרא לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי לציון
לירושלם ולציון קנאה
גדולה וקצף גדול אני
קצף על הגוים השאננים
אשר אני קצפתי מעט
והמה עזרו לרעה לבזה

בטעמ
בטעמ

אמר יהוה שבתי לירושלם
ברחמים בתי יבנה בה
נאם יהוה צבאות וקוה
ינטה על ירושלם עוד יל
קרא לאמר כה אמר יהוה
צבאות עוד תפוצינה ערי
מטוב ונחם יהוה עוד את
ציון ובחר עוד בירושלם
ואשא את עיני
וארא והנה ארבע קרנות
ואמר אל המלאך הדבר
בי מה אלה ויאמר אלי
אלה הקרנות אשר זרו
את יהודה את ישראל
וירושלם
וי״ר אני יהוה ארבעה
חרשים ואמר מה אלה
באים לעשות ויאמר לאמר
אלה הקרנות אשר זרו את
יהודה בפרא ישא לא נשא
ראשו ובאו אלה להחריד
אתם לדות את קרנות
הגוים הנשאים קרן אל
ארץ יהודה לזרותה
ואשא עיני וארא
והנה איש ובידו חבל מדה
ואמר אנה אתה הלך ויאמר

אלי למד את ירושלם ל
לראות כמה רחבה וכמה
ארכה והנה המלאך ל
הדבר בי יצא ומלאך אחר
יצא לקראתו ויאמר ש
אלו רץ דבר אל הנער הזה
לאמר פרזות תשב ירו ש
ירושלם מרב אדם ובהמה
בתוכה ואני אהיה לה נאם
יהוה חומת אש סביב ל
ולכבוד אהיה בתוכה

הוי הוי ונסו מארץ צפון
נאם יהוה כי כארבע רוחות
השמים פרשתי אתכם
נאם יהוה הוי ציון המלטי
יושבת בת בבל
כי כה אמר יהוה
צבאות אחר כבוד שלחני
אל הגוים השללים אתכם
כי הנגע בכם נגע בבת
עינו כי הנני מניף את ידי
עליהם והיו שלל לעבדיהם
וידעתם כי יהוה צבאות
שלחני רני ושמחי
בת ציון כי הנני בא ושכנתי
בתוכך נאם יהוה ונלוו גוים

אחיניב בן שיא עריא טיב • כיוס עשריים
ואיבעה ופל עזריא עריא כיב ושאריא עיו
טיב: ס:

אריאך ב פ״ן אני ראיתי מה חפצו אלה ארץ אשר אריאך • וא ויאמר לו ראיאך: ס: והנה כל ה והנה כל
אישישראל ישראל והנה כל הדרך והנה כל הנשים והנה כל הנביאים והנה כל הארץ כל הארץ: ס: ס:

באוהבע ל ויזכיבנו אלש ויעלו אחרי ידי
ויקצן מלך ישראל ארלסם חדי חדי: ס:

עינו ה והנה לאחר הנגע לאחר לאבחיסו עמו לחפשי ישלחנו ע עמו באחוז בנגע בבבת עינו וכל
יקרי אמר עמו פ ויש בפיס עינו לאחנשבע עמו: ס:

ויישע ל׳ והנה הולכים וגדלים הלוך ורב ואנשיך ומלחמתי אני ונחלת בן ואנשיך ומלחו גדים רבים ויחי בשכם: ס:
ובלוח ל׳ ובלוח גדים רבים ומלוח עלין ושמרו באו ובלוח אל יחוה ועליהם רבים בחיל לקדוש: ס:

וגם אחרי ג׳ ויאמרו אבימלך וגם אחרי
ויעבד את אשר וגם אחרתיין אחרבימי: ס:

רבים אל יחוה בים הוא ל
והוא לי לעם ושכנתי בתוכך
ונודעת כי יחוה צבאות שלחני
אליך ונגל יחוה את הוא
חלקו על ארמתך קדש
ואחר עוד כרו שלם הסכל
בשר מפני יחוה כי נגעו מ
מעון קדשו
ותראנה אתו שע
הסחו הגדול עמד לפני
מלאך יחוה ושטן עמד ל
עלימינו לשטנו ויאמר
יחוה אלה שטן ויגער יחוה
בך השטן ויגער יחוה בך
הבחר בירושלם הלוא זה
אוד מצל מאש ויהושע
היה לבש בגדים ... עואים
ויעמד לפני המלאך ויען
ויאמר אלה עמדים לפני
לאמר הסירו הבגדים ל
הנאים מעליו ויאמר אלו
ראה העברתי מעליך
עונך והלבש אתך מחלצות
ואמר ישימו צניף טהור
על ראשו וישימו הצניף
הטהור על ראשו וילבשהו
בגדים ומלאך יחוה עמד

ויעד מלאך יחוה ביהושע
לאמר כה אמר יחוה
עבאות אם בדרכי תלך
ואם את משמרתי תשמר
וגם אתה תדין את בתי
וגם תשמר את חצרי
ונתתי לך מהלכים בין
העמדים האלה שמע
נא יהושע הכהן הגדול
אתה ורעך הישבים לפניך
כי אנשי מופת המה כי
הנני מביא את עבדי צמח
כי הנה האבן אשר נתתי
לפני יהושע על אבן אחת
שבעה עינים הנני מפתח
פתחה נאם יחוה צבאות
ומשתי את עון הארץ
ביום אחד ביום ...
תהיא נאם יחוה צבאות
תקרא איש לרעהו אל
תחת גפן ואל תחת תאנה
ושב המלאך הדבר בי
ויעירני כאיש אשר יעור
משנתו ויאמר אלי מה
אתה ראה ויאמר ראיתי
והנה מנורת זהב כלה וגלה
על ראשה ושבעה נרתיה

עליה שבעה ושבעה מ
מוצקות לנרות אשר על
ראשה ושנים זיתים עליה
אחד מימין הגלה ואחד
על שמאלה ואענה ואמר
אל המלאך הדבר בי לאמר
מה אלה ארני ויען המלאך
הדבר בי ויאמר אלי הלוא
ידעת מה המה אלה ואמר
לא אדני ויען ויאמר אלי
לאמר זה דבר יחוה אל
זרבבל לאמר לא בחיל
ולא בכח כי אם ברוחי
אמר יחוה צבאות מי אתה
הר הגדול לפני זרבבל ל
למישר והוציא את האבן
הראשה תשאות חן חן לה

ויהי דבר יחוה אלי לאמר
ידי זרבבל יסדו הבית הזה
וידיו תבצענה ודעת כי
יחוה צבאות שלחני אליכם
כי מי בז ליום קטנות ושמחו
וראו את האבן הבדיל ביד
זרבבל שבעה אלה עיני
יחוה המה משטטים בכל
הארץ ואענה ואמר אליו

ויעש ב׳ ישראל בחוה המלאכים יחוה
בחושני ס אמר ב׳ בנ׳ בלאם בדרכי עם
חיבעון: ס:

מצל ב׳ וחמיין ותחוה כאדר מצל הדלא חן אחד מצל: ס: אומרים קרש ל׳ וא׳ כי חמקום אשר אחרי
שמדי עליו אומרים ק׳ ד׳ שחוה: ס: חשטן ל׳ וא׳ חמקום עליו ד׳ שבעה לשטן: ס:

ואשר שרי הראשון ב מגלה עמוד ארבע
מיתמונה ואשר אל אחיו: ס

ארוחה ו ויקח פרעה קרא צנצנת וישם אותה ויצר ויחלקה בריחים אחר אשתו ובל רוקה מריח שטר ומריח ריחותיו ב מ חד
נקרי ורוח לבתנו שנה אחות ובל אוכלה ומיום פסיקה ריחותיו: ס

מה שמך הזה אתה אלה על
ימין המנורה ועל שמאלה
ואענו שני אמר אלו
מה שתי שבלי הזיתים
אשר ביד שני ענפות
הזהב המריקים מעליהם
הזהב ויאמר אלי לאמר
הלוא ידעת מה אלה
ואמר לא אדני ויאמר
אלה שני בני היצהר אמ
העמדים על אדון כל
הארץ ואשובה אשא אל
עיני ואראה והנה מגלה
עפה ויאמר אלי מה
אתה ראה ואמר אני ראה
מגלה עפה ארכה עשרים
באמה ורחבה עשר באמה
ויאמר אלי זאת האלה
היא יצאת על פני כל הארץ
כי כל הגנב מזה כמוה נקה
וכל הנשבע מזה כמוה
נקה הוא יצאתיה נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית
הגנב ואל בית הנשבע
בשמי לשקר ולנה בתוך
ביתו וכלתו ואת עציו
ואת אבניו ויצאה המלאך

המדבר בי ויאמר אלי שא
נא עינך וראה מה היא יצאת
הזאת ואמר מה היא
ויאמר זאת האפה
היא יצאת ויאמר זאת עינם
בכל הארץ והנה ככר
עפרת נשאת וזאת אשה
אחת יושבת בתוך האפה
ויאמר זאת הרשעה
וישלך אתה אל תוך
האפה וישלך את אבן
העפרת אל פיה
ואשא עיני וארא
והנה שתים נשים יוצאות
ורוח בכנפיהם ולהנה
כנפים ככנפי החסידה
ותשאנה את האפה בין
הארץ ובין השמים
ואמר אל המלאך הדבר
בי אנה המה מולכות את
האפה ויאמר אלי
לבנות לה בית בארץ
שנער והוכן והניחה שם
על מכונתה
ואשב ואשא עיני
וארא והנה ארבע
מרכבות יצאות מבין

שני החרים והחרים חרי
נחשת במרכבה הראשונה
סוסים אדמים ובמרכבה
השנית סוסים שחרים
ובמרכבה השלשית
סוסים לבנים ובמרכבה
הרבעית סוסים ברדים
אמצים ואעון ואמר אל
המלאך הדבר בי מה
אלה אדני ויען המלאך
ויאמר אלי אלה ארבע
רוחות השמים יוצאות
מהתיצב על אדון כל
הארץ אשר בהם הסוסים
השחרים יצאים אל ארץ
צפון והלבנים יצאו אל
אחריהם והברדים יצאו
אל ארץ התימן והאמצים
יצאו ובקשו שוט ללכת
להתהלך בארץ ויאמר
לכו התהלכו בארץ
ותתהלכנה בארץ
ויזעק אתי ויבר אלי
לאמר ראה הם יצאים
אל ארץ צפון הניחו את
רוחי בארץ צפון
ויהי דבר יהוה אלי

לח ב לגר נשקד ח ויקראו לה נבח לבנות
לה בית ראשי לדבש: ס

נשאות ב אם בשאות משוגלים ותנו דבר עפרון כי נשארלי עלה מלכותו ס: וחזקן ב ב מל הא חזקתי
בסא חזקתו שמי חזקתי ס ואל בית ב בסיר הרצאתיה ב בן הבאר אוכל הרבשרי: ס: ושמרתיך ב מ
הקוסים ה שחרים: ס

ובארץ ז בטע׳ בראית וירשת ובארץ לרישות
ארץ חז׳ אל ובארץ בתיראשיה׳ ס׳:

ב ראש פסוק בסיג וכי וכיון אכלו וכי תגישון עד׳ • כמיר ב׳ עד כמה פעמים והבירו באשר עשיתי׳ ס׳:
ויעיט ה׳ כל אלמנה ויתום אלמסה וידנום ומיטי בי שפטו דל כי אמלט ענו׳ ס׳ סדיריה ג׳ ב׳ חוש וחדי מל ויסמוט
להיקשיב הימיד חיי אוסדיריה וחמר בחיס׳ ס׳:

לאמר׳ לקוחה מאת הגולה ד
מחלדי ומאת טוביה ל
ומאתיך עיחו וכאתך אתה בטע׳
בזוס חחוא ובאתך בית ש
יאשיה בן צפניה אשר בא׳
מבבל׳ ולקחתם כסף וזהב אית
ועשית עטרות ושמתם ש בפסוק
בראש יחושע עבוזחו ענק ל״ת
חבחן הגדול׳ ואמרת אליו ביות
לאמר כה אמר יתוה צבאות
לאמר הנה איש צמח שמו ב
ומתחתיו יצמח וכנה את ל״ל
היכל יתוה׳ והוא יבנה את פסוק
היכל יתוה והוא ישא הוד ווהוא
ומשל על כסאו ש
והיה כהן על כסאו עצת ב
שלום תהיה בין שניהם׳ ל״ל
והעטרת תהיה לחלם ש
ולטוביה ולידעיה׳ ולחן
בן צפניה לזכרון בהיכל ד״ז
יתוה׳ ורחוקים יבאו ובנו ב
בהיכל יתוה׳ וידעתם כי
יתוה צבאות שלחני׳ ל
אליכם והיה אם שמוע ח״ת
תשמעון בקול יתוה׳ ל ו
אלהיכם׳
ויהי בשנת ארבע ב״ת
ויהי דבר יתוה צבאות אלי ב״ת
לאמר׳ אמר אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספוד בחמישי ב״ת
ובשבעי זה שבעים ל״ל
שנה הצום צמתני אני וכי
תאכלו וכי תשתו הלוא׳
אתם האכלים ואתם ש
הישותים הלוא את הדברים
אשר קרא יתוה ביד ש
הנביאים הראשנים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה ח״ת
וערים סביבתיה והנגב ש
והשפלה ישב׳ ב״ת
ויהי דבר יתוה אל זכריה ב״ת בסיג

לדריוש המלך היה דבר
יתוה אל זכריה בארבעה
לחדש שבעי בכסלו׳ ב״ת חס
וישלח בית אל שר אצר
ורגם מלך ואנשיו לחלות
את פני יתוה׳ לאמר אל
הכהנים אשר לבית יתוה
צבאות ואל הנביאים ל
לאמר הבכה בחדש׳ ל
החמשי הנזר כאשר ב״ת חס
עשיתי זה כמה שנים ש

ויהי דבר יתוה צבאות אלי
לאמר׳ אמר אל כל עם
הארץ ואל הכהנים לאמר
כי צמתם וספוד בחמישי ל״ל
ובשבעי הלא שבעים ש
שנה הצום צמתני אני וכי
תאכלו וכי תשתו הלוא׳
אתם האכלים ואתם ש
הישותים הלוא את הדברים
אשר קרא יתוה ביד ש
הנביאים הראשנים בהיות
ירושלם ישבת ושלוה ח״ת
וערים סביבתיה והנגב ש
והשפלה ישב׳ ב״ת חס
ויהי דבר יתוה אל זכריה ב״ת בסיג

לאמר׳ כה אמר יתוה ש
צבאות לאמר משפט ל״ל
אמת שפטו וחסד ורחמים ב״ת חס
עשו איש את אחיו׳ ש רמ״ן
ואלמנה ויתום גר ועני אל ח״ת
תעשקו ורע איש אחיו ט״ת
אל תחשבו בלבבכם׳ ש״מ ראש פסוק
ויאנו לחק שוב ויתנו ל״ל
כתף סררת ואזניהם ש״ת
הכבידו משמוע׳ ולבם ש״ת
שמו שמיר משמוע את
התורה ואת הדברים אשר ב״ת
שלח יתוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים ב״ת בסיג
ויהי קצף גדול מאת ש״ת
יתוה צבאות׳ ויהי כאשר
קרא ולא אשמע אמר׳ יתוה ל״ל ויקרא יקרא
ולא אשמע אמר׳ יתוה ב״ת ראש פסוק
צבאות׳ ואסערם על כל וכי וכי
הגוים אשר לא ידעום ש״ת
והארץ נשמה אחריהם׳
מעבר ומשב ושמו ארץ
חמדה לשמה׳
ויהי דבר יתוה צבאות לי״ת 8,1
לאמר׳ כה אמר יתוה ל״ל
צבאות קנאתי לציון ל
קנאה גדולה וחמה גדולה

ישעיה ג׳ עקב עקב אמר שמיע אמר שמיע בעינא בעינא • לאמר ט׳ ראש פסוק לאמרים הן ישלח
לא אריץ לך אקן וחבדו אל הכותנים מרני עבד שובו בראיש לגמרי אלהיכם עזבו ולתן ותם שוחד׳ ס׳:

משעיה ב׳ מל ומשמחון אמר עד טעבו
ואומחת שמו שמיר׳ ס׳:

כי שיר המעלות. ה׳ בשוב ה׳ את שיבת ציון היינו כחלמים. אז נתמלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה׳ לעשות עם אלה. גדל ה׳ לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה׳ את שבותנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצורו. הלוך ילך ובכה נשא משך הזרע בא בא ברנה נשא אלמתיו. ר׳ יוחנן ור׳ שמעון בן לקיש. ר׳ יוחנן אמר אלמלי לבי חייתני ומה עשיתי ואמלוך ואשוב ולשמי לרני אל בילשאנעי: ס:

ר׳ יוחנן ר׳ שמעון בן לקיש. ר׳ יוחנן אמר אלמלי לבי חייתני ומה עשיתי ואמלוך ואשוב ולשמי לרני אל בילשאנעי: ס:

קנאתי לה׳ כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי בתוך
ירושלם ונקרא אל ירושלם
עיר האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש
כה אמר יהוה
עבאות עוד ישבו זקנים
וזקנות ברחבות ירושלם
ואיש משענתו בידו מרב
ימים. ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות
משחקים ברחבותיה:
כה אמר יהוה
צבאות כי יפלא בעיני
שארית העם הזה בימים
ההם גם בעיני יפלא נאם
יהוה צבאות:
כה אמר יהוה צבאות
הנני מושיע את עמי
מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש והבאתי
אתם ושכנו בתוך ירושלם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת
וצדקה: כה אמר
יהוה צבאות תתחזקנה
ידיכם המשמעים בימים

המאלה את הדברים האלה
מפי הנביאים אשר בלום
יסוד בית יהוה צבאות ל
הבנות כי לפני
הימים ההם שכר האדם
לא נתן ושכר הבהמה ל
אין ולי לא ולבא
שלום מן הצר את איש ברעהו:
ועתה לא כימים הראשונים
אני לשארית העם הזה
נאם יהוה צבאות כי זרע
השלום הגפן תתן פריה
והארץ תתן את יבולה
והשמים יתנו טלם והנחלתי
את שארית העם הזה את
כל אלה והיה כאשר ל
היתם קללה בגוים בית
יהודה ובית ישראל כן
אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה
ידיכם: כי כה אמר
יהוה צבאות כאשר
זממתי להרע לכם
בהקיץ אפכם אתי
אמר יהוה צבאות ולא
נחמתי כן שבתי וזממתי

בימים האלה להיטיב
את ירושלם ואת בית
יהודה אל תיראו: אלה
הדברים אשר תעשו
דברו אמת איש את
רעהו אמת ומשפט שלום
שפטו בשעריכם ואיש
את רעת רעהו אל
תחשבו בלבבכם ושבעת
שקר אל תאהבו כי את
כל אלה אשר שנאתי
נאם יהוה:
ויהי דבר יהוה
צבאות אלי לאמר: כה
אמר יהוה צבאות. עוד
חרבי עון עוד החמי שלי
ועוד חשבי עון עוד של
העשירי יהוה לבית ל
יהודה לשון ולשמחה
ולמועדים טובים והאמת
והשלום אהבו:
כה אמר יהוה צבאות עוד
אשר יבאו עמים וישבי
ערים רבות והלכו ישבי
אחת אל אחת לאמר ל
הלך הלוך לחלות את פני
יהוה ולבקש את יהוה

ולבקש ה׳ ויקק אזן לדרשן והלכו ישבו
לבקש את אלהים ולבקש פלגיו: ס:

ישבו ב׳ ומשמחון לעדי חושב באר־נך בשבורך בשיבת אחיך בשרבת בשעמוטן קנגו עמיר רבים בא ר״ל
וקומתי הבשתי הבעתם ושכן ושחו ישרים עדי עד ברחב לארץ: ס: מעמיד ה׳ הנשבר בקדש ומעמיד ומשמש
הזיגשמי בימים אשדרטון: ס:

צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אָנֹכִי מַשְׁלִיחַ אֶת־מַלְאָכִי
וְפִנָּה דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל־הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים
וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֵפְצִים הִנֵּה בָא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וּמִי מְכַל־קֶבֶל בּוֹא יוֹמוֹ וּמִי הָעֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף
וְכַבֹּרֶת מְכַבְּסִים וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כָּסֶף וְטִהַר אֶת־בְּנֵי לֵוִי
וְזִקַּק אֹתָם כַּזָּהָב וְכַכֶּסֶף וְהָיוּ לַיהוָה מַקְרִיבֵי מִנְחָה בִּצְדָקָה
וְעָרְבָה לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלִַם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת
וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִתִי מָהִיר בָּעֵד הַמְכַשְּׁפִים וּבָעֵד הַמְנָאֲפִים
וּבָעֵד הַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וּבָעֹשְׁקֵי שְׂכַר שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם
וְהַטִּי גֵר וְלֹא יָרֵאוּנִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי
וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם מִיְּמֵי אֲבֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי
וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וָאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי
וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קָבַעְנוּךָ בַּמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה הַתְּנוּפָה אֲרוּרָה אַתֶּם
הָאֲרוּרִים וְאֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ הָבִיאוּ אֶת־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית
הָאוֹצָר וִיהִי־טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת־אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַאֲרִיקָה לָכֶם בְּרָכָה
עַד בְּלִי דָי וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת־פְּרִי
הָאֲדָמָה וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְאִשְּׁרוּכֶם כָּל־הַגּוֹיִם כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
חֲזַקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַרְתֶּם מַה־נִּדַּבְּרָנוּ עָלֶיךָ אָמַרְתֶּם שָׁוְא עָבֹד
אֱלֹהִים וּמַה־בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קֹדֵרִים מִפְּנֵי
יְהוָה צְבָאוֹת וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה
גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ אָז נִדְּבְרוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
וַיַּקְשֵׁב יְהוָה וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְהוָה
וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְהָיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לְיוֹם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה
וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ וְשַׁבְתֶּם
וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לָרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עָבָדוֹ
כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל־זֵדִים וְכָל־עֹשֵׂה רִשְׁעָה
קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא־יַעֲזֹב לָהֶם
שֹׁרֶשׁ וְעָנָף וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ
וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֵגְלִים מִבּוּס וְרִמַסְתֶּם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר
תַּחַת כַּפּוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אָנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא
לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת אֶל־בָּנִים
וְלֵב בָּנִים אֶל־אֲבוֹתָם פֶּן־אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חֵרֶם

ל׳ חמור ב׳ ל׳ל׳ ל׳ ל׳

ושמתו ג׳ ושמתו אות הארץ ומומיו
ואשמתם ומשמי ואשמיהם׳ ס׳:

וידעו ז׳ כי עדיהם הם ויפעלו שם כל הלילה כי אדון יהוה ידיע כל הדעת ותפרבות הוא בעשיהם׳ ס׳:
וחקרו ה׳ וחקרו נפשותיהם וחקרו נפשו וחקרו נפשו לשוב׳ ס׳:

יתוה צבאות את עדרו
את בית יהודה ושם אותם
כסוס הודו במלחמה ממנו
פנה ממנו ומנו מנו קשת
מלחמה ממנו יצא כל
נוגש יחדו והיו כגבורים
בוסים בטיט חוצות
במלחמה ונלחמו כי יהוה
עמם והכישו רכבי סוסים
וגברתי את בית יהודה
ואת בית יוסף אושיע
והושבותים כי רחמתים
והיו כאשר לא זנחתים כי
אני יהוה אלהיהם ואענם
והיו כגבור אפרים ושמח
לבם כמו יין וכניהם יראו
ושמחו ונגל לבם ביהוה
אשר לקח לחם ואקבצם
כי פדיתים ורבו כמו רבו
ואזרעם בעמים ובמרחקים
יזכרוני וחיו את בניהם ל
ושבו ורחו שיבותים מארץ
מצרים ומאשור אקבצם
ואל ארץ גלעד ולבנון
אביאם ולא ימצא להם
ועבר בים צרה והכה בים
גלים והבישו כל מצולות

יאר ותורד גאון אשור ש
ושבט מצרים יסור׳ ס׳
וגברתים ביהוה ובשמו ל
יתהלכו נאם יהוה׳

פתח לבנון דלתיך
ותאכל אש בארזיך׳ חילל
ברוש כי נפל ארז׳ אשר
אדירים שדדו חילולו׳ ל
אלוני בשן כי ירד יער׳ ש
חבצור׳ קול יללת הרעים
כי שדדה אדרתם׳ קול
שאגת כפירים כי׳ שדד
גאון הירדן׳

כה אמר יהוה אלהי
רעה את צאן ההרגה׳
אשר קניהן יהרגו ולא
יאשמו ומכריהן יאמר׳
ברוך יהוה ואעשר׳ ל
ורעיהם לא יחמול עליהן׳
כי לא אחמול עוד׳ על
ישבי הארץ נאם יהוה
והנה אנכי ממציא את
האדם איש ביד רעהו
ובמר מלכו וכתתו את׳
הארץ ולא אציל מידם׳
וארעה את צאן ההרגה
לכן עניי הצאן אקחה לי

שני מקלות לאחד קרא אתי
נעם ולאחד קרא אתי חבלים
וארעה את צאן ההרגה
את שלשת הרעים בירח
אחד ותקצר נפשי בהם
וגם נפשם בחלה בי׳ ואמר
לא ארעה אתכם המתה
תמות והנכרתות תכחד
והנשארות תאכלנה׳
אשה את בשר רעותה׳
ואקח את מקלי את׳
נעם ואגדע אתו להפיר
את בריתי אשר כרתי את
כל העמים׳ ותפר ביום׳
החוא ויד עני הצאן׳
הצאן השמרים אתי כי
דבר יהוה הוא׳ ואמר׳
אליהם אם טוב בעיניכם
הבו שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי׳ ל
שלשים כסף׳ ויאמר׳
יהוה אלי השליכהו׳ אל
היוצר אדיר היקר אשר
יקרתי מעליהם ואקח
שלשים הכסף ואשליך
אתו בית יהוה אל היוצר׳
ואגדע את מקלי השני

ובאמר ה׳ ויקשבתי וכשבתי ונבדיתים בחיזון וכשמרד׳ ס׳ ותאכל ז׳ רע אדוי אמשלך בבו ויעבד ויבן פיטה׳ ס׳
ס׳ ושבתי ועשתי ה׳ ונשבו ויבדיתים אמרי נעם ופקדתי באשר נקרולו שמיר מרעיא שטנוד׳ ס׳

ויהי אמר ה׳ ונשמנהון ושמרתיך ויעדתיך ויעדתיך
לעמו מרעיא הולך ויהיה כרעמי ולא׳ ס׳

דויד ב ומי בכל עבדיך כדוד חפרשים עלפי הנבל ובית דוד כאלהים וכלכדוד אביו דכדעתון ס:
גוים ג מלוחיטה לו לשם ששון ונאקם עליהם כל גוי הארץ וקצרים טוב לחרף וכל אמיתיך ידוענון ס:
וידעו ב מלוכות ודעו חדב שוי על ס:

ויהושע ב תוי חלל וחרמל והושיע אתעמי
בזכות חשיע ותהוה אמר אחלל ותחיה ס:

אֶת־חַיְּבֹלוֹס לְהַפֵּר אֶת־
הָאֲחָוָה בֵּין יְהוּדָה וּבֵין
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי עוֹד קְחוּ לְכֹלִי
רֵעָה אֲוֹלִי כִּי חָנַנְתִּי אֲנִי
מֵלְכִּים רֵעָה בָּאָרֶץ׃
חָנֹנְכָה וְתוֹת לֹא אוּפְקוּ חַנֵּעַ
לֹא אִבְקֵשׁ שׁוּחַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא
יִרְפָּאֶתַנְעָבָה לֹא יְכַלְכֵּל
וּבְשַׂר הַבְּרִיאָה יֹאכֵל׃
וּפַרְסֵיהֶן יְפָרֵק׃
הוֹי עֹיֵב אֱלִיל׃
עוֹבֵיהַ צֹאן חֶרֶב עַל זְרוֹעוֹ
וְעַל עֵין יְמִינוֹ זְרוֹעוֹ יִבָּשׁ
תִּיבָשׁ עֵין יְמִינוֹ כָּהֵה׃
תִּכְהֶה׃ מַשְׂאַת דְּבַר
יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל נְאֻם׃
יְהוָה נוֹטֶה שָׁמַיִם וִיסֵד׃
אֶרֶץ וְיֹצֵר רוּחַ אָדָם׃
בְּקִרְבּוֹ׃
הִנֵּה אָנֹכִי שָׂם אֶת־יְרוּשָׁלִַם
סַף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים׃
סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה
בַּמָּצוֹר עַל־יְרוּשָׁלִַם׃ וְהָיָה
בַּיּוֹם הַהוּא אָשִׂים אֶת
יְרוּשָׁלִַם אֶבֶן מַעֲמָסָה׃
לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עֹמְסֶיהָ׃

שָׂרוֹט וְשָׂרְטוּ וְנֶאֶסְפוּ׃
עָלֶיהָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ׃ בַּיּוֹם
הַהוּא נְאֻם יְהוָה אַכֶּה כָּל־
סוּס בַּתֹּמָהוֹן וְרַכְבּוֹ בְּשִׁגָּעוֹן
וְעַל בֵּית יְהוּדָה אֶפְקַח
אֶת עֵינַי וְכָל־סוּס הָעַמִּים
אַכֶּה בְּעִוָּרוֹן׃ וְאָמְרוּ אַלְפֵי
יְהוּדָה בְּלִבָּם אֲמִצָּה לִּי
יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם בַּיהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם׃ בַּיּוֹם
הַהוּא אָשִׂים אֶת־אַלְפֵי
יְהוּדָה כְּיוֹר אֶשׁ בְּעֵצִים
וּכְלַפִּיד אֵשׁ בָּעֳמִירִים וְאָכְלוּ
עַל־יָמִין וְעַל־שְׂמֹאול אֶת
כָּל־הָעַמִּים סָבִיב וְיָשְׁבָה
יְרוּשָׁלִַם עוֹד תַּחְתֶּיהָ׃
בִּירוּשָׁלִַם׃
וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה אֶת־אָהֳלֵי
יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְמַעַן לֹא
תִגְדַּל תִּפְאֶרֶת בֵּית דָּוִד
וְתִפְאֶרֶת יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
עַל־יְהוּדָה׃ בַּיּוֹם הַהוּא אָגֵן
יְהוָה בְּעַד יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם
וְהָיָה הַנִּכְשָׁל בָּהֶם בַּיּוֹם
הַהוּא כְּדָוִד וּבֵית דָּוִד׃
כֵּאלֹהִים כְּמַלְאַךְ יְהוָה׃
לְפָנֵיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא

אֲבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל
הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלִַם׃
וְשָׁפַכְתִּי עַל־בֵּית דָּוִד
וְעַל יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם רוּחַ
חֵן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי
אֵת אֲשֶׁר דָּקָרוּ וְסָפְדוּ
עָלָיו כְּמִסְפַּד עַל־הַיָּחִיד
וְהָמַר עָלָיו כְּהָמַר עַל־
הַבְּכוֹר׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִגְדַּל
הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלִַם כְּמִסְפַּד
הֲדַדְרִמּוֹן בְּבִקְעַת מְגִדּוֹן׃
וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת
מִשְׁפָּחוֹת לְבַד מִשְׁפַּחַת
בֵּית דָּוִד לְבַד וּנְשֵׁיהֶם
לְבַד מִשְׁפַּחַת בֵּית נָתָן׃
לְבַד וּנְשֵׁיהֶם לְבַד׃ מִשְׁפַּחַת
בֵּית לֵוִי לְבַד וּנְשֵׁיהֶם לְבַד
מִשְׁפַּחַת שִׁמְעִי׃ לְבַד
וּנְשֵׁיהֶם לְבַד׃ כָּל־הַמִּשְׁפָּחוֹת
הַנִּשְׁאָרוֹת מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחַת
לְבַד וּנְשֵׁיהֶם לְבַד׃
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
מָקוֹר נִפְתָּח לְבֵית דָּוִד׃
וּלְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלִַם לְחַטָּאת
וּלְנִדָּה׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת אַכְרִית
אֶת־שְׁמוֹת הָעֲצַבִּים מִן

ולשבי ג ב חס וחלל ולרואשרי אלש
חדרחוה מקור נפתלך אדיר מדקה:

ארץ ד וכבוד על בחרי שאול הכיר אבל רינו וגשיח חשף חנשה טוי הנני עומשא כחדרה
וכל אחנו ומוע עמוק פוחב מ ד רגעי ק עוי עמיק רגזה: ס: הס יאמר ב וטבחי ובשר: ס:

ומלחמה ה׳ והביא נסים גדולים לו וזרעו בנו אנחנו עבדיך ויראת ה׳ וכל אשר עשה
מלך הנגבי׳: ויפרד ב׳ ויחלום ואמר אל אביו אחרי שעקידתו ואמה כל אשר עשה
ונבקע עדי ויחיה׳:

ונסתכם ב׳ ונסתכם ואתן ויקרא אותם בנו ואתן ויקרא אותם בני שניהם בסדרקה׳ ס׳:
ליבמתו ה׳ ואשה חיל ויעשו שלשה ושמנה למלך מבני ע׳ ויאמר ויאמר ס׳ ויחי׳ ס׳:

הָאָרֶץ וְלֹא יִזְכְּרוּ עוֹד׃ ל
וְגַם אֶת הַנְּבִיאִים וְאֶת־
רוּחַ הַטֻּמְאָה אַעֲבִיר מִן־
הָאָרֶץ׃ וְהָיָה כִּי יִנָּבֵא אִישׁ
עוֹד וְאָמְרוּ אֵלָיו׳ אָבִיו
וְאִמּוֹ יֹלְדָיו לֹא תִחְיֶה׃ כִּי
שָׁקָר דִּבַּרְתָּ בְּשֵׁם יְהוָה׃
וּדְקָרוּהוּ אָבִיהוּ וְאִמּוֹ יֹלְדָיו ב ל
בְּהִנָּבְאוֹ׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
יֵבֹשׁוּ הַנְּבִיאִים אִישׁ מֵחִזְיֹנוֹ ל
בְּהִנָּבְאֹתוֹ וְלֹא יִלְבְּשׁוּ׃
אַדֶּרֶת שֵׂעָר לְמַעַן כַּחֵשׁ׃
וְאָמַר לֹא נָבִיא אָנֹכִי אִישׁ
עֹבֵד אֲדָמָה אָנֹכִי כִּי אָדָם
הִקְנָנִי מִנְּעוּרָי׃ וְאָמַר לוֹ
אֵלָיו מַה הַמַּכּוֹת הָאֵלֶּה
בֵּין יָדֶיךָ׃ וְאָמַר אֲשֶׁר אֲשֶׁר ל
הֻכֵּיתִי בֵּית מְאַהֲבָי׃ ל
חֶרֶב עוּרִי עַל רֹעִי׃ א
וְעַל גֶּבֶר עֲמִיתִי נְאֻם יְהוָה
עֲכֵה אֶת הָרֹעֶה׃ ל
וּתְפוֹצֶינָה הַצֹּאן וְהַשִּׁבֹתִי
יָדִי עַל הַצְּעִירִים׃ וְהָיָה ל ב
בְּכָל הָאָרֶץ נְאֻם יְהוָה פִּי
שְׁנַיִם בָּהּ יִכָּרְתוּ יִגְוָעוּ׃ ל ג
וְהַשְּׁלִשִׁית יִוָּתֵר בָּהּ׃ ל
וְהֵבֵאתִי אֶת הַשְׁّלִשִׁית

בָּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים כְּצֹרֶף׃ ב ל
אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כְּבֹחַן
אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא׃ ל
בְּשִׁמִּי וַאֲנִי אֶעֱנֶה׃ אֹתוֹ
אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא׃ ל מ
יֹאמַר׃ יְהוָה אֱלֹהָי׃

הִנֵּה יוֹם בָּא לַיהוָה
וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ׃ ל
וְאָסַפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל
יְרוּשָׁלִַם לַמִּלְחָמָה וְנִלְכְּדָה ל
הָעִיר וְנָשֹׁסוּ הַבָּתִּים׃ ל
וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה וְיָצָא׃ תשכבנה ל
חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה וְיֶתֶר׃
הָעָם לֹא יִכָּרֵת מִן הָעִיר׃
וְיָצָא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם׃ ה
כְּיוֹם הִלָּחֲמוֹ בְּיוֹם קְרָב׃ ל
וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא עַל ל
עַל הַר הַזֵּתִים אֲשֶׁר עַל־
פְּנֵי יְרוּשָׁלִַם מִקֶּדֶם וְנִבְקַע ל
הַר הַזֵּתִים מֵחֶצְיוֹ מִזְרָחָה ל
וָמָה גֵּיאָ גְדוֹלָה מְאֹד׃ ל
וּנְסָה חֲצִי הַהַר צָפוֹנָה׃ ל
וְחֶצְיוֹ נֶגְבָּה׃ וְנַסְתֶּם גֵּיא ב
הָרַי כִּי יַגִּיעַ גֵּיא הָרִים׃ אֶל
אֲצַל וְנַסְתֶּם כַּאֲשֶׁר נַסְתֶּם
מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בִּימֵי׃ עֻזִּיָּה
מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהָי

כָּל קְדֹשִׁים עִמָּךְ׃ וְהָיָה ל
בַּיּוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה אוֹר
יְקָרוֹת וְקִפָּאוֹן׃ וְהָיָה יוֹם ויקפאון ל
אֶחָד הוּא׃ נוֹדַע לַיהוָה לֹא
יוֹם וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעֵת
עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר׃ וְהָיָה בַּיּוֹם
הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים׃ ל ה
מֵחֲצִי יְרוּשָׁלִַם חֲצִי אֶל הַיָּם
הַקַּדְמוֹנִי וְחֲצִי אֶל הַיָּם ל
הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבַחֹרֶף׃ ל
וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ׃ ל ו
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וּשְׁמוֹ׃ ל
אֶחָד׃ יִסּוֹב כָּל הָאָרֶץ׃ ל
כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע לְרִמּוֹן׃ ב
נֶגֶב יְרוּשָׁלִַם וְרָאמָה׃ ל
וְיָשְׁבָה תַחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר׃ ל
בִּנְיָמִן עַד מְקוֹם׃ שַׁעַר ל
הָרִאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפִּנּוֹת ל
וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי ל
הַמֶּלֶךְ׃ וְנִשְׁבוּ בָהּ וְחֶרֶם׃
לֹא יִהְיֶה עוֹד וְיָשְׁבָה׃ ל
יְרוּשָׁלִַם לָבֶטַח׃ וְזֹאת׃ ל ז
תִּהְיֶה הַמַّגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף ראה פשוק
יְהוָה אֶת כָּל הָעַמִּים׃ אֲשֶׁר ל
צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלִַם הַמֵּקַּק
בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד עַל־ ל

והביאו׃ ב׳ והביאו אחרי שוה ויביאו׃ אלו
אל אשר ד׳ קרוי׃ ויהי׃ והבאתי הבאתי אל יהודה
הביאו אל יהוה׃ ס׳

כאלהים ג׳ וחשבתם כאלהים ויעבר הביאו דרך כאלהים מי אל גדול׃ ס׳ אביקר ל אנטיכו ויבאו מן שיסד מלכא
יהוה ויקרא בשם אשר׃ הנסתרים ב׳ ונגע ערבי והמטבע כמנה׃ ס׳ ונסתם ב׳ ואין ויקרא ובא יהוה ב׳ בון׃ ס׳

ו מל בלוש בי אדני דמטרח אשר אדומה שכ ואב אדומים אני איה ושב אדומים אלדראנומחס
כשני ביול איומני וכב כח: ס נוסל ב חיסל נו וחד בוכ נא מפרי ענן הגן לחמיו נאכל ושתי הנמנו בשמחה
מכל ושבעדיך ס:

ושנכמ ב חדסל חדחל ושמכם ושאמר
ושמכם ונשאר אל בולוכם

רַגְלֵיהֶם עִוְּתוּ תַּמְּקָנָה בְּחוּרֵיהֶן
וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבַּק בְּפִיהֶם׃
וְהַיָּה בַיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה מְהוּמַת יְהוָה רַבָּה׃ בָּחֵס
וְחָזִיקוּ אִישׁ יַד רֵעֵהוּ׃
וְעָלְתָה יָדוֹ עַל יַד רֵעֵהוּ׃
וְגַם יְהוּדָה תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלִַם וְאָסַף חֵיל כָּל־
הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וָכֶסֶף
וּבְגָדִים לָרֹב מְאֹד׃ וְכֵן
תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד
הַגָּמָל וְהַחֲמוֹר וְכָל־
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַّחֲנוֹת הַהֵמָּה כְּמַגֵּפָה
הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתָר
מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל
יְרוּשָׁלִַם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה
בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ
יְהוָה צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת־חַג
הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא
יַעֲלֶה מִאֶת מִשְׁפְּחוֹת
הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלִַם׃
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַמֶּלֶךְ יְהוָה
צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם
יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם־
מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־
תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה׃ וְלֹא

עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה׃
אֲשֶׁר יִגֹּף יְהוָה אֶת־
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ׃
לָחֹג אֶת־חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת
תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם׃
וְחַטַּאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת־חַג־
הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה
עַל מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ
לַיהוָה וְהָיוּ הַסִּירוֹת׃
בְּבֵית יְהוָה כַּמִּזְרָקִים לִפְנֵי
הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָל־סִיר
בִּירוּשָׁלִַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ
לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ כָל־
הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם׃
וּבְשָׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה
כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְהוָה
צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

מאומים
ואחד עשר

מ׃ כִּי אִם־דַּבֵּר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל
בְּיַד מַלְאָכִי אֲחַלְּתִי׃
אֶתְכֶם אָמַר יְהוָה וַאֲמַרְתֶּם
בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלוֹא אָח
עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה׃
וָאֹהַב אֶת־יַעֲקֹב׃ וְאֶת־

עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂים׃
אֶת־הָרָיו שְׁמָמָה׃ וְאֶת
נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ כִּי
תֹאמַר אֱדוֹם רֻשָּׁשְׁנוּ
וְנָשׁוּב וּנְבְנֶה חֳרָבוֹת כֹּה
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הֵמָּה
יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ
לָהֶם גְּבוּל רֶשַׁע וְהָעָם
אֲשֶׁר זָעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם׃
וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם
תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְהוָה מֵעַל
לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֵּן וַכָּבוֹד
אָבוֹ עֶבֶד אֲדֹנָיו וְאִם־אָב
אֲנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם־אָדוֹן
אֲנִי אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי
שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה בָזִינוּ
אֶת־שְׁמֶךָ׃ מַגִּישִׁים עַל
מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם
בַּמָּה גֹּאַלְנוּךָ בְּאָמְרְכֶם
שֻׁלְחַן יְהוָה נְבֻזֶה הוּא׃ וְכִי
תַגִּישׁוּן עִוֶּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע
וְכִי תַגִּישׁוּ פִסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין
רָע הַקְרִיבֻהוּ נָא לְפַחְתֶּךָ
הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה
חַלּוּ נָא פְנֵי־אֵל וִיחָנֵנוּ מִיֶּדְכֶם

פסוק
לא
ולא
ולא

חיתה זאת חישא ·· מכם
פנים אמר יהוה צבאות ·
מגסבכם ויסגר דלתים ·
ולא תאירו מזבחי חנם אין
לי חפץ בכם אמר יהוה ·
צבאות ומנחה לא ארצה
מידכם כי ממזרח שמש
ועד מבואו גדול שמי ·
בגוים ובכל מקום מקטר
מגש לשמי ומנחה טהורה
כי גדול שמי בגוים אמר
יהוה צבאות ואתם ·
מחללים אותו באמרכם
שלחן אדני מגאל הוא
וניבו נבזה אכלו ואמרתם
הנה מתלאה והפחתם ··
אותו אמר יהוה צבאות ·
והבאתם גזול ואת הפסח
ואת החולה והבאתם את
המנחה הארצה אותה ·
מידכם אמר יהוה ·
וארור נוכל ויש
בעדרו זכר ונדר ובח
משחת לאדני כי מלך ·
גדול אני אמר יהוה צבאות
ושמי נורא בגוים ועתה
אליכם המצוה הזאת ·

המצוה הזאת לכהנים אם לא תשמעו
ואם לא תשימו על לב
לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם
את המארה וארותי את
ברכותיכם וגם ארותיה כי
אינכם שמים על לב הנני
גער לכם את הזרע ··
וזריתי פרש על פניכם ·
פרש חגיכם ונשא אתכם
אליו וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי את לוי אמר
יהוה צבאות בריתי היתה
אתו החיים והשלום ··
ואתנם לו מורא ויירא אני
ומפני שמי נחת הוא תורת
אמת היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו בשלום
ובמישור הלך אתי ורבים
השיב מעון כי שפתי
כהן ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי מלאך
יהוה צבאות הוא ואתם
סרתם מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם ברית
הלוי אמר יהוה צבאות ·

וגם אני נתתי אתכם נבזים
ושפלים לכל העם ·· כפי
אשר אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים בתורה ·

הלוא אב אחד לכלנו ·
הלוא אל אחד בראנו ·
מדוע נבגד איש באחיו ·
לחלל ברית אבתינו בגדה
יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי
חלל יהודה קדש יהוה
אשר אהב ובעל בת אל
נכר בת אל יהוה לאיש ·
אשר יעשנה ער ועונה ·
מאהלי יעקב ומגיש ·
מנחה ליהוה צבאות ·

וזאת שמתה עשו כסות
דמעה את מזבח יהוה בכי
ואנקה מאין עוד פנות ·
אל המנחה ולקחת רצון
מידכם ואמרתם על מה
על כי יהוה העיד בינך ·
ובין אשת נעוריך אשר ·
אתה בגדת בה והיא ·
חברתך ואשת בריתך ולא

פרש ג׳ ווייתי פרש על פנכם פרשו תקדא
שמו׳ ס׳:

ולאן יהוה ב׳ פ׳ ולאן פנו חושעם
ולאן יהבריכ׳ ולא ישמיך לאריכי דטיעא׳ ס׳

ונשכל ב׳ מחזק ונשכל חוב ומיחריס
ובעיתי לכם באכל ונפלשתים ולאו׳ ס׳:

אחר עשה וישאר רחר
לרומח ואחר מבקש ש׳
זרע אלהים ונשמרתם
ברוחכם ובאשתגעיריך
אל תבגד כי ישנא שלח
אמר יהוה אלהי ישראל
וכסה חמס על לבושו ש׳
אמר יהוה צבאות ש׳ ש׳
ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו חוגעתם
יהוה בדבריכם ואמרתם במה
חוגענו באמרכם בל עשה
רע טוב בעיני יהוה ובהם
הוא חפץ או איה אלהי
המשפט הנגש שלחמלאכי
ופנה דרך לפני ופתאם
יבוא אל היכלו הארון א׳
אשר אתם מבקשים ש׳
ומלאך הברית אשר אתם
חפצים הנה בא׳ אמר
יהוה צבאות ומי מכלכל
אתיום בואו ומי העמד
בהראותו כי הוא כאש
מצרף וכבורית מכבסים
וישב מצרף ומטהר כסף
וטהר את בני לוי וזקק
אתם כזהב וכבסף והיו

ליהוה מגישי מנחה ל׳
בצדקה ועבדה ליהוה
מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וכשנים קדמוניות
וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר במכשפים
ובמנאפים ובנשבעים
לשקר ובעשקי שכר
שכיר אלמנה ויתום ומטו
גר ולא ירא אני אמר יהוה
צבאות כי אני יהוה לא
שניתי ואתם בני יעקב
לא כליתם לכן מימי אבתיכם סרתם מחקי
ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר ש׳
יהוה צבאות ואמרתם ש׳
במה נשוב היקבע ארם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה ש׳ ש׳
קבעגוך המעשר והתרומה
במארה אתם נארים ש׳
ואתי אתם קבעים הגוי
כלו הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי טרף
בביתי ובחנו נא בזאת
אמר יהוה צבאות אם לא

אפתח לכם את ארבות
השמים והריקותי לכם
ברכה עד בלי די והעתי
לכם כאכל ולא משחית
לכם את פרי האדמה ש׳
ולא תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבאות
ואשרוכם כל הגוים
כי תהיו אתם ארץ חפץ
אמר יהוה צבאות
חזקו עלי
דבריכם אמר יהוה ש׳ ש׳
ואמרתם מה דברנו עליך
אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו מ׳
משמרתו וכי הלכנו אל
קדרנית מפני יהוה צבאות
ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשעה
גם בחנו אלהים ומלטו
אז נדברו יראי יהוה איש
את רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון
לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׳ והיו לי אמר יהוה
צבאות ליום אשר אני
עשה סגלה וחמלתי ש׳

בפסוק ה׳ אריע אשרע הלוקה אפרנו ושרי אקדים אהבתי ותבטיחו אל ובמדר אמצר׳ ס׳; בפסוק ב׳ ויקיק
אנוקם בחנני המקרוקי ס׳; ו׳ ס׳ בפסוק ב׳ ליהוה מרסרוקי יהודה אנו ונשמכו לא ונשמר׳ ס׳:

תשיחו ב׳ ושישמרון הנגלה לפי השיאו שמר
ואל לקיקוון ויש עמשרי ס׳:

בואות ג׳ ובחטמ טא לא לכם בואות יחד
בואות קצה יחד ובזאות עליך קיצה: ס׳

עליהם כאשר חמל איש
על בנו העבד אתו ׃ יט
ושבתם וראיתם בין צדיק
לרשע בין עבד אלהים
לאשר לא עבדו׃
פיחנה חיים בא׳
בעבתנור והיו בלזרים
וכל עשה רשעה קש׳
ולהט אתם היום הבא׳
אמר יהוה צבאות אשר
לא יעזב להם שרש וענף׃
ורחה לכם יראי שמי
שמש צדקה ומרפא
בכנפיה ויצאתם ופשתם
כעגלי מרבק׃ ועסותם
רשעים כי יהיו אפר תחת
כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה אמר יהוה ׃ יט
צבאות׃
זכרו תורת משה עבדי
אשר צויתי אתו בחרב
על כל ישראל חקים ׃ יט
ומשפטים׃ הנה אנכי ׃ יט
שלח לכם את אליה
הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא׃ והשיב
לבאבות על בנים ולב

אחר ה׳ ולכן פר׳ אמרי ושלאן יחוד אחרי ואם
ודבר אמרי שלהן ולי פעמי ישרטון בלי חרס׳

בנים על אבותם פו׳ אבוא
והכיתי את הארץ חרם׳

חמישים
וחמשה
פסוקים

מספר הפסוקים שלבי׳ אס יחדשע׳
ששמאות וחמשים ושש׳ ושלשים׃ יסדרים
לו׳ וחציו ומחשבון׃

סדרים

ויהי אחרי מות א׳ אחלגדלך ב׳
למען דעת ג׳ ויהי יהוה אל ד׳
ויאמר יהוה ה׳ וכל ישראל ו׳
ויאמר יהוה ז׳ ואת בלהמי ח׳
ויחרש ענקי ט׳ ושם חבי יו׳ י׳
ויקרבו לפני יא׳ ויצל עון אלה יב׳
אלה הנחלות יג׳ ויתן לו שלום יד׳
ויקרא בעי׳ טו׳

שפטים

ששמאות ושמונה עשר ומיום ו׳ חמ׳
ושדרים לך וחצי ויד עצו ויר צ׳
ויהי אחרי מות א׳ ויעבר יהושע ב׳
ואחרון שמ׳ ג׳ בן יאבר׳ ד׳
ויעשו בני ישראל ה׳ בא מלאך יהוה ו׳
ויגדעון ויקם אחרי׳ ז׳ ח׳
ושם פרעה ט׳ ותלד אשה י׳
וישכב שמש יא׳ ואמר הם הב יב׳
ואמר הא׳ חקו יג׳ ושאל בני׳ יד׳

שמואל

אלף וחמשמאות ושש׳ פ׳ אמ׳ יו׳
ושדרים אר׳ בעת ושש׳ ושמ׳ ו׳ ואשר
ויהי איש א׳ יהוה יעבר ב׳
ויקרא גליל ג׳ ותעלה ד׳
ולוחיה בן ה׳ ויאמר שמואל ו׳
מלאכים ז׳ ויושע ביום ח׳
ויאמר שמואל ט׳ ויעל אחרי מקנה י׳
ויאמר דוד יא׳ ויהי ויהי צל יב׳
ויעל חרשת יג׳ ויאמר אחיתפל יד׳
ויסף שוב ויד טו׳ ושמה הרשע טז׳

ויקיר בעיניך יז׳ ויאמר שאול יח׳
ולאשה נגל יט׳ ויהי מחיות כ׳
ושנה ושחזקה כא׳ ויאמר אבנר כב׳
ויהי ויהי לך כג׳ ובאמן כיתך כד׳
חזק ונסחזק כה׳ ויאמר דוד כו׳
ויאמר הל אלני כז׳ ויבא ויאב כח׳
ויבא חושי כט׳ ויבא עבדי ל׳
ויאמר יונתן לא׳ ויעבר בלחש לב׳
ויחמל המלך לג׳ מגדול ישועות לד׳

מלכים

אלף וחמשמאות ושלשים וארבעה
פסוקים וסדרים שלשים וחמשה וחציו
ויקבצו מלכי ישראל

והנה ריחו א׳ וגם בכל אשר ב׳
והמלך שלמה ג׳ והיה ישראל ד׳
ושבטים בטוח ה׳ ויקם אתה ו׳
ולא יכלו ז׳ להשות לבבם ח׳
ויהי אלהים ט׳ והאשה בעם י׳
כי בה אמרתי יא׳ ויהי אחרי קסו יב׳
ובשנת עשרים יג׳ בשנת עשרים יד׳
ותאמר האשה טו׳ ויראה אלהים יו׳
והנה נכיא יז׳ ויהי דברי יח׳
וילך בדרך יט׳ ויעלה במחנה כ׳
שלדו ונא כא׳ ויצא הדם כב׳
ויצא הדם כג׳ ומיה ויקחו כד׳
וילך משם כה׳ ויעש חזקיה כו׳
ויחזיאהו כז׳ וישכב עזיה כח׳
וישכב אחז כט׳ ויבקש אשר ל׳
ויעשה הישר לא׳ ויאמר הקשה לב׳
ויעשה הישר לג׳ ובמה לאחזה לד׳
בן עשרים לה׳

ישעיה

אלף ומאתים ותשעים פסוקים׳
ושלשים עשרים ושש׳ ו׳ ונצ׳ מאה
שמאות׳

ב׳ סוף פרוק

חזון ישעיה א׳ חזיה חנשאר ב׳
ויהי בימי אחז ג׳ למרבה המ׳ ד׳
ונבואה ה׳ ולקיחתי עמיה ו׳
ויאמר יהוה ז׳ אשרבמיס ח׳

ב׳ פסוק ומחצה ד׳ ל׳ ו׳ ח׳

ותקעתו ויתר ט והפרחה לבנר י
ותהי ביום ההוא יא כי בראותי יב
וישב עמיבטח יג ופרוי יד יל
ועתה יי אלהים יה נחמי נא יו
ראשון לצון יז כה אמר יי צבאות יח
ישראל שע יט כי מעיר הקל כ
והאכלתי את כא מה נאוו על הר כב
תחת הבצרון כג אזתתענג כד
ומדיע בגוים כה והיצאתי מיע כו

ירמיהו

אלף ושלשמאות וששים וארבעה פסוקים
וסדרים שלשים ואחד וחצי ויאמר
חנניה לעמ:

הדרי ירמיהו א הלא מעטה ב
שוטטו בחוצות ג הנוה והמע ד
כי אם אתה חבר ה כי אם בזאת ו
והיה אחרי נתש ז חוש בחבלי ח
כיון הנבר אש ט
הקשובה יי אלי י שוברי לי יא
ביומו ותשע יב ונתתי להם יג
בראשונה ממלכת יד אנכי עשיתי טו
הרשו את שלום יו ועברו אותו יז
כי זאת הברית יח ותתן להם את יט
ביומים ההם תשע כ ונשבו אהלים כא
ויצוה המלך כב ויצא עבד מלך כג
כי מלשאמלטר כד ואתן לבקרה כה
ויאמר ירמיהו כו ואתה אל תיראנה
לכן הנם ימים כח צמון ושאלו כט
הוציא יא ענה ל הדבר אשר לא

יחזקאל

אלף ומאתים ושבעים ושלשה פסוקים
וסדרים עשרים ותשעה וחצי ויהי
בעשרי:

ויהי בשלשים א ותשאני רוח ב
בוארם שיספתי ג ויהי בשנה ה ד
ואראה והנה ה לנעבחקתיו ו
ואיא אי אנא ז ויצא לשם ח
ויכרתי אני ט בחקתי יחלך י
ויהי בשנה הש יא בריחי ויחזקו יב
ונח לתנבר יג ותשתני זמוק יד

והיה יחזקאל יה ויחזיקנה את יו
בשרון באלהים יז בימים ההם יח
ויהי בשוב עמ יט כלחטאתיו כ
ונתתי אתם כא ודרקתי עליהם כב
ויראו הגוים כג ויעבירתיע כד
ודבר אלי זה כה ויאמר אלי כו
ויכלו אתה חומ כז ושה אחתנו כח
ועלה יעלה כט

תרי עשר

אלף וחמשים פסוקים ומדרים עשרים
ואחד וחצי לכן בגל לבם ציון שחה

דבר יי א ויהי מומים ב
ורע לכם ג אחיה בטל ד
ומדעתם ה ואנמה ערית ו
ורשו טוב ז ויקחני ח
ועלמרע ט דבר יי מיטה י
מכל העמים יא ותתן אמת יב
המשא חבל יג דבר יי עפניה יד
בעת ההיא טו ביום ההו אקחך יו
ויאמר אלי יז והעבורות תתיה יח
כה אמ יי צבא יט משאדבר יי כ
והיה כלסיר כא

פסוק של שנים עשר

חושע קיצו ואל עג
עמוס קמו עבריה כא ונה מא
מיכה לקח נחום מו חבקוק בו צפניה
חגי לה זכריה ריא מלאכי גדה:
סימנה הנגעלה נה יטן זם: בין ספר
וספר שלנביאים שלשה סטין וכן
בין נביא ונביא שלשים עשר: ס:
הנביאים מאתים וארבעה קקדי:
כל הפסוקים
שלנביאים תשעת אלפים ומאתים
ושמונים וחמשה סימנ טרפה:

פסקוא דנביא

יהושע כב בסיפרא. נוח שראשון
מרלמי והיה בל אשר. ויקמו ובלישע

נבו ושטרים ושפטיו. עמדים ג
בפסיקא. לחוק ביומות יי והיטב
ההוא. ועשה הנה ההוא יי. דבריך
ועלה הנבל לחבריה. והצוה הדיתר ד
מעון כתמל. ברמל ויוסף ויושב
עין. רמון ועטי. גבלים. ועל הגבולים
הנחלות. אלה הנחלות ג בו. במדבר
אל אלהים יי ד בו. הוא ויע ד כפס
ודעע. ויאמר פינחס. והנשאים
וישב פינחס בן. עצמות ואת עצמות

שפטים ט במיפ

שבעים ויאמר ארנ ביק. הקים
ום הקיק יי. מלאכים וישלח ישר
ב בן אל מלך אדום בפסוק. האמרתי
ולבר גלעד את. בנו רז. ישלחובנו
דן. ויצא בנמן לקראתם ב בו
מזהבעה ב בפסוק. ויגף יי אתבנימ

שמואל ב בסיפ

ועלה. והאיש והנא. יקטורון ויאמר
והעלמה. ומעול קטן. לך שכב
ויאמר עלי לשמוא. ויהי צב. ויבא
יי ויתיצב. מחזמה ויהי אחרי הקבר
אותי. ותשבנה דרים אשר לקחו
דבריך. ויאמר שאול לבערן:
בעת מחר אשלח אליך. ודם הטבח
את השוק. עמד ויקח עבר ביקר.
עבדי הנני עבדי נגדי. ואחיר
בן אחיטוב. דרדה ויאמר שאול.
הדונכן. ויאמר הים אלע. לכד
ושאול לבד המלכה. חלוקי ויקח
מקלדבורו. והצלח ויהי ממחרת ותצ
ג בו בפסוק. ותהי ריח יי. אקחך
ויאמר הנני. קחנו חנן אשלח
נתנך. חנן חיים הזה. ולאבגל אשת
אלנא ישוב ארנו את. לפוקח ולאן
תהיה זאת. כמשנה ותבא אבגל
נתנך. ויי ישוב לאיש. ומיתנו ויבא
האשה. ושאל ויהי אחריכן וישלי
אקחך. ויאמר אבנר. ותתנו לך את
שלחתי. ויאמר אבנ. צדיות ובאחיו

ובגלחו · אות ראשו · ויסף ויאמר אבי
חזביא ויבא גרתך · וישלח ויזמלאך
מלטים מב

ויען בטחו בן וחזיר · צא טה אמר
ומשרחן אתו צדיק הטרן · ופקיעט
מרטחת לשטט · עמר על שנטעשר
ב בו · ביקרב בפס · אריחתן על המבנ
ובראש המבנה · ויחגויעש שלכיה
ולבנו אתן שבט · ויושבו ויראבל ·
ב בו מ לא שמיע ב בפס · טחגויעשיתב
ופשחו · ויחי בשמע · ונביא אחזיקן ·
ורוח וחיה אנ אלך · ומגו ישבמלאך
תמעה ואעטה תמנה לך · הנוסים · ונבלו
לגן ורק ודבראחל ב בו נבוחב בפס ·
חקדוראמר לא כמוה · שנאתמ ויא
מלך ישרל · גבים ויאמר אל אבן ·
שאחו ויאמר שאבו · בעתויאמריאל ·
ואמנם וישלח אל · וחבר ויזבבן
שמעיא · לבישח וישלח חזקיהו גם
אל מלך אשור שלחו אגלי ישמעאל:
דטה לי אזנך ושמע · מלאכיך בידמלי
גיחדי וישלחו · ונבקע הער וכל ·
וכחתית שמונה עשרה

ישעיה נג

ישא ביום ההוא לאמר
מקראה ובראל עלבלמבין
ומחר האמרים ופסח וחישח
שרפים עמדים מפעל לו שש
וקרא זה אל זה ואמר
בקנן ותמלא בקנוזרי
וסיף והיה ביום ההוא
חבוגר חזחתקשה חגרלר
ב בו חבוגר בוגר ב בפסוק · חדוג
ותנה ששון ושמחה · הבטל ונבוק
הארין ב בפסו · הלוט ובלע בחל
חזחפני סמך ויצר סמך תיצר
יחזר בי כה אמר יי · שלחו אולי
ושמע לי · דטה לי אזנך ושמע ·
חרפת בין עבריך חרפת
ודעת הלא ידעתאס לא

נב בורא מב שפתים
חסדי ייחוה אזכיר תהלתי
עבדי לכן כה אמר אדני יי
פלטים ושמתי בהם אות
והבאו את כל אחיכם מכל ·
ב בו מנחה ליהוה ב בפ
ורמיחו ל
שנית ויהי דבר יי אלי שנ
אם תשוב ישראל נאם יי
אוחילה משמיע אוחילה ·
מלאתו ואת חמתי מלאתו
חגבב ריעוח ונאף וחש
נקלה וירפאו אתשבר
חמדו וירפו את שבר בת ·
ודרכו את לשונם קש ·
הישבועה למיען הקים את
רעתה כי את רגלים רעתה
חירע ברזל ברזל · ובאר בשערי
הבית · עבדיו ואחריכם באם יהוה ·
תושע בימיו תושע והודה והבי
בימיו תושעוהודה · הפגרים וכל
העמלק הפגרים וכל העמק הפג
שדהל בכסף ויקנו וכתב
ונכתבנבר הדבר אשר היה
ואשלח אלהכם את כל עב
ב בו חגביאים ב בו בפסוק · וישב
וישב וישמעאל את כל
מלאתם כה אמרי צבאות
כי חתה הבש מזאב חלילו ·
רפתה דמשק הפנתה
והחתתי אתשלים לפנ
שמם עלבבלסביב כל
הישמיעו אלבבל דבנם כל
ונבקקו ושלחתי לבבל ·
לגלים והיתה בבל לגלים
ב בפסוק
יחזקיאל כג

הישמע ונדבריו אותך א
ב בו אתפי ב בו בפס

החמס קם למטה רשע
בציצית וישלח תבמתיך
שפטי כי כה אמר אדני צבאות
מציית ואמרת ליער הנ
חרדות וידדו מעל בסאו
חדש לכן אמר אלהים
יצאנ חי אנ נאם אדני יי
נאצותיך ורעת כי אנ יי
מגרשה לכן כה אמר אדני
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום ב בו
והאתיקים חספים והחלומים
ובחפילבב אתהארץ לחרב
ישרץ והיה בלבפש חיה
חנחל ועקלחנחל יעלה על
ב בו על שפת ב בפסוק
ברוחה חכמת ברוחה סבריס
וצפון והיה גבול מן חים
חתלן ואלה שמות השבטים
והנחתי לנשוא מזה ומזה
ג לוערומת חקרש
בו ולאחזת אלה בפסוק
מיום סביב שמונה עשר
וכל סביב סביב דמתחזן ·

תרי עשר
הנסיפריא

תשמח אל תשמח ישר
יסם לא יסנו לוי ולא ·
משפטיך חסיד יי משפט
וישמע . הרבלבו שאלתיו
חזק ועתה חזק הרבל
שגיה והי דבר יי שמרל
שכרי ואמר אליהם שמן
ואספתי אתכל הגוים אל